

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

hvetekornet

Nr. 6

Juni
1986

Norge, Sverige
kr. 15.00
Danmark kr. 17.00

Husfolket på Tomas-gården innbyr til:

«KRISTUS-KONSENTRASJON I STILLHETEN»

«EMMISÆR-
ROCK»

Nordiske arbeidere i Europa:

**TIDLIGERE SS-LEIR
ER DERES MISJONSMARK**

**NORDENS STØRSTE
HELBREDELSES-
PREDIKANT**

Redaktør:

Rolf Erik Janøy

Redaksjonssekretær:

Ellen Ofte Jakobsen

Redaksjonsmedarbeidere:

Unni Flatha

Anne Hove Sunnarvik

Magne Vågnes

Spalteredaktører:

Jostein Janøy: «Hvete-kryss»

Pelle Karlsson: En menighet

Svein V. Korgsgården: Økonomi

Bjørn Lindvig: Plateanmeldelser

Kjell Sjøberg: Gaveoppdagelse

C. Peter Wagner: Den tredje bølge

Åge Åleskjær: Troen og Ordet

Grafisk form:

Svein Thorkildsen

Redaksjonell målsetting:

Hvete-kornet er et nordisk tidsskrift for fornyelse, fellesskap og fostring. Bladet vil på kristen grunn arbeide for og med Guds folk. Uavhengig av av organisasjoner og grupperinger vil vi fritt rapportere om hva Gud gjør i Kristi Legeme. Vi ønsker å være med og formidle Guds planer og hensikter med sin menighet i dag. Vi vil samle om Jesus Kristus, virke for kjennskap til og åpenhet for Åndens gjerning, slik at den enkelte kristne og den lokale menighet kan fornyes utfra bibelske prinsipper.

Hvete-kornet vil tjene Kristi legemes oppbyggelse.**Abonnement-tjeneste:**

Inger Svendsen

Kontortid: mand.-torsd. 9.00-14.00

Tlf: 033-44726

Abonnementpriser:

Kr. 140,- pr. år. (Til land utenfor Europa kr. 80,- i tillegg for luftpost). Kan bestilles pr. telefon eller ved å sende navn og adresse til:

Hvete-kornet, Boks 770, 3191 Horten

Bankgiro-konto: 2450 07 10167

Norsk postgiro-konto: 4 04 04 40

Dansk postgiro-konto: 9 46 40 26

Svensk postgiro-konto: 42 49-9

Abonnementet er bindende inntil skriftelig oppsigelse.

Regnskap:

Jan Jensen; 3090 Hillestad

Revisor:

Svein V. Korgsgården; 3080 Holmestrand

Annonsekonsulent:

Tony Nilsen

X-Art reklamebyrå AS

Bilet 12

3080 Holmestrand

tlf. 033-52755

Faste annonsører kan kontakte redaksjonen direkte med forespørsler, avtaler og annonser.

Priser:

Kr. 3,50 pr. spalte mm.

Kr. 2500,- pr. helside.

Tillegg for fargeannonser.

Ettertrykk

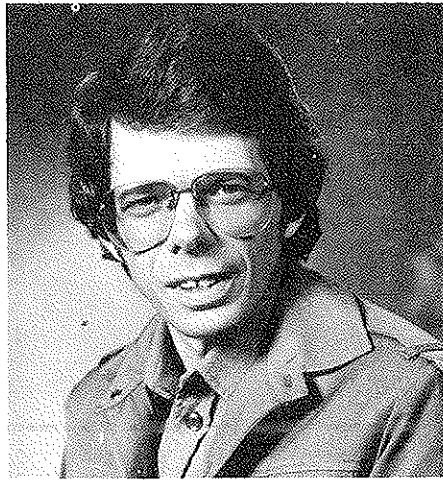
av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Sitater fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

Sats, paste-up, repro og trykk:

Tangen-Trykk A/S, Drammen

ISSN 0800-3750

Gud har en plan

Tekst: Rolf Erik Janøy

Gud vil fullføre sin freisesplan. Den beslutning har Han for lenge siden tatt og arbeidet på opp gjennom tidene. Mange tegn tyder på at tiden nærmer seg da Faderen skal sammenfatte alt i Kristus (Ef 1,9-10). Nøyaktig hvor vi befinner oss i endetiden vet ingen. Men det skulle være nok å peke på et faktum som atomvåpnets store og ukontrollerte spredning for å påvise at det hastig kan bli en avslutning på den nåværende tidsalder.

Guds Ord viser oss hvordan Herren har handlet med sitt folk utfra sin plan opp gjennom alle slekter og tider. Vi kan derfor være fullt viss på at Han i den avgjørende avslutningstiden har en fullkommen plan hvor Guds folk har en sentral rolle.

Opptatt

Det finnes en del grunnleggende betingelser for at vi kan komme inn i Guds plan og få være med i det Han gjør. Kanskje den viktigste er ikke å ha egne planer og ambisjoner.

Vi kjenner alle den aktivitet blant Guds folk som kommer til uttrykk gjennom det vi kaller «virksomheten vår». Ikke minst forkyndere og menighetsledere er sterkt opptatt i denne virksomhet. Så opptatt at når Herren selv vil ha oss i stillhet og i tale, blir det liten tid. Man er så engasjert i egne planer at det ikke blir tid til å komme inn i Hans. Og når vi først søker Herren, kommer vi innfor Hans åsyn med hendene fulle av prosjekter og planer vi ønsker Han skal velsigne. Man skal ikke ha vært mange år i «virksomhet» før man har fått sinn og tanker fulle av idéer, synspunkter og meninger som langt mer er preget av religiøs vantenkning enn av friske, åndelige inntrykk fra Herren Jesus.

Dersom tid og tanker hos de som skal lede menigheten, er opptatt med noe annet enn det som ligger Herren på hjertet, da er situasjonen meget alvorlig. Da må vi slippe alt som opptar sinn og tid, så vi med to tomme hender og et åpent hjerte kan ta den tid som er nødvendig for å få en klar tiltale fra Herren inn i vår situasjon. Da kan vi se hvordan vi bruker tid og krefter i lys hva Guds Ånd aktualiserer. En aktivitet som mer eller mindre hindrer oss i å stille oss disponible for Guds plan for vårt liv, bærer lite frukt i forhold til hva det kunne bli om «vingårdsmannen fikk rense grenen».

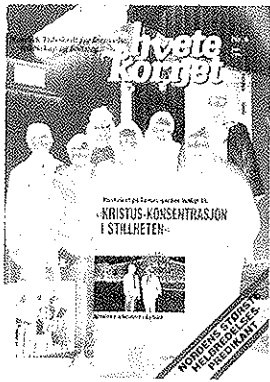
Kopierer

Vi lever i en tid med veldige utfordringer for Guds menighet. Nyere undersøkelser av Nordens folks innstilling til Gud viser en markert positiv tendens. «Hele sletten er full av mennesker på vei hjem til sitt utspring - hos Gud», skriver en som det siste året har forsket omkring folks syn på kristendom. Han legger til at det er livsviktig at de blir møtt av Faderens vidåpne favn før de støter på en av de «prektige», hjemmeverende sønner som finnes i så mange menigheter: Mennesker som ikke har forstått Faderens plan med sitt liv, tross de i mange år har regnet seg som Hans trofaste medarbeidere.

En kirkevekst-forsker sier at mange unge ikke kan bli frelst i sine foreldres menighet. Menigheter som var i Guds plan for én generasjon siden, fungerer i dag kanskje bare som et ekko av det som var et vekkerrop. Årsaken er at Den Hellige Ånd ikke får den nødvendige frihet til å føre igjennom sin vei og åndelige ledere ikke fostres. I stedet kopierer man tidligere tiders virkemønstre og det som er allment akseptert i menighetsmiljøet, mens Guds plan var fornyelse og vekst.

Omvendelse

Det er ikke bare ugudelige som behøver omvendelse, omvendelse må begynne med Guds hus. Det behøves en radikal omvendelse fra middelmådig, kjedelig, uekte og menneskelig virksomhet så vi kan bli fri til å tjene Guds plan i Åndens liv og kraft. Vi trenger en omvendelse fra talemåter, prektighet, krav og religiøsitet til Jesus som vårt liv, vår Herre, vår elskede, slik at vi ikke er fornøyd med noe mindre enn å leve i harmoni med Guds faderhjerte. Da blir vi et profetisk vitnesbyrd som vil få folk både innenfor og utenfor Guds rike til å komme inn i Guds freisesplan for denne tidsalders avslutning. ☞

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

Hvetekornet

– i tjeneste for Kristi legeme –

Omslagsfoto:
Rolf Erik Janøy

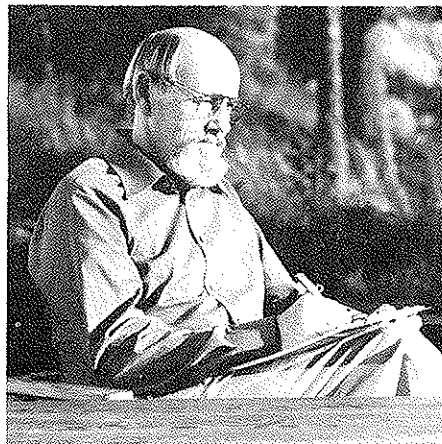
Juni 1986 – Årgang 3

ARTIKLER

- 4 Vil formidle Jesu forløsende kjærlighet**
Samtale med husfolket på Tomasgården
- 8 Kaller mennesker inn i «Kristus-Arken»**
På besøk hos nordiske arbeidere i hjertet av Europa.
- 12 Asylsøkerne er en moden høstmark**
Bryant Wilhelmsen arbeider i flyktningeleirene.
- 20 Hvit som snø**
Om skyldfølelse. Tekst: Edin Løvås
- 22 Kan Gud bare velsigne nye menigheter?**
Intervju med Peringe Pihlström
- 26 Nordens største helbredelsespredikant**
Portrett av F. A. Boltzius
- 32 Michael hjalp oss med billettene**
Presentasjon av MIC Resetjænst
- 34 Emissær-rock**
Møte med Torolf Nordbø

Side 19

Side 20

42 Gaveopdagelse og kallsbevissthet

Hjelp til gaveopdagelse
Tekst: Kjell Sjöberg

47 Vekkelse for vår tid

Ånden forbereder vekkelse
Tekst: Arnfinn Clementsen

FASTE SPALTER

2 Hjertespråk

Tekst: Rolf Erik Janøy

19 20 spørsmål

Ragnhild Sødahl svarer

44 Hvetekryss

Ved Jostein Janøy

48 Samfunn

Kontaktforum

52 Plater og bøker

Hvetekornet anmelder

54 Speilet

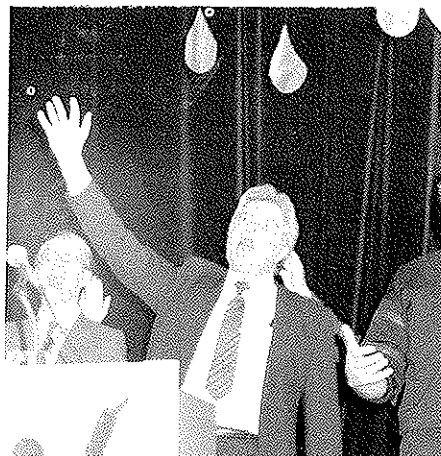
Nyheter fra kristenfronten

61 Neste nummer

Kort presentasjon av noen artikler i Hvetekornets sommernummer

SERIER

- 11 Gud har bare én menighet**
Jesus tjente uten motkrav
Tekst: Pelle Karlsson
- 30 Troen og Ordet**
Troskapitlet
Tekst: Åge Åleskjær
- 38 Den tredje bølge**
Vi har oversett midten
Tekst: C. Peter Wagner
- 40 Kristenliv og økonomi**
Fremmed åk
Tekst: Svein V. Korsgården

Side 43

Vis
Hvetekornet
til en
venn . . .

29. juni skal et nytt retreatsenter på Kornsjø i Østfold innvies. Det innbys da til en festdag hvor ledende representanter for Den Norske Kirke og frikirkene vil delta. Vi har besøkt Tomasgården for å høre om hvorfor retreatsenterne nå synes å bli stadig mer aktuelle og søkt av kristenfolket.

Reportasje: Rolf Erik Janøy

Vi hadde avtalt møte med Sven Giljebrekke og Petter Anders Jensen som er to av initiativtakerne til Tomasgården, og som også ellers står sentralt i retreatarbeidet i Norge. De er begge nære medarbeidere av Edin Løvås som er pioneren på dette feltet i vårt land.

- Retreattanken begynte for to tusen år siden, den dagen Jesus kalte sine disipler avsides til stillhet og oppmerksomhet omkring sin person og sitt budskap. Vi ønsker at Tomasgården skal bli et slikt sted, sier de to som tross unge år er erfarne retreatmedarbeidere. Fra høsten av vil de være

med å lede retreatsamlinger på dette fredelige og naturskjønne stedet, bare noen hundre meter fra Kornsjø sentrum. Her er et enkelt, lite kapell, et gjestehus og et samlingshus omgitt av skog på en liten tange i Kornsjøen. Det er et tidligere småbruk som nå er ombygget for å tjene det hellige formål å føre Guds folk inn i et dypere disipellforhold til Jesus.

Husfelleskap

- Vi har sett fram mot denne åpningsdagen i seks år, forteller de oss, og legger til at alle som vil, er velkommen til å være med på denne begivenheten.

Sven Giljebrekke forteller at tanken om et retreatsenter på Kornsjø begynte med 3 familier som flyttet hit for 6-8 år siden. Det var Svanhild og Trond Løvås, Carina og Petter Anders Jensen og Elin og Sven Giljebrekke. De hadde en felles og dobbelt visjon om en levende, lokal menighet med omsorgsfellesskap i husgrupper som siden kunne bli utgangspunkt for et retreatsenter.

- Slik har det fungert hele tiden, forteller Sven. Vi samles til husmøte hver uke hjemme hos hverandre, samtidig som vi utgjør noe av grunnstammen i misjonsmenigheten her. Vi har tatt hånd om det meste av barnearbeidet, og jeg er forstander i me-

nigheten som er på knapt 20 medlemmer.

Selv er Sven fra Oslo, oppvokst i Betlehem misjonsmenighet. - På den tiden jeg studerte teologi ved Menighetsfakultetet, besøkte Edin Løvås Betlehem-menigheten. Fordi han er fetter til min far, var det naturlig at vi fikk en del kontakt, forteller Sven. Gjennom denne kontakten ble han interessert i retreat og dro opp til Sandom Retreatsenter for ca. 10 år siden. - Der fikk jeg oppleve åndelig fornyelse gjennom et møte med Jesus, forteller han. - Mange ting falt på plass ved at jeg fikk være i stillhet og Guds nærhet.

- Året etter deltok jeg på retreat igjen og opplevde en anelse av atdette kanskje

**Husfolket
på Tomasgården vil
FORMIDLE JESU
FORLØSENDE KJÆRLIGHET**

skulle bli min plass i framtiden. Jeg var usikker på hva jeg skulle satse på, om Herren ville ha meg inn i en menighetstjeneste eller lignende. Men da det ble behov for retreatledere på Sandom etter at Edin trappet ned, opplevde jeg det riktig å gå inn i denne oppgaven. I to år arbeidet jeg på Sandom, hovedsakelig med å lede retreat. I denne tiden bodde jeg her på Kornsjø og reiste opp og ned.

- I 70-årene opplevde Sandom en stadig større pågang av mennesker som ville delta på retreat, og vi måtte begynne med venteliste. Men i stedet for å bygge ut på Sandom og dermed kanskje miste det nære fellesskapet det blir i et lite miljø, fant vi det riktig å bygge et nytt sted.

Sandom

Hvete-kornet: - Hvordan kom du, Petter Anders Jensen, med i dette arbeidet?

Petter Anders Jensen: - Jeg er faktisk født i distriktet her, men under oppveksten flyttet vi mye rundt. Etter at vi flyttet tilbake til Halden-distriktet, kom jeg i kontakt med en som hadde vært på Sandom. Jeg var ikke kristen selv på den tiden, men jeg var så søkende at jeg opplevde at dette tiltalte meg - «dette er din sjanse til å finne ut om det er noe i dette med Jesus». Så jeg dro til Sandom for å finne ut mer, og der tok jeg imot Jesus. Jeg fikk god hjelp gjennom opplegget der.

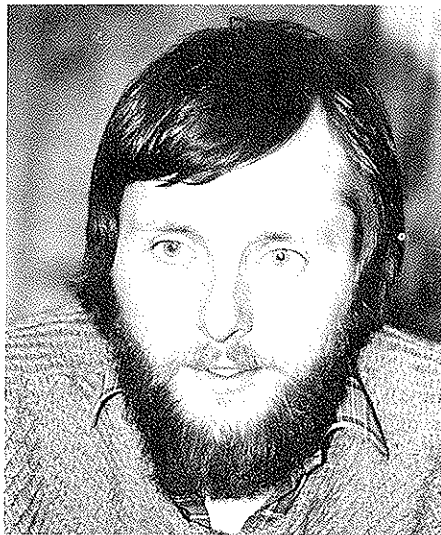
Edin ledet den retreaten, og jeg holdt kontakt med ham etterpå. Vi møttes hver uke sammen med en del andre «Sandom-venner» i Halden-distriktet. Dette var en god hjelp for meg til å komme videre som kristen. Et halvt års tid senere kontaktet Edin meg for å høre om jeg var interessert i å ta en kontorjobb for Sandom her på Kornsjø. *Rundbrevet* som Sandom sender ut skulle lages her.

På denne tiden gikk jeg på distriktshøgskolen i Bø i Telemark og studerte helt andre ting, natur- og miljøvern og journalistikk. Men jeg sa ja til oppgaven, og har vært ansatt av Sandom-stiftelsen siden årsskiftet 1979-80. Men før jeg begynte med *Rundbrevet* ville de først at jeg skulle være en tid blant husfolket på Sandom. Der var jeg i ca. 4 måneder høsten 1979 for å lære arbeidet å kjenne fra innsiden. Dette var altså min vei inn i arbeidet her.

«Fagerli»

Tomasgården ligger både avsides og sentralt. Togene mellom Oslo og både Sverige og Danmark stopper alle på Kornsjø stasjon, bare 15 minutters gange fra gården. Så husfolket regner med å få gjester også fra Sverige og Danmark, selv om hovedtyngden av kontakter i dag er fra Norge. Grunnen til at Tomasgården ble reist akkurat på Kornsjø, er nok at Edin Løvås i flere år har bodd her fordi hans hustru BNrita, er herfra, og stedets sentrale beliggenhet i «midtskandinavia».

Hvete-kornet: - Hvordan fikk dere denne gården?

Øverst Sven Giljebrekke, og på bildet under Petter Anders Jensen. Til høyre står husfolket på Tomasgården på tunet for å ønske retreat gjester velkommen til det nye retreatsentre på Kornsjø.

Sven Giljebrekke: - Edin fikk høre at dette stedet, som opprinnelig het Fagerli, var til salgs. I forbindelse med kjøpet av stedet ble det opprettet en egen stiftelse, Tomasstiftelsen. Det er en selvstendig stiftelse knyttet til Sandom, Nordens eldste retreatsenter, over 30 år gammelt. Stedet her, dvs. husene, ble kjøpt i 1978, like før vi flyttet til Kornsjø, og kostet 72 000 kroner. I tillegg bygsler vi ca. fire mål jord rundt gården. Stiftelsen hadde ingen penger til å kjøpe for, men fikk en gave fra en privatperson på akkurat denne summen.

Bønn og arbeid

Hvete-kornet: - Hvorfor har det tatt såpass lang tid å få stedet ferdig?

Sven Giljebrekke: - Grunnen er nok først og fremst økonomisk. Vi har ikke villet ta opp store lån, men har bygget etter hvert som Herren har gitt oss penger.

Det hendte nok at vi var frustrerte fordi det tilsynelatende skjedde så lite. Men nå etterpå kan vi tydelige se at Herren hadde sin hånd med i dette. Det var like viktig for

Ham å bygge opp hver enkelt av oss som skulle stå bak dette, og føye oss sammen i et felleskap. Det har tatt tid. Jeg tror at vi nå har helt andre og sterkere forutsetninger til å drive et fruktbart arbeid enn om vi hadde begynte for 6 år siden. Vi føler oss på ingen måte fullt utrustet til oppgaven, men vi vet at vi har lært mye som vi vil få nytte av i arbeidet.

Det viktigste høydepunktet vi har bak oss hittil, er innvielsen av kapellet 13. mai 1984. Da vi fikk midler til det, var det dette huset vi ønsket å begynne med, det er jo selve hjertet i virksomheten. Vi ønsket at stillhet og bønn skulle stå sentralt også i den videre byggeperioden. Derfor bygde vi kapellet først.

På somrene har vi hatt samlinger vi har kalt *bønn og arbeid*. Dette har vært samlinger med et enkelt retreat-program og mye tid til praktisk arbeid. På disse samlingene har vi hatt en del gjester, opptil 7-8 i tillegg til oss seks. Da har vi brukt rommene i huset her, noen har bodd hjemme hos oss og andre har bodd i telt. Mange har vært tidligere Sandom-venner som har ønsket å

hjelpe oss i gang, andre er kontakter vi har fått gjennom arbeidet her.

Tar tid

Hvetekornet: - Dere har altså vært seks år i et nokså nært fellesskap?

Petter Anders Jensen: - Sammenlignet med det mange andre opplever, har det nok vært et nært og sterkt fellesskap. Men vi har også opplevd at vi har kommet inn i faser hvor det har blitt vanskeligere både for hver enkelt av oss og for fellesskapet som helhet.

Det har tatt mye lengre tid enn vi først trodde å bygge opp dette fellesskapet. Vi har møtt ting vi ikke hadde noen idé om da vi begynte. Det har vært mange smertefulle perioder. Derfor opplever vi det som en Guds nåde at det har tatt så lang tid med Tomsagården. Vi skjønner nå at vi hadde stått mye svakere i forhold til oppgaven om det hadde blitt en enklere start.

Hvetekornet: - Kan dere fortelle litt mer om det fellesskapet dere har?

Sven Giljebrekke: - Kjernen i Tomasstiftelsen er vi tre ekteparene, men i husfel-

lesskapet vårt har vi ofte vært oppe i 12-14 stykker. En tid var vi også deit i to fordi vi var for mange til å samles i én gruppe.

Petter Anders Jensen: - Fellesskapet årt er knyttet til menigheten her, uten at de som er i fellesskapet nødvendigvis må være med i menigheten eller i arbeidet med Tomsagården. Det er godt for oss å høre til i et større fellesskap og ha andre kristne i ryggen.

Hvetekornet: - Hva har dere lært av disse årene med husfellesskap?

Petter Anders Jensen: - I mindre grupper blir man tvunget til en større åpenhet enn det som er nødvendig i en tradisjonell møtesammenheng. Det er krevende, men samtidig svært givende.

Sven Giljebrekke: - Faren er at slike grupper kan bli svevende i et tomrom, uten tilknytning til noen menighet. For oss har fellesskapet fungert som en del av menighetslivet. Det å samles regelmessig i hjemmene har for oss vært så naturlig at vi ikke kan tenke oss menighetsliv uten dette elementet.

Det har vært perioder når vi har følt at vi

har kommet hverandre nærmere inn på livet. Vi har ikke alltid opplevd disse periodene som de beste mens de stod på, fordi de ofte har ført til at det har kommet til syne negative ting som måtte bearbeides. Man vokser åndelig i et slikt miljø hvor man kan få hjelp til å gå videre som kristen ved at man blir utfordret til å ta nye skritt.

Noe av det mest positive som har skjedd de siste par årene, er at nye, søkende mennesker har funnet veien til menigheten gjennom disse samlingene. Det har vært en berikelse for oss.

I husfellesskapet bruker vi alltid mye tid til forbønn, både for og med hverandre, for bygda og distriktet og andre ting som faller naturlig. Vi har også praktisert en del at vi sitter i stillhet eller går hver for oss med en spesiell tekst, og så samtaler om hvilke tanker vi har gjort oss. Til tider har vi også lest aktuelle bøker sammen.

Hvetekornet: - Går det an å kombinere det dype, personlige fellesskapet og det å ta inn helt nyfrelste eller søkende mennesker?

Forts. side 14

**Nordiske arbeidere i
hjertet av Europa:**

**KALLER
MENNESKER
INN I
«KRISTUS-ARKEN»**

Reportasje: Rolf Erik Janøy

Vår egen verdensdel er full av ensomme, søkende og fortvilte mennesker. Europa har mange storbyer med hundretusener av menn og kvinner uten Gud og uten håp. Det finnes hundrevis av kirker, men lite av evangeliets kraft. I den historiske byen Augsburg, midt i det tyske «Luther-land», fant vi 5 norske som står midt oppi et utstrakt sjelevinner-arbeid. De arbeider ikke bare blant de mange tusen tyskerne som bor her, men vinner også mennesker fra praktisk talt alle kanter av kloden. Det er hundrevis av flyktninger fra hele verden i to store asylleirer i Augsburg. De venter på oppholdstillatelse i Tyskland eller på å bli sendt tilbake til sine hjemland.

«Arken» heter lokalet som norske misjonærer benytter i den tyske byen Augsburg. På side 8 står familiene Grüner og Wilhelmsen sammen med Perly Sortland og nyfrelste flykninger som fra alle verdens kanter kommer til Tyskland. Til høyre ser vi Even W. Grüner tolker forst. Arvid Fosse i en luthersk kirke fullsatt av karismatisk ungdom i sentrum av Augsburg.

Vårtegn

For kort tid siden ble vi invitert til å møte kirkvekst-redaktører fra ulike kanter av verden i Tyskland. Etter dette møtet i Mannheim (se Speilet i dette nummer), dro vi til Augsburg for å oppsøke det pionerarbeidet Even Walther Grüner sammen med sin hustru Lill-Enid startet der for vel et år siden.

Vi ble gledelig overrasket over å finne at det i lokalet som de kaller *Arche* (Arken), allerede var vokst fram en livskraftig menighet preget av pågangsmot, lovsang og mange nyfrelste. Her fant vi også Perly Sortland, utsendt fra Nordliland i Nord-Norge, og ekteparet Bryant og Anne Wilhelmsen, begge norske, men utsendt og støttet fra USA for å arbeide blant de tusener av asylsøkende som strømmer til Tyskland fra hele verden.

I løpet av de tre dagene vi var i området, fikk vi se arbeidet på nært hold, og det var tre ting som overrasket oss:

- For det første at den katolske kirke står så sterkt i dette området som er så nært knyttet til Luthers navn. Her stod helgenbilder og kors sentralt både på åkre og i landsbyer. Det er denne kirke som har sterkest innflytelse over folket midt i hjertet av «Luther-land».

- At de finnes så mange asylsøkende i Tyskland. Visste du at over hele Tyskland finnes det i dag store leirer hvor tusener av flykninger fra hele verden sitter internert? Mange av disse leirene var i bruk i nazismens tjeneste under krigen.

- Vi har i flere år hørt at det er så hardt og vanskelig å arbeide i Europa, men på møte både i Arken og i et samvær i en kirke i byens sentrum var det fine, åndelige vårtegn. I et tverrkirkelig samvær ble kirken fylt av unge mennesker som henga seg i lovsang, vitnet, brukte nådegaver og ivrig søkte mer av Herren.

Forstander Arvid Fosse fra Tabernaklet, Skien, som er Grüners hjemmemenighet, åpnet en *Nytt Liv*-aksjon den søndagen vi var der, og hele byen var preget av store plakater for denne kampanjen.

Vi ba de to ekteparene som nå virker i Tyskland å fortelle litt om hva de opplever.

Pionerarbeid

Lill-Enid og Even Walther Grüner er i sin beste alder og har nå i ti år arbeidet med menighetsplantning i Tyskland. Da de første gang dro til Europa som forkynnere, var det få som så de enorme behov for evangelisering som finnes på Kontinentet.

- Helt fra jeg ble frelst har jeg vært innstilt på å reise hvor som helst Gud ba meg. Pionerarbeid har hele tiden ligget i mitt hjerte. Jeg har ønsket å arbeide der hvor det var lite kristen virksomhet fra før, forteller Even oss da vi besøkte familien Grüner i deres hjem et godt stykke utenfor Augsburg.

De har begge gått på misjonsskolen i Sarons Dal og siden arbeidet der. Der kom de i kontakt med en av lederne i tysk pinsebevegelse. Da han fikk høre at Even er halvt tysk (hans far var tysk) og at han på den måten hadde røtter i landet, ville han gjerne at de skulle komme og hjelpe til i arbeidet der. Det endte med at de fikk en invitasjon fra pinsebevegelsen i Tyskland om å komme nedover. De hadde først tenkt seg til Kenya, men opplevde dette som en stadfestelse på at Gud hadde åpnet døren for dem til å virke i Europa.

- **Hvordan følte du det første gang dere dro hit ned, Even?**

- Det varetskritt ut i det ukjente. Vi følte oss nesten som Abraham som gikk ut i tro uten å vite hva han gikk til. Men vi visste at Herren hadde kait oss inn i en oppgave her.

- Vi var de første norske som kom hit. Det hadde vært enkelte før oss for flere år siden, men det var ikke drevet noe kontinuerlig arbeid. Vi ble bedt om å dra til Koblenz, en by hvor mange hadde forsøkt seg tidligere, men ingen hadde greid å bygge

opp en evangelisk virksomhet.

- Vi kjente knapt noen i hele Tyskland og absolutt ingen i Koblenz. Selv om vi hadde et visst grunnlag i skole-tysken, måtte vi lære språket. De første årene var en tøff tid. Når jeg ser tilbake på det nå, skjønner jeg ikke at vi torte. Jeg hadde liten erfaring fra menighets-virksomhet i det hele.

- **Hvordan legger en opp arbeidet når det ikke finnes noe å arbeide utfra?**

- Jeg begynte med gate-evangelisering i de mest trafikkerte områdene av byen. Mange ganger diskuterte og pratet jeg med folk uten å skjønne så mye av det de sa. Men på den måten fikk vi kontakt med folk, og vi ba med en del til frelse. Slik oppsto menigheten. Den ble altså bygd opp fra gatearbeid via husmenighet til organisert menighet med eget lokale osv.

- Vi var syv år i Koblenz. Da var 40 mennesker knyttet til menigheten. Menigheten har nå overtatt ansvaret selv, og til neste år skal en som ble frelst der for en del år siden, overta som pastor.

Bryte isolasjonen

- **Kan du si litt om på hvilket grunnlag dere driver arbeidet her i Augsburg?**

- Personlig har vi følt det riktig å arbeide sammen med etablerte menigheter. Vi kunne ha begynt helt for oss selv og grunnlagt en fri, karismatisk menighet. Men vi har følt det riktigst å gå inn i samfunn som

allerede er etablert her og arbeide ut fra dem. Vi har opplevd at Herren har velsignet oss gjennom det.

- Det gjelder å bryte isolasjonen, og det tror jeg vi best gjør ved å arbeide utfra det som alt er etablert. Det finnes nok av eldre og nyere kristne retninger i byen her i form av små og isolerte flokker. Selv karismatisk pregede grupper har tendenser til en ekstremisme som isolerer dem. Det er stort behov for flere levende menigheter i Tyskland. Det er mange evangeliske menigheter som har stivnet, mistet livet, og arbeider på helt tradisjonelt vis.

- Vi ønsker å gå Guds veier. Selv om vi nå arbeider ut fra en pinsemenighet, forsøker vi ikke å ta på oss en pinsevensk kappe. Vi ønsker at de som kommer til menigheten, skal bli født inn i noe, ikke at de skal begynne med noe. Vi ønsker at de skal få en opplevelse av Guds Ord, Guds kraft, Guds velsignelse, slik at lovsangen kan tone fra et ærlig og oppriktig hjerte.

- Hvordan er situasjonen på kristenfronten i Sør-Tyskland hvor dere virker?

- Fordi det er få levende menigheter i Europa, er behovene store. Tyskland stod jo en gang sentralt i fornyelsen av kristenheten - jeg tenker på Luther og de andre forkynnerne i Reformasjonen - men nå har tiden gått fra dem. Mye av årsaken tror jeg ligger i det fiendskap som hersker mellom kirkesamfunnene her. Det har svekket det kristne budskapet.

- Det karismatiske budskapet vi representerer, ble av tyske kirkeledere stemplet som en ånd fra djevelen. I den såkalte Berliner-erklæringen tok alle de evangeliske kirkesamfunnene avstand fra den åndsutgytelse som pinsevekkelsen representerte, og denne erklæringen står fremdeles ved makt. Dette tror jeg ligger som en åndelig demper over det tyske folk. Det finnes ennå kristne som tar avstand fra oss fordi vi representerer en karismatisk retning. Dessuten dominerer den katolske læren store deler av Mellom- og Sør-Europa.

- En viktig del av mitt arbeid er å holde kontakt med de kirkesamfunn som er skeptiske til oss, snakke med dem, oppklare misforståelser om hva vi står for. Vi har opplevd å få god kontakt og fint fellesskap med pastorer og prester innenfor andre kirkesamfunn. Det er klart at den fornyelsen som går over hele verden i dag, også vil bryte fram over Tyskland. Jeg og mine medarbeidere tror at vi skal få være med å bygge opp store menigheter som skal bli til velsignelse.

Vekst

- Syns dere ting er i ferd med å løsne i Europa nå, eller er dette fremdeles en hard mark for evangeliet?

- Vi har opplevd en helt annen tid her i Augsburg enn vi gjorde i Koblenz, selv om vi på sett og vis begynte på bar bakke her også. Vi overtok en ekstremt konservativ pinsemenighet, og da vi holdt den første

Glimt fra «Arken» hvor Fosse taler for en forsamling av unge og eldre tilhørere.

Jesus-festivalen her, forsvant alle de gamle medlemmene. De var mer opptatt av hvilke klær de nyfrelste hadde på seg enn av å hjelpe dem inn i Guds Ord.

- En del av de medlemmene vi har i dag, har flyttet hit fra andre steder i landet. Men mange har også blitt frelst i arbeidet her. Vi har ved Guds nåde fått se at arbeidet har vokst raskt.

- Tysk kristenhet er preget av mange små menigheter som sliter tungt. Det kan føre til at noen tror at jo dårligere lokale man har og jo tyngre man sliter, jo mer åndelig er det. Vi har nytt lokale, god plass, en fin leilighet. Vi ser dette som en Herrens velsignelse og er takknemlig for det.

- Tror du at den menigheten du selv holder på å bygge opp, fortsatt vil vokse?

- I løpet av de årene vi har vært her og gjennom den erfarigen vi har skaffet oss, ser vi at folk begynner å åpne seg mer. Folk har behov for åndelige realiteter. Når vi kan gi dem evangeliet, merker vi at det er hva folk lengter etter.

- Lokalet vi fikk, rommer 250-300 mennesker. I begynnelsen lurte vi på hva vi skulle med så mye plass. Men vi ser nå at menigheten vokser og vi tror at vi skal fylle denne salen. Vi har alt mange trofaste, stabile medarbeidere som vil være med å tjene. Det gir framtidstro for menigheten her. En stor, levende menighet vil være et vitnesbyrd i seg selv her i Tyskland.

- Luther holdt jo til her i Augsburg en lengre periode. Har du inntrykk av at dette har noen innflytelse på folket her?

- Augsburg er en by med rike, kirkelige tradisjoner, og mange tror at de kan leve på dem. Anabaptistene hadde også sitt utspring her og de hadde flere menigheter her. Men de har jo blitt utryddet gjennom hard motstand. I dag er vekkelsene som har gått fram her for det mest kun historie, ja, endog en sovepute for mange. De har liten innflytelse på dagens forhold. Selv om Luthers

navn blir knyttet til byen, dominerer den katolske kirke her. De lutherske kirkene er i tilbakegang.

Internasjonalt miljø

- I det siste har du blitt knyttet til Bryant og Anne Wilhelmsen som har kall til å virke blant de tusener av flyktninger fra hele verden som finnes her. Fortell litt om det.

- Dette har nå blitt en viktig side av menighetens arbeid. Vi ser det som en Guds ledelse at vi ble knyttet sammen med Anne og Bryant som er sendt ut fra en amerikansk misjonsorganisasjon. De som her i byen blir frelst gjennom dette arbeidet, blir knyttet til menigheten, så menigheten har et internasjonalt miljø, på samme måte som byen har det. Det tror vi er en styrke. Vi har ikke inntrykk av at de tyske medlemmene har noe imot at det kommer mennesker av andre nasjonaliteter til oss.

- Vi prøver å intergrere alle som slutter seg til menigheten ved å gi dem en oppgave. Det kan være alt fra en vaskejobb til å lede i lovsang. Det samme gjelder de nyfrelste blant flyktningene, og de gjør sine oppgaver med begeistring. Slik opplever de seg som en del menigheten og føler seg verdifulle. Vi regner ikke med at alle disse skal bli i menigheten her for bestandig. Mange av dem vil nok før eller senere reise tilbake til sine hjemland. Da vil de kunne ta med seg det de opplevde her og være med å bygge opp menigheter i sine hjemland.

- Vi opplever stor åpenhet for flyktningearbeidet vårt. Den katolske kirken, som har anvaret for leirene, har stilt to rom i leiren til vår disposisjon, helt gratis. Her holder vi møter og driver barnearbeid. Dette er et tidkrevende arbeid fordi de snakker et annet språk, har en annen religion, en helt annen erfaringsverden. Først må man bygge opp et tillitsforhold til dem, bli venner med dem og kjent med dem. Så kan vi gi dem vårt budskap.

- Hva er visjonen for arbeidet videre?

- Min visjon er å bygge opp en solid menighet som en plattform å arbeide videre ut fra.

FJELLFERIE PÅ GEILO

- ☆ 100 senger
- ☆ Svømmehall m/solarium
- ☆ Badstu og massasjebad
- ☆ Aktivitetsmuligheter for hele familien

VELKOMMEN TIL ET AKTIVT
KRISTENT MILJØ

Haugen Hotell

Boks 143, 3581 Geilo. Tlf. 067-85 644

Kontakt oss om gode pristilbud!

Her i Bayern, det området av Tyskland hvor vi bor, er det en rekke byer uten evangelisk virksomhet i det hele tatt. Min visjon er at vi skal kunne bygge opp flere menigheter blant Bayerns 11 millioner mennesker med utgangspunkt i menigheten her i Augsburg.

- I dette ser jeg også min egen framtidige oppgave. Jeg kan godt være borte fra menigheten her en søndag, for vi har mange brødre som kan både lede og forkynde. Jeg har alltid følt for pionerarbeidet, å gå dit hvor evangeliet blir lite forkynt. Derfor føler jeg også Bayern som en utfordring, sier Even til slutt i vår samtale.

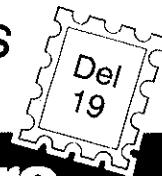
Etter 10 års hardt, men fruktbart slit i Tyskland, føler han behov av en tids hvile og personlig fornyelse slik at han med fornyet styrke kan føre arbeidet videre. Trass i at man kan få gode biler rimelig i Tyskland, kjører han rundt med nedslitt redskap, men Even beklager seg ikke over det. Han har stor familie og har lært seg å leve av de midler som kommer inn, og til denne dag har Herren sørget for det de behøver, forteller han takknemlig.

Han er åpen for å veilede og hjelpe de som for kortere eller lengre tid kunne tenke seg å virke i Tyskland. Det finnes i dag millioner i våre egen verdensdel som ikke kjenner frelsens vei. 🍀

Om noen vil kontakte Even Walther Grüner er adressen: Am Fichtenring 6A, D-8935 Fischach, Tyskland. Telfon fra Norge 095-49-8236-5188.

Pelle Karlsson's
spalte:

Gud har bare én menighet

JESUS TJENTE UTEN MOTKRAV

Delaktigheten i Guds menighet skapes når vi tjener hverandre. Hvis vi skal være hverandres tjenere, må jo dette innebære nærkontakt og fellesskap. Hvis vi skal «vaske hverandres føtter», må vi ta på hverandre. Vi kan ikke gjøre det med en skurebørste med to meter langt skaft. Dersom Guds menighet tar imot og lever i overensstemmelse med Jesu bud «Den som er størst blant dere, skal være de andres tjener» (Matt 23,11), blir det automatisk enhet og delaktighet.

Når Jesus ved en anledning taler om dette, sammenligner Han verdens system og det system som bør råde i Guds menighet. «Men Jesus kalte dem til seg og sa: Dere vet at folkenes fyrster er herrer over dem, og de mektige menn hersker over dem med makt. Slik er det ikke blant dere. Den som vil være stor blant dere, skal være de andres tjener, og den som vil være den fremste blant dere, skal være de andres trelle» (Matt 20,25-27). Vi ser her at vår påvirkning av hverandre i Guds menighet bygger på et helt annet system enn det som råder i verden. Vi påvirker andre ikke fordi vi har herskermakt over dem, men fordi vi er villige til å være deres tjenere. Vi forsøker ikke å kontrollere hverandre slik man gjør i verden, men har i steden en tjenende holdning for å hjelpe andre. Det er slik Gud har tenkt seg at det skal fungere i Hans rike. Men pga. splittelsen blant Guds folk finnes det mange hindringer for at denne sannhet kan bli virkeliggjort. Vi forsøker ofte å kontrollere hverandre, akkurat slik det skjer i verdens system. Vi setter opp restriksjoner, har fordringer og begjærer mange ting som en forutsetning for at vi skal kunne tjene hverandre. Derfor har vi ofte begynt å «herske» over andre i stedet for å tjene dem i overensstemmelse med det Jesus sa. Tjenerånden har jo ingen restriksjoner, noe Jesus viste med sitt eget eksempel. Han ga sitt liv for oss mens vi fremdeles var Hans fiender.

Hvor ofte har vi ikke blitt hindret i tjenesten for andre fordi vi har satt opp restriksjoner og i steden blitt herskere over hverandre? Tenk på hvordan to lemmer på Kristi legeme mange ganger ikke har kunnet tjene hverandre fordi det ene lemmet ikke er ansett av det andre å ha den riktige læren. Og hvor mange ganger har vi ikke latt være å tjene hverandre over de lokale menighetsgrensene fordi noen av partene ble ansett ikke å være på «rett linje». På denne måten har vi skapt store brudd i kommunikasjonssystemet innen Kristi legeme. Vi har hindret muligheten for vekst i fellesskap, tro og lære fordi vi har satt opp restriksjoner som hindrer oss i å tjene hverandre.

Vi må se på Jesu eget eksempel i denne saken. Han godkjente aldri noe som ikke var rett innfor Gud i lære eller gjerning. Men Han gjorde seg til alles tjener, helt til døden på Golgata kors. «Slik er heller ikke Menneskesønnen kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv som løsepenge for mange» (Matt 20,28). Han ga sitt liv ikke bare for dem som hadde akseptert Hans lære og var på «rett linje», men for alle, også for dem som var totalt formørket og på avveie. Han begjærte ikke at disse først skulle forandre seg før Han kunne tjene dem. Jesus angrep problemet fra stikk motsatt kant. Han ga seg selv og tjente menneskene først, slik at de siden skulle kunne finne den rette veien. «Selv for en rettskaffen mann ville vel neppe noen gå i døden. Eiler kanskje ville noen våge livet for en som er god. Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss da vi ennå var syndere» (Rom 5,7-8).

Dette er forbildet på hvordan det skulle fungere i Guds menighet: «Hva kjærlighet er, har vi lært av at Jesus gav sitt liv for oss. Så skylder også vi å gi vårt liv for brødrene» (1 Joh 3,16). På samme måte som Jesus tjente oss, uten restriksjoner og krav, skal vi tjene hverandre. Først og fremst i den innbyrdes funksjonen i Kristi legeme og siden utad i verden. Om vi forsøker å kontrollere og herske over hverandre, hindres fellesskapet. Men dersom vi tjener hverandre på samme måte som Jesus tjente oss, uten forutsetninger og krav, blir det delaktighet og enhet i Kristi legeme. 🍀

Bryant Wilhelmsen:

«ASYLSØKERNE ER EN MODEN HØSTMARK»

Et norsk ektepar har fått visjon for en helfridstjeneste blant de tusener av asylsøker som i dag sitter internert i Tyskland, og de opplever stor åpenhet for arbeidet. Disse flyktningene utgjør en av de mest interessante og modne misjonsmarker i verden i dag.

blant de tusentalls asylsøkerne som finnes over hele Tyskland, har de stiftet *Project CORN* (Christian Outreach Refugee Network). - Disse leirene rett utenfor vår egen stuedør, med mennesker fra alle verdens land, må være et ideelt sted å begynne for de som siden vil dra videre ut til et misjonsland, sier Bryant. - Her kan man møte folk fra alle raser, religioner og nasjoner. F.eks.

Bryant Wilhelmsen sammen med Gunam fra Siri Lanka, en av de mange som har blitt frelst i flyktningeleirene i Tyskland. De står her utenfor en av de store leirbygningene i Augsburg som SS disponerte under krigen.

Reportasje: Rolf Erik Janøy

Personlig kontakt

Det var en kjær og gledelig overraskelse å bli kjent med Bryant og Anne. De bor i nærheten av München, men flytter i disse dager til Augsburg hvor de samarbeider nært med Grüners og Perly Sortland.

Bryant er sønn av Kåre Wilhelmsen fra Tønsberg. Han var en kjent misjonær, utsendt fra norsk pinsevekkelse, som nå er hjemme hos Herren. Han virket blant annet på Trinidad i Det karibiske hav og i Brasil, og blant muslimene i Singapore og Malaysia. Senere virket han og familien en tid i Iran og Afghanistan. Bryant har derfor som få andre vokst opp i et internasjonalt miljø og kan bevege seg uanstrengt blant mennesker fra alle verdens kanter. Anne (født Hegg) er oppvokst på Bedehuset i Tønsberg.

Bryants far bodde i sine siste leveår mye i California, USA. Bryant fikk derfor god

kontakt med kristne der, og det er disse som som nå underholder deres virke i Tyskland. De er utsendt av en tverrkirkelig organisasjon i Los Angeles, *Go Ye Fellowship*. Denne organisasjon ble grunnlagt av hans bestefar for mange år tilbake, og har i dag har ca. 50 misjonærer spredd over hele verden.

Med sitt liketil, kameratslige og milde vesen har Bryant lett for å komme i kontakt med folk. Han har en sterk side i den personlige kontakt.

Han tok oss med inn i en av de store asyl-leirene i en kjempemessig SS-bygning fra krigens dager like i nærheten av Arken, og vi fikk se møterommet de disponerer der. Vi fikk også hilse på noen av de nyfrelste i leiren som frimodig vitner for de andre flyktningene om hva Gud har gjort i deres liv. Bryant beveget seg blant dem mer som en bror og venn enn som pastor og misjonær, og arbeidet bærer gode frukter.

For å ko-ordinere og samordne arbeid

vil arbeidet blant disse gi god erfaring i hvordan man skal virke blant muslimer.

Åpne dører

Vi fikk besøke Wilhelmsens med sine to små barn i deres hjem ved München, og vi spurte Bryant om hvordan han som har sin bakgrunn fra mer vanlige misjonsland var havnet i Tyskland.

- For 5-6 år siden ble vi svært interessert i folk fra Sentral-Asia: Kassaker, usbekere, flyktninger fra Vest-Kina og sørøstlige deler av Sovjet. Vi var i Tyrkia på denne tiden, områdene hvor disse folkene bor, er jo lukket for misjonærer. Siden dro vi til Tyskland for å arbeide blant tyrkerne der. Etter hvert ble vi ledet inn i flyktninge-arbeidet og fikk gjennom det kontakt med bl.a. sentralasiater. Etter en tid møtte vi familien Grüner og ble ført inn i et samarbeid med menigheten i Arken. Herren har vist oss at menighetene burde være for alle folkegrupper, særlig her i Tyskland hvor det er så mange folkeslag er representert.

- Hvor lenge har dere arbeidet her?

- Vi har vært i Tyskland i 6 år nå, men arbeidet i flyktingeleirene har vi holdt på med i et par års tid. Vi har et nært samarbeid med Grüners menighet fordi vi ser at menigheten er en viktig del av Guds arbeidsplan. Vi tror det er riktig at flyktingene innlemmes i menigheten når de blir frelst, og at de også før de tar imot Jesus, kan ha menigheten som et tilknytningsspunkt for kontakt med samfunnet.

- Hvordan er det å arbeide i flyktingeleirene?

- Jeg vil si at leirene her i Tyskland er åpne og fine misjonsmarker, særlig for de som ønsker å arbeide blant muslimer. Leirene har mange flyktinger fra Iran og Afghani-

- Er det mange flyktinger her i Tyskland?

- Ja, det finnes tusenvis. Mange fra Den tredje verden kommer via Øst-Berlin. Øst-Tyskland tilbyr billige flyreiser fra mange byer i den fattige del av verden. Når de kommer til Øst-Berlin som turister, krysser de grensen til Vest-Berlin og melder seg som flyktinger. Det er en slags bevisst sosial krigføring fra Øst-Tysklands side, et forsøk på å påføre Vest-Tyskland økonomiske og sosiale belastninger.

- Men jeg tror Gud har en baktanke med dette. Han gir tyskerne en anledning til å gjenopprette tidligere feiltrinn ved at de kristne her nå får mulighet til å være med å velsigne mennesker fra hele verden med

vi sette dem i kontakt med kristne i nærheten.

Mange er opptatt av misjon blant de «skjulte folkeslag», flyktingene hører med blant disse og er også en moden høstmark. De er på bunnen sosialt sett - å være et menneske uten land er den vanskeligste situasjonen en person kan komme i. De er uten rettigheter. Slik var det også med Jesus. Han var som en fremmed i denne verden, derfor kan de lett identifisere seg med Ham.

Åndens ledelse

- Det begynner å bli mange innvandrere i Norge også. Kunne dere tenke dere å arbeide blant disse hjemme i Norge?

- Ja, vi tenker på det. Vi har hørt at særlig i storbyene trengs det mye hjelp til arbeidet blant muslimene, særlige tyrkere og pakistanere. Vi har hatt med oss kristne fra Norge på team i Tyrkia, og vi vil gjerne dra Norge mer med i dette arbeidet.

- Ser dere frukter av arbeidet deres?

- Ja, vi har sett en god del fine resultater. Det er interessant å merke hvordan Den Hellige Ånd viser oss hvem vi skal bruke vår tid sammen med. Til tider kan vi bli ledet til å bruke mye av vår tid sammen med iranere, andre perioder er det andre folkegrupper. Den Hellige Ånd er som vinden. Vi må følge med den, for den fører oss til de folkene som er mest modne til å ta imot Sannheten. Barna våre er også gode redskaper i en slik tjeneste. De får lett kontakt med barna i leirene og hjelper oss på den måten å få kontakt med deres familier.

- Mange av flyktingene kan fortelle at de har vært i kontakt med kristne i sitt hjemland før de flyktet. Det gjelder spesielt iranere og afghanere; det er særlig fra disse landene flyktingene kommer nå. La meg fortelle et eksempel om en iraner. Han gikk gjennom en park i sitt hjemland og møtte to kvinner fra Vesten som spurte om de kunne få be for ham. Han var en god muslim og synes det var helt i orden. De ba at han en dag skulle finne Jesus som sin personlige frelser, uten at det gjorde noe særlig inntrykk på ham da. Siden kom han til Tyskland, og i et av møtene i leiren her fant han Jesus og hans liv ble helt forandret. Han er en ivrig kristen i dag. Når han vitner nå, forteller han at Den Hellige Ånd kalte på ham for mange år siden, og nå er disse kvinnenenes bønn besvart. Vi har mange eksempler på at det som misjonærer har sådd blant mennesker i andre deler av verden, har modnet slik at vi kan høste frukten av det her i Europa.

- Den katolske kirke, som har ansvaret for leirene, er svært taknemlige for arbeidet vi driver og har stilt flere lokaler til rådighet for oss, og de har gitt oss tillatelse til å holde møter inne i leirene. De kjenner ikke så mye til oss fra før, men synes det er fint at vi bryr oss om flyktingene. Det er ikke så mange andre som gjør det. Derfor blir vårt arbeid også et vitnesbyrd for dem.

stan, og også en del politiske flyktinger fra Tyrkia. Her kan du arbeide 24 timer i døgnet om du ønsker. På vanlige misjonsfelt er det vanskelig å få gjort noe særlig på formiddagen når menneskene er på jobb, men i en flyktingeleir kan du arbeide hele dagen.

Slike flyktingeleirer kan være et fint lærested for de som ønsker å dra videre senere. Her kan de lære mye om språket og kulturen og om misjon generelt sett i et svært internasjonalt miljø. Jeg vil anbefale at menigheter som ønsker å sende ut misjonærer, først sender dem hit til leirene i Tyskland. Det vil gi god praktisk trening, og vil uten store reisekostnader vise hvordan de fungerer som misjonærer blant det folkeslag de kjenner kall til.

Sosial krigføring

- Vil de dere vinne her i Tyskland, få betydning for de land de kommer fram?

- Mange av dem som er her, har hatt sentrale stillinger i sine hjemland. De har vært politisk aktive, mange av dem har sittet i nasjonalforsamlingene eller i regjeringen. Når de finner Jesus og kanskje siden drar hjem igjen, vil de kunne få stor innflytelse. Jeg tror vi kan evangelisere hele verden gjennom bevisst arbeid i flyktingeleirene.

Bryan sammen med Gunam viser oss hvordan rommene til flyktingene ser ut.

evangeliet. Vi har sett i menigheten her i Augsburg at innvandrerne har svært mye å tilføre oss. De tilber Gud på en enkel og naturlig måte, og de ivrigste i menigheten er ofte de som kommer fra andre land.

CORN

- Er det behov for mer hjelp i dette arbeidet?

- Det er så mange leirer i Tyskland, og vi har stort behov for flere arbeidere. Vi ønsker å plassere misjonærer i hver leir, helst ektepar eller enslige menn, det er noe vanskeligere med enslige kvinner fordi de fleste flyktingene er menn, så vi trenger langt flere heltidsarbeidere. Om noen er interessert i å vite mer om dette, kan de kontakte meg via Grüners adresse.

Vi er i ferd med å opparbeide et nettverk av kristne som arbeider blant flyktinger over hele Tyskland som vi kaller CORN. Det er ikke noen misjon i den forstand, men et kontaktnett. Flyktingene flytter mye rundt, og nå kan vi gi hverandre beskjed om kontakter vi ønsker skal følges opp når de flytter. Vi prøver å møte flyktingene med én gang de kommer inn i landet, og vi gir dem en traktat hvor vi ber dem gi oss beskjed når de er installert i en leir. Da kan

Petter Anders Jensen: - Det vi har beskrevet her, er bibelgruppe-samlingene. Men for å ivareta det behovet vi som bekjennende kristne har for å samles alene, har vi beholdt samlinger med nattverd. De gangene vi har nattverd, er det som oftest i forbindelse med et såkalt kjærlighetsmåltid. I perioder har vi har disse to typene samlinger annen hver gang.

Hvetekornet: - Hva må etter deres erfaring til for at et gruppefellesskap skal fungere på en god måte?

Sven Giljebrekke: - To stikkord er ydmykhet og ærlighet. Det er også viktig å ha en felles målsetting for samlingene. Vår visjon har vært å samles om Kristus, og jeg tror vi har funnet en form som hjelper oss til det. Forbønn, Jesus-meditasjon, kjærlighetsmåltid og nattverd er elementer som gir oss rett innhold i hver samling.

Petter Anders Jensen: - Det Svensier om en felles målsetting i å være samlet om Kristus, er nok et hovedpoeng for at en slik gruppe skal kunne fungere.

En tid vi hadde en søkende i gruppa, lot vi samlingene bli en del friere for at hun skulle få anledning til å ta opp en del av spørsmålene sine. Men etter en tid opplevde vi at det var i ferd med å flyte ut, og vi snakket sammen om at vi igjen måtte rette blikket på Jesus og ikke være så opptatt av alle problemene. Det var også hun helt enig i, hun ønsket også at Jesus skulle være det sentrale, ikke våre spørsmål og problemer.

Tomas

Hvetekornet: - Hvorfor har dere valgt navnet Tomasgården?

Petter Anders Jensen: - Vi hadde apostelen Tomas i tankene da vi valgte navnet. Tomas fikk oppleve at hans tvil ble forvandlet til tro, og at Jesus ikke støtte ham bort selv om han tvilte. Jesus møtte de behov Tomas hadde fullt ut ved å vise ham sine sårmerkede hender og føtter for at han skulle få tro.

Sven Giljebrekke: - Tanken på lengre sikt er vel at det ut fra Sandom skal vokse fram flere retreatsenter som er knyttet til hverandre. Det vil ikke bli gjennom noen slags organisasjon, men gjennom en felles visjon. En del av idéen er å knytte disse stedene til apostel-navn, disippel-liv er jo en sentral del av retreattanken.

Navnet vi har valgt, har vært med på å prege vår innfallsvinkel til retreattanken. Vi føler at det å komme på retreat er å komme til et sted som ikke stiller noen krav, men som kaller til og tilbyr stillhet. Man får komme hit akkurat som man er. Det blir ikke stilt spørsmål til hvor du står som kristen, hvor sterk eller svak du er i troen.

Vår visjon er å føre mennesker til en opplevelse av Kristus gjennom vår stillhet og vår dagsrytme. Hele vår konsentrasjon

skal rettes mot Kristus, mot at Han er oppstanden og midt iblant oss.

Petter Anders Jensen: - For noen år siden, mens byggingen her var på planleggingsstadiet, var fire av oss herfra ledere på en retreat på Sandom. Det ble en viktig opplevelse for oss. Vi fikk se at Gud grep helt konkret inn i menneskers liv gjennom stillheten, på tross av vår svakhet og manglende erfaring. Vi opplevde at dette fungerte i praksis og at vi fungerte sammen. Det var en verdifull erfaring for oss alle, ikke minst for konene våre som var litt i bakgrunnen i byggesaken her på Tomasgården.

På slutten av denne retreaten fikk vi et budskap fra Gud som vi alle sammen opplevde at talte svært konkret til oss med tanke på den oppgaven vi stod overfor. Essensen i budskapet var dette: Dere skal kalle mennesker til stillhet, slik at jeg kan gjøre det egentlige arbeidet.

Vi skal bare legge forholdene til rette for at Herren får gjøre sitt verk i menneskers liv.

Samme livsvisjon

Hvetekornet: - Hvilken oppgave vil konene deres spille i arbeidet her?

Sven Giljebrekke: - Vi har jo små barn alle sammen, og det begrenser oss en del i det praktiske arbeidet. Vi kan ikke være med så mye samtidig, mann og kone. Men vi ønsker å fungere som et team, ikke at mennene skal lede og konene stå på kjøkenet. Vi tror at konene våre også har en viktig åndelig funksjon å fylle i arbeidet.

På Sandom har de funnet en fin arbeidsrutine som gjør at alle i husfolket får anledning til å være med på en del av bønnesamlingene og tid til samvær med gjestene. Men på hver retreat er det én som har hovedansvaret for å lede samlingene og sjelesorgen.

Ryddearbeide pågår omkring Tomasgården, slik at alt er klart til åpningen. På traktoren er sivilarbeider Gunulv Ruud fra Ørje.

Det er svært viktig at begge ektefellene deler et så totalt engasjement som dette. Vi skal ha med mennesker å gjøre hele tiden, og det krever at vi er villige å gi av vår tid og våre ressurser.

Det har jo vært mange som har gått med planer om å bygge opp retreat-senter, men de fleste av dem har blitt med tanken. Jeg tror noe av grunnen til at Tomasgården nå blir en virkelighet, er at vi har vårt utgangspunkt i en gruppe mennesker med den samme livsvisjon. Det har gitt oss styrke til å fortsette planleggingen selv om vi har møtt motgang.

Hvetekornet: - Hvorfor har dere slik tro på retreat?

Petter Anders Jensen: - Mye av grunnen er at vi har sett og selv opplevd så mange fine resultater av retreatarbeidet, både på Sandom og her.

Hvetekornet: - Men skulle ikke disse tingene med stillhet, meditasjon, Jesuskonsentrasjon og fellesskap fungere i et vanlig menighetsliv?

Petter Anders Jensen: - Jo, det skulle jo det. Og en del steder gjør det.

Sven Giljebrekke: - Jesus skal jo være forbildet for oss troende. Han levde i et fellesskap med sine disipler og hadde en viktig tjeneste, men flere ganger står det at Han gikk avsides for å være alene med Faderen. En del menigheter rundt om i verden har oppdaget denne ressursen og har egne steder hvor folk kan trekke seg tilbake for å søke Herren. I vår stressede tid og livsstil er dette enda mer nødvendig. Vi trenger å komme bort fra hverdags situasjonen for å fornyes i den visjon Herren har gitt for våre liv.

Forts. side 16

RETREAT

En gang sa Jesus til noen av disiplene sine:
"KOM MED TIL ET ENSOMT STED HVOR VI KAN
VÆRE ALENE, OG HVIL LITT!" (Mark 6,31).

Jesus kaller oss til å følge Ham - også avsides, i stillheten. Han kaller oss til et liv med balanse mellom den aktive tjeneste og tider for stillhet, bønn og fordypelse i Guds Ord.

En retreat er et slikt stille miljø hvor du får hjelp til å rette all din oppmerksomhet mot Jesus Kristus.

Et tverrkirkelig, Kristus-sentrert retreatarbeid er i vekst i Norge. Det begynte på Sandom Retreatsenter i Ottadalen for mer enn 30 år siden. Nå har også Lia Gård i Østerdalen og Tomasgården i Østfold kommet i funksjon.

Informasjonsfoldere for hvert enkelt sted fås ved henvendelse til adressene nedenfor. Dessuten kan en 24-siders brosjyre med bilder og grundig presentasjon av "Sandom-retreat" fås fra Sandom og Tomasgården.

PROGRAM FOR SOMMEREN OG HØSTEN 1986:

SANDOM 2685 GARMO, tlf. 062 - 12 745

Uke 25: 16/6 - 21/6	Uke 34: 18/8 - 23/8
Uke 26: 23/6 - 28/6	Uke 35: 25/8 - 30/8
Uke 28: 7/7 - 12/7	Uke 37: 8/9 - 13/9
Uke 29: 14/7 - 19/7 M	Uke 40/41: 3/10 - 8/10 fr-on
Uke 31: 28/7 - 2/8	Uke 42: 13/10 - 18/10
Uke 32: 4/8 - 9/8 M	Uke 44: 27/10 - 1/11

Pi=Pinse. M=Meditasjon og fjellvandring. Alle retreatene er på 5 døgn, de fleste fra mandag ettermiddag til lørdag formiddag.

LIA GÅRD 2480 KOPPANG, tlf. 064 - 60 070 - FAMILIERETREAT - OGSÅ FOR BARNA! -

Uke 28: 7/7 - 12/7 5d; ma-lø	Forøvrig:
Uke 30: 21/7 - 26/7 5d; ma-lø	1/6, sø Åpen Uke 8/9 - 15/9.
Uke 39: 24/9 - 28/9 4d; on-sø	

Utenom det faste programmet er Lia Gård åpen for grupper, menigheter osv. som ønsker å ha egne opplegg, evt. i samarbeid med oss.

TOMASGÅRDEN 1780 KORNSJØ, tlf. 031 - 97 820

Uke 26: 23/6 - 28/6 BA; ma-lø	Uke 38: 16/9 - 17/9 SD; ti-on
Uke 29: 17/7 - 20/7 3d; to-sø	Uke 39: 25/9 - 28/9 3d; to-sø
Uke 31: 28/7 - 2/8 5d; ma-lø	Uke 41: 6/10 - 11/10 5d; ma-lø
Uke 33: 11/8 - 16/8 5d; ma-lø	Uke 43: 21/10 - 22/10 SD; ti-on
Uke 36: 4/9 - 7/9 3d; to-sø	Uke 44: 30/10 - 2/11 3d; to-sø

BA=Bønn og Arbeid, forenklet retreatprogram med mye arbeidsfellesskap. SD=én Stille Dag, evt. med overnatting fra kvelden før. 3d/5d=retreat.

En meningsfull investering:

TOMASGÅRDEN er under bygging og skal innvies 29/6. Som et ledd i innsamlingsaksjonen selges bildet "MIN HERRE OG MIN GUD" for 1000 kr/stk. Det er en gripende skildring av Tomas sitt møte med Den Oppstandne, et kvalitetstrykk i VAKRE FARGER, etter orig. oljemaleri av den kjente portrettkunstneren Ingjerd Pettersen-Hagh. Hvert eks. er SIGNERT av kunstneren og selges i GLASS OG GULL-FORGYLT TRERAMME (45 x 55 cm).

Bildet vil være en meningsfull investering til kristne hjem, menighetslokaler m.m.: Det vekker til ettertanke og vitner om den Mester og Herre du tror på. Samtidig støtter du et betydningsfullt arbeid i Guds rike.

NB! BEGRENSET ANTALL - kan bare bestilles før 29/6 -86!

Kupongen sendes til TOMASGÅRDEN (adr./tlf. nederst t.v. på siden).

JEG BESTILLER HERMED (sett kryss):

- ___ eks. av ovenfor beskrevne bilde og betaler slik: kr 1000,- + porto/emb. kr 55,- innen 2 uker etter mottakelsen. / kr 250,- + p/emb. kr 55,-, resten i 3 mndl. avdr. à 250,-. (Sendes på Tomasgårdens risiko; 8 d. full returrett, uskadd i orig.emb.)
- Nærmere opplysninger om bildet.
- Nærmere opplysninger om retreat.

NAVN _____

ADR _____

P NR/STED _____

KLIPP UT OG TA GODT VARE PÅ DENNE SIDEN!

Dette er mye av bakgrunnen for mitt engasjement i saken. Jeg ser den store oppgaven slike sentra har. Vår visjon er ikke stor i den forstand at vi vil nå så mange mennesker. Det er jo bare snakk om 7-8 gjester på hver retreat. Visjonens storhet ligger i at retreaten blir et møtested mellom Gud og mennesker. Vi har sett og erfart hvordan mennesker som får anledning til å bli stille i sitt indre, får en ny mottakelighet og åpenhet for Den Hellige Ånd. For mange har det å delta på retreat ført til en ny forståelse av Gud og et nytt forhold til Ham.

Retreat som protest

Hvetekornet: - Kan et retreat-opphold gi noe som vi vanligvis savner i menighetsliv og i vårt daglige andaktsliv med Herren?

Sven Giljebrekke: - Samfunnets holdninger til menneskeverdet har ubevisst sneket seg inn i menigheten: Du er bare verdt noe i den grad du lykkes med det du gjør. Retreaten er på en måte en protest mot dette. Du er ikke den du er pga. hva du gjør, men fordi du er en Guds skapning og er elsket av Ham. Det er den holdningen retreaten formidler til mennesker. Det å bli en kristen er ikke å begynne å gjøre nye ting, men å bli født på ny som et nytt menneske, og å vite seg elsket av Gud.

Retreaten er også en protest på andre måter. Det er f.eks. en anledning til å lære å ta imot, ikke bare å gi. Dette er viktig å lære, for skal en i det lange løp ha noe å gi, må en også lære å ta imot. Hvorfor er det preste- og pastorkrise i mange kirkesamfunn i dag? Mange er utbrent og utslitt. De har ikke lært å ta hensyn til at den som skal gi, også må ta imot. Det er gledelig at mange prester og pastorer i dag er i ferd med å oppdage retreat-tanken.

I vårt samfunn er det mye snakk om personlig frihet. Det betyr som oftest frihet til å gjøre akkurat det jeg har lyst til i øyeblikket, ingen skal stå over meg og fortelle meg hva jeg skal gjøre. Retreaten er også en protest mot denne forestillingen. Her har vi en fast dagsrytme preget av disiplin. Men vår erfaring er at i en disiplin som hjelper deg til konsentrasjon om Livets kilde, finner du frihet. Når du får frihet til å slippe å velge så mange ting, tenke ut så mange ting, får du tid og energi til å søke Livets kilde. Mange reagerer på at så mye er planlagt for dem på en retreat, til og med hvor de skal sitte i matsalen og i kapellet. Men etter hvert oppdager de hvilken *frihet* dette gir.

Petter Anders Jensen: - Nettopp dette at så mye går etter faste mønster, er med på å skape en stillhet, trygghet og hvile som gjør at det er lettere å åpne seg og ta imot fra Gud.

Hvetekornet: - Men en retreat er vel ikke noe hvilhjem for utslitte kristne? Det forventes vel at man følger med i det programmet som er lagt opp for hver dag?

Sven Giljebrekke: - For mennesker som er helt nedkjørt og føler seg på gren-

sen av sammenbrudd, vil jeg heller anbefale et rekreasjonssted hvor de kan sove ut og slappe helt av. Deretter kan de ha nytte av en retreatsamling.

En retreat er preget av disiplin og dagsrytme. Man deltar ikke bare for å hvile, men for å bli fornyet. Selvsagt kommer det slitne mennesker hit. Mange vi møter føler at de har gått seg tom. Andre kommer fordi de står overfor viktige avgjørelser.

Petter Anders Jensen: - Det er ikke stressende på retreat, men det er intenst.

Jesus-meditasjon

Hvetekornet: - På retreatene brukes noe som kalles «Jesus-meditasjon». Kan dere forklare hva som ligger i uttrykket?

Sven Giljebrekke: - Mange forbinder ordet meditasjon med noe helt annet enn det vi legger i det. Det er jo mange nyreligiøse bevegelser som liker å bruke ord som fordypelse, meditasjon og stillhet. Retreat-bevegelsen har brukt slike ord i de vel 30 år den har eksistert her i landet.

Noen har ment at vi nå burde forandre på disse ordene fordi vi kan bli misforstått. Men vi har valgt å beholde dem fordi de har lange tradisjoner i kristen sammenheng, selv om dette er sider som norsk kristenhet til tider har oversett. Bønn, innvielse og lovsang er viktige sider i vårt liv med Gud, men stillheten, det å bare ta imot fra Gud, må heller ikke glemmes. Derfor har stillheten og meditasjonen en så framtrædende plass i retreaten.

Bønn er at vi henvender oss til Gud, mens meditasjon mer innebærer at mennesket blir stille for å la Gud og Guds Ord tale til oss. For oss er ikke dette to adskilte ting - de henger nøye sammen og er to sider av samme sak. Å henvende seg til Gud i takk, bønn og lovsang og å bli stille for Herren er pulsslaget i kristenlivet. Vi knytter uttrykket meditasjon til Jesus og Skriften, så ingen burde misforstå hva vi legger i

det. Vi tror at retreat-bevegelsen har en viktig funksjon i å gjøre mennesker oppmerksom på den mottagende delen av kristenlivet, dette med å bli stille.

Jesu storhet

Hvetekornet: - Hva skal vi først og fremst motta i stillheten innfor Herren?

Sven Giljebrekke: - Det Den Hellige Ånd først ønsker å gjøre levende for oss, er Jesus, Hans storhet og herlighet, det livet Han vil gi oss i dag.

I Jesus-meditasjonen tar vi alltid utgangspunkt i en tekst om Jesus. Vi ber om at Den Hellige Ånd skal gi oss et konkret bilde av personen Jesus utfra denne teksten. Dette er også noe som skiller oss fra nyreligiøse og «kristelige» retninger som snakker om Jesus, men ikke knytter navnet til den personen evangeliene omtaler. Derfor understreker vi at det er Bibelens Kristus-skikkelse vi skal lære å kjenne.

Det er satt av to timer midt på dagen til Jesus-meditasjon, eller fordypelse om du vil. Mye av dagen er satt av til at Den Hellige Ånd ved Ordet kan kaste lys over vårt liv, vise oss på hvilken måte vi skal leve ut de prinsipp det aktuelle skriftavsnittet beskriver.

Noe av det mest sentrale for retreat-bevegelsen, som er Kristus-sentrert, er å få mennesker til å forstå at det viktigste i livet ikke er min egen lykke eller framgang, men det å være bundet til Jesus Kristus; at Guds mål med våre liv er at vi skal ære og glede Ham gjennom Jesus Kristus. Vi prøver å vende oppmerksomheten bort fra «hva jeg skal gjøre», «hva jeg skal føle eller oppleve», og i stedet hjelpe mennesker å vende blikket mot Jesus så de kan falle til ro. Kristus-konsentrasjon er svært sentralt i retreaten. Vi ønsker å gi mennesker et trosfundament som ikke bygger på deres egne følelser og opplevelser, men på hvem Jesus er og hva Han har gjort for meg.

Forts. side 18

PÅ NERSKOGEN I SØR-TRØNDELAG Ung Mønstring '86 18.-22. juni

TALERE:

Steinar Remetun

Leiv Holstad

Rolf Auke

Martin Meland

Atle Yndesdal

Musikk og lovsang ved gruppen «Alternativ» med ungdommer fra Strandebarm «Kom-an» (Tor og Atle)

BARNETRO '86 25.-29. juni

Fam. Viggo og Odny Aud Roksvåg,
Aud og Steinar Vikestad,
Alise og Steinar Remetun

En konferanse for barna

Familien Roksvåg

BØNNEDAGER '86 2.-10. august

SANGERE:

Jonnie Slottheden

Jonnie
Slottheden

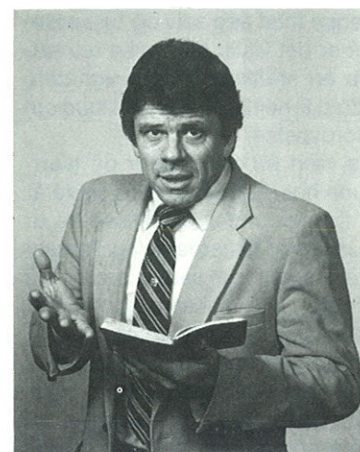
Arne
Marthinsen

Gruppene
«Seier» og
«Glede»

GJESTGETALERE:

Jerry R. O'dell fra Tulsa, USA. 18 år som evangelist med T.L. OSBORNE. Siden 1982 misjonsdirektør for Dr. Kenneth E. Hagin. Evangelist med under og tegn. Dessuten kommer **BILLIE BRIM**, fra Tulsa, USA. Leder for bønnetjenesten under Bønnedager '86 blir **LOUAN WALLACE**, fra Tulsa, USA.

Se videre neste Nr.!

Jerry R. O'dell

Få med deg det første kurset! 1. sept. - 19. okt.

4 uker med undervisning, og etterpå 3 uker med evangelisering og kampanjer i Finnmark

Herbert Mjorud

LÆRERE VIL BLI:

Alise og Steinar Remetun

Herbert Mjorud
amerikansk trosforkynnere

Elisabeth Alves
Rachel Jefferies og
Britt Kvaran

SE NESTE NUMMER

Elisabeth Alves

For program og opplysninger, kontakt:

NERSKOGEN BØNNEFJELL, TLF. 074/26 465
arr. Nerskogen Bønnefjell · 7395 Nerskogen

Petter Anders Jensen: - Idennestillheten og Jesus-konsentrasjonen blir mennesker også åpne for Den Hellige Ånd. Derfor opplever vi ofte under retreatater at Gud taler til oss gjennom Åndens gaver, som f.eks. tunger og tydning eller profeti. Det skjer også helbredelser, både fysisk og følelsesmessig. Men vi fokuserer ikke på dette, det er hele tiden Jesus som er i sentrum. Når Han er i sentrum, blir hindringer for Åndens liv ryddet bort.

Tverr-kirkelig

Hvetekornet: - Det sies at det er en økende interesse for retreattanken. Har dere merket dette?

Sven Giljebrekke: - Da Sandom ble startet, var ikke forståelsen så stor for tanken bak dette. Folk assosierte stilhet, tidebønner og Jesus-meditasjon med den katolske tradisjon. Det følte fremmed for store deler av det norske kirkeliv.

I dag opplever vi at det vokser fram en øket forståelse for det Sandom og lignende steder har båret fram. Fra øverste kirkelig hold, via Modum Bad til fornyelseskretser sies det at retreat-tanken er viktig og at vi må ta vare på den. Vi opplever også positiv interesse fra mer samfunns-engasjerte grupper som f.eks. *Korsvei*.

Vi lever på mange måter i en svært krevende tid, og mange mennesker kommer i ubalanse med seg selv og omverdenen. Derfor er det viktig å ha slike retreatsenter som en kraftkilde for menigheten. De er et bidrag til helheten ved sitt tilbud om stilhet og fordypelse.

Fra å ha vært ett slikt senter på tverr-kirkelig grunn her i Norge, er vi nå på få år blitt tre og flere er underveis. Disse tre er Sandom, Lia Gård i Østerdalen og Tomasgården. På Lia har de satset særlig på familie-retreat utfra tanken på at familier som helhet skal oppleve åndelig vekst.

Vårt engasjement er ikke et arbeid for noen bestemt del av kristenheten, men vi ønsker at det vil ha noe å tilføre alle deler av Kristi legeme. Vi opplever da også positiv respons fra alle hold.

Hvetekornet: - Skaper det problemer at dere har et tverr-kirkelig grunnlag?

Sven Giljebrekke: - Egentlig ikke. Det er en økende forståelse for i dag, kanskje særlig på grasrot-nivå, at Guds barn egentlig er ett. Jeg tror også at det å være i et bønnefellesskap med mennesker fra mange forskjellige miljøer, er lærerikt for alle parter.

Hvetekornet: - Hvorfor har interessen for retreat økt nettopp i vår tid?

Petter Anders Jensen: - Jeg tror årsakene kan være mange. En av dem er nok at vi lever i en stadig mer rastløs tid. Det preger også kristenfolket på mange måter, både i menigheten og i familien. Vi er jo i verden selv om vi ikke er av verden. Etter hvert som presset blir større, er det også flere som oppdager behovet for stilhet.

En annen side er nok også at retreat begynner å bli anerkjent av de fleste kristne lederne. Det var en langt større skepsis for

bare få år siden. Retreat er i ferd med å bli et kjent og kjært begrep.

Sven Giljebrekke: - Vi har hatt kontakt med kristne ungdomsorganisasjoner som ønsker å bruke retreat som en del av sin arbeidsmåte. Mange ønsker også å gjøre noe for å nå dem som ble frelst for 10-15 år siden da en ungdomsvekkelse gikk over Norge, men som nå har kommet på avstand fra menighetene og kanskje også fra Jesus. Det er en økende lengsel blant folk etter å komme i funksjon som kristne, men de vet ikke helt hvordan det skal skje. De har gått trøtt av alle aktivitetene. Her kan retreaten være med å løse ut evner og ressurser som i dag ligger ubrukte.

Petter Anders Jensen: - Edin bruker et uttrykk som passer på det disse menneskene trenger: En grunnleggende Kristus-erfaring.

Skritt i tro

Hvetekornet: - Hvordan har dere tenkt å legge opp dette arbeidet økonomisk?

Sven Giljebrekke: - Vi har hele tiden gjort byggearbeidene her i takt med de midler som har kommet. Da vi bestemte oss for at gjestehuset skulle stå ferdig i juni, var det et skritt i tro for oss, men vi følte at tiden nå var moden for det. Pr. i dag har vi ikke midler til å dekke alle utgiftene vi har hatt, men vi har tro for at vi skal være gjeldfrie ved innvielsen.

Vi har hatt en spesiell aksjon for å skaffe penger til gjestehuset. Kunstneren Ingjerd Pettersen-Hagh har gitt oss tillatelse til å lage et fargestrykk av et av hennes malerier. Det forestiller apostelen Tomas i møte med Jesus. Dette fine trykket selger vi til inntekt for gjestehuset. Men vi har også en annen tanke bak denne aksjonen. Vi mener at kristne hjem bør preges av det vi tror på, også i utsmykningen. Dette bildet er egentlig en preken i seg selv.

Hvetekornet: - Hvordan vil dere kunne drive Tomasgården økonomisk?

Petter Anders Jensen: - Vi forsøkte å sette opp et budsjett-overslag for det første halve året i drift. Da fant vi ut at retreatavgiften gjestene betaler, akkurat vil dekke alle utgifter unntatt lønn. Så driften må baseres på en kombinasjon av frivillig innsats og gaveinntekter.

Hvetekornet: - Hvordan håper dere stedet her skal fungere når det kommer i drift?

Sven Giljebrekke: - Min personlige visjon med å stå i dette arbeidet, er å se og erfare hvordan retreat-formen ved Guds nåde skal være med å formidle Guds forløsende kjærlighet til menneskers indre. Jeg ønsker å se retreaten fungere som et redskap for Gud. Det vi gjør, er å legge til rette en ytre ramme slik at mennesker kan søke Gud alene. Retreat-lederen har aldri noen framtreddende funksjon, det er ikke snakk om å holde prekener eller lignende. Men mange får møte Gud gjennom stilheten, og vi hører mange vitnesbyrd om at retreaten har gitt et nytt møte med Gud, at mennesker har blitt tent i brann.

SOLDARBEID

Pater Jerzy Popieluszko

Grazyna Sikorska

EN MARTYR FOR SANNHETEN

Innb. kr 125,- Hft. kr 85,-

Ansgar Forlag kan være stolt ... detaljer fra øyenvitner som gjør bildet av Popieluszko smertelig levende.
Stein Savik i Aftenposten.

«Boken er informativ og lettlest, og gir i tillegg til kjennskap om Popieluszkos personlighet også et innblikk i det spesielle polske forhold mellom samfunnsliv og religion.»
Sverre Mørkhagen i Nationen.

ANSGAR Tlf (02) 20 85 18

Vårt perspektiv er at vi tar mennesker ut av deres aktive tjeneste, fører dem avsides til stilheten og sender dem tilbake til menigheten og tjenesten fornyet og styrket. Derfor tror vi dette stedet vil få betydning for Guds rikes vekst.

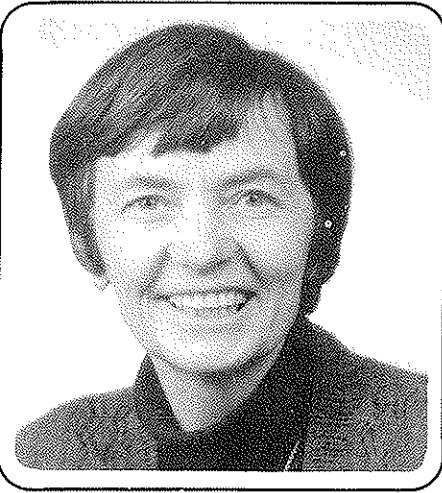
Hvetekornet: - Vi lever i en tid med mange konferanser, bibelskoler o.l. Er retreat en del av dette tilbudet?

Petter Anders Jensen: - Vi ser ikke retreat-arbeidet som en konkurrent til konferanser, seminarer, bibelskoler osv. Vi deltar selv på slike samlinger og synes de har mye fint å gi. Men det å søke Gud i stilhet er en side som ikke må forsømmes om vi vil leve i rett balanse. Her har retreaten en utfyllende oppgave i forhold til disse formene.

Hvetekornet: - Er ikke det å søke Herren i stilhet noe vi burde gjøre hver dag?

Petter Anders Jensen: - Jo, det er det. Men de aller fleste trenger hjelp til å finne denne stilheten.

Sven Giljebrekke: - Jeg tror at noe av hemmeligheten med retreaten er at her snakker vi ikke om hvor viktig det er å søke Gud i stilhet og bønn - vi praktiserer det og legger til rette for at det skal fungere. Det gir erfaringer som siden kommer til nytte i hverdagen. 🙏

20 spørsmål

Ragnhild Sødahl er født i 1937 og oppvokst i Trondheim. I årene fra 1965 til 1984 virket hun som misjonær i det sørlige Afrika, dvs. Sør-Afrika Republikken og Swaziland, utsendt av pinsebevegelsen. Hun er nå hjemme på ubestemt tid for å være i nærheten av sin mor som trekker på årene. I vinter har Ragnhild undervist på Betel-instituttet i Trondheim, men fra høsten av går hun trolig inn i mer utadrettet arbeid.

1. Hva opptar deg mest nå?

- At Guds menighet må fungere slik Han har tenkt, leve i inderlig kjærlighet til Jesus og til hverandre, og hver enkelt være opptatt av å trekke andre inn i dette kjærlighetssamfunnet.

2. Hva skremmer deg i samtiden?

- Jeg synes at det er en tendens i samfunnet til større likegyldighet for medmennesker, en mangel på ansvarfølelse for hverandre. Dette kommer ofte til uttrykk i behandlingen av mennesker som på en eller annen måte trenger hjelp.

3. Hva gleder deg i samtiden?

- At det tross alt er en ganske stor åpenhet for evangeliet når folk skjønner at det kommer fra hjertet, noe f.eks. reaksjonen på Annie Skau Berntsens program viste.

4. Hvilke samfunnsspørsmål engasjerer deg?

- Når pasienter i veistands-Norge må sove i sykehuskorridorer eller lide i lang tid mens de venter på behandling, er det noe som ikke stemmer. Og en ordning med omsorgslønn ville spare staten for millioner og hjelpe mange eldre til å få bo tenger i sine hjem. Jeg er også opptatt av at innvandrere og alle grupper må få kjenne seg som likeverdige deler av samfunnet vårt.

5. Hvilke metoder har du mest tro på i evangeliseringsarbeidet?

- At hver enkelt kristen fungerer som en sjelevinner i sitt miljø og ikke overlater det til «eksperter».

6. Hva slags program ønsker du flere av i radio og TV?

- Program som skaper forståelse for menneskers situasjon. Jeg synes f.eks. det var kjempefint med søndagsprogrammene om jødernes historie som gikk på TV i våres.

7. Hva leser du helst i et blad med kristen målsetting?

- Artikler som åpenbarer hemmeligheter i livet med Gud. Og artikler som øker innsikten i menneskers situasjon, f.eks. vitnes-

byrdet til en tidligere homofil i Hvetekornet nr. 11/85, eller intervjuet i Korsets Seier 17. januar med en gutt som var ensom midt i menigheten.

8. Hvilken bok leste du sist?

- *Mannen med arret* av Karin Vinje, en herlig liten barnebok fra krigstiden som kom ut til jul. Den handler om en gutt som lette etter Gud og fant Ham, og om Guds kjærlighet som til og med forente en hard tysk soldat og en russisk krigsfange.

9. Har du et sitat du liker?

- Jeg vil sitere fra Bøkenes Bok, der jeg henter mot og ny kraft. Dette er f.eks. et herlig løfte jeg har tatt til meg: «De som hører til i mitt folk... skal få nyte frukten av sitt arbeid. De skal ikke streve til ingen nytte» (Jes 65,22-23).

10. Hvilke menneskelige egenskaper setter du høyest?

- Å være varsom i omtale av andre mennesker, aldri snakke nedsettende om noen som ikke er til stede, men gå direkte til vedkommende hvis det er noe. Og å være villig til å se sant på seg selv. Det medfører også ydmykhet og en større forståelse for andre.

11. Hva mener du er sann åndelighet?

- Kjennetegn på sann åndelighet er at et menneske har en hellig likegyldighet for hvordan det tar seg ut i andre menneskers øyne, men i stedet har oppmerksomheten rettet mot Gud og hvordan det kan tjene sine medmennesker.

12. Hva mener du kjennetegner et bibelsk menighetsliv?

- Eit av kjennetegnene er en sterk innbyrdes omsorg og kjærlighet. De sa om de første kristne: Se hvor de elsker hverandre! Et annet kjennetegn er en åpenhet utad, at folk er opptatt med å dele den Jesus de selv har mottatt.

13. Hva forventer du av en god preken?

- At den løfter oss opp til å se tingene fra Ordets og Guds muligheters perspektiv, og at den kan omsettes i hverdagen.

14. Hva er de største muligheter for Guds rike i dag?

- Den eldgamle mann-til-mann metoden. Problemet er at altfor mange kristne ikke vitner om Jesus i hverdagen.

15. Hva mener du kan fremme Jesu bønn i Joh 17,21 om at «de alle må være ett»?

- At vi strengt vokter oss for bakvasking i enhver form, slik at vi alle fullt ut kan stole på hverandre, selv om det skulle være ting vi er uenige med hverandre i. Ordsp 26,20 lover jo til og med at hvis vi gjør dette, vil også eventuelle tretter mellom oss stiline.

16. Hvilken sannhet tror du er mest forsømt i forkynnelsen i dag?

- Den sannhet at Gud har kalt alle oss som tror til å være prester for Ham - uansett stilling, utdanning, sosial bakgrunn, kjønn, evner, alder osv. (1 Pet 2,5 og 9). Ved å gjøre prestatjenesten eksklusiv, har en passivisert og lammet Jesu legeme.

17. Hva mener du styrker familiesamholdet best?

- At en kan be, samtale om Ordet og lovprise Gud sammen. At en prøver å forstå hverandre og kan tilgi og be om tilgivelse.

18. Har du hatt en leveregel som har vært nyttig for deg?

- Hvis du blir opprørt over noe, vent litt! Gi deg selv tid til å undersøke saken skikkelig før du sier noe. Veldig ofte har jeg funnet at jeg hadde egentlig ingen årsak til å bli sint.

19. Hva har inspirert deg mest i det siste?

- Konkrete og ganske slående bønnesvar som kjennes som håndtrykk ovenfra.

20. Kan du kort gjengi noe som framkalte smilet hos deg?

- Jeg må jo mange ganger smile av meg selv ☺

HVIT SOM SNØ

Tekst: Edin Løvås

Skyldfølelse - en Guds gave

Skyldfølelse er alltid vondt. Den er som en tyngsel i sinnet. I den kjente boka *En pilgrims vandring* framstilles synden og skylden som en tung byrde som hovedpersonen Kristen må bære på. David sier det slik: «Dag og natt lå din hånd tungt på meg». Man kan oppleve det som om sjelen er full av flekker - smuss og urenheter kleber seg til sinnet.

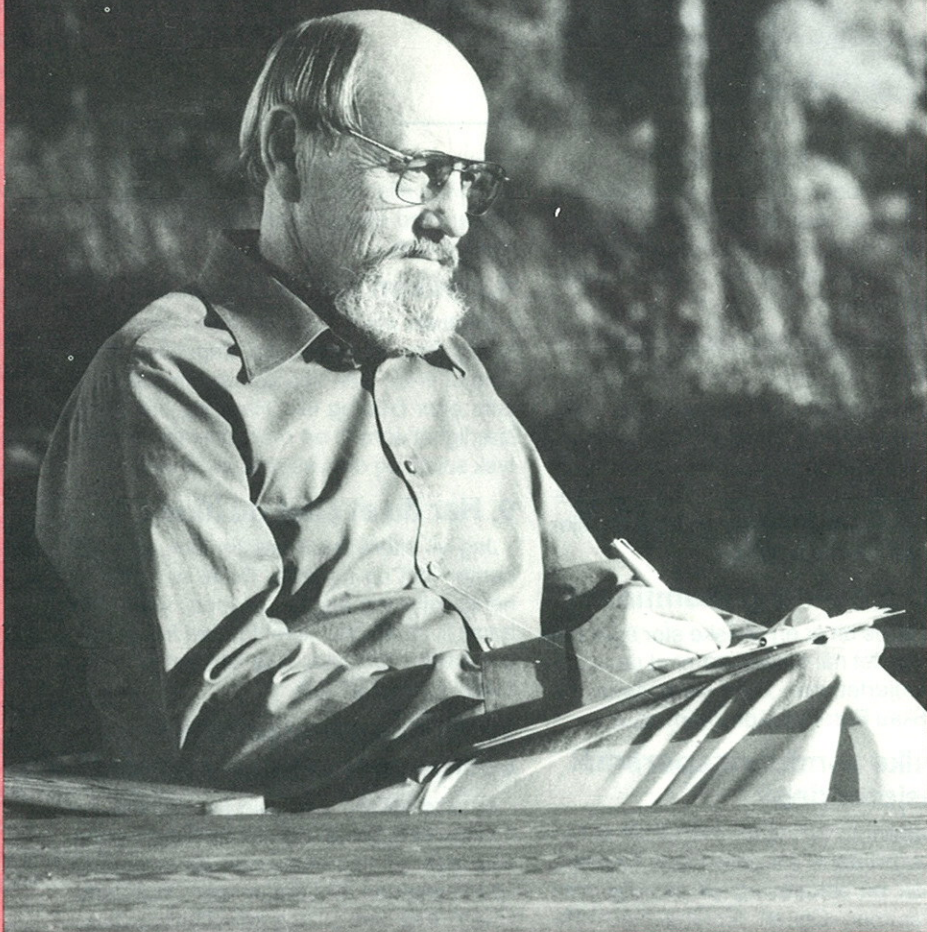
Likevel er en skyldfølelse normalt sett god. Til kristne mennesker er den en gave fra Gud. Da Herren talte gjennom profeten til David, ble han presset opp i et hjørne og avslørt. Den tunge skyldfølelsen som da ble lagt på ham, ble hans redning.

Peter ble presset ved at Herren spurte ham tre ganger: «Elsker du meg?» Tredje gangen ble Peter bedrøvet. Bedrøvelsen var uttrykk for en skyldfølelse som førte til bekjennelse. «Du vet alt», var de få ordene Peter fikk presset fram. Men med denne ene setningen bekjente han hele sitt dype fall. Resultatet av dette, og hans oppriktige kjærlighet til Herren, var hans redning.

Mangel på skyldfølelse

Det finnes mennesker, også kristne, som sjelden eller aldri opplever skyld. De synes å være helt eller delvis døde på dette

Edin Løvås om SKYLDFØLELSE

området. I steden vrir og vrenger de på det som har hent slik at den annen part føler seg skyldig. Riktignok har de stjålet, men skylden har den som ikke låste døren. Riktignok har de forført kvinnen, men hun har selv skylden fordi hun var så vakker. Og så videre.

Slik kan mangelen på skyldfølelse bli en forbannelse. Årsaken kan være sykdom på sinnet, men også at de vender seg bort fra Herren og ikke vil ta imot Hans ord.

Redskap i maktkamp

Maktmennesker, som iblant er psykopater, bruker skyldfølelse som sitt fremste redskap. Dag etter dag, med tusen små grep, kan f.eks. en ektemann påføre sin kone så mye falsk skyldfølelse at hele personligheten brytes ned. Hun blir fratatt all følelse av selvstendighet og verdighet. Langsomt og målbevisst fører han henne til et punkt hvor hun bryter sammen i en opplevelse av at hun bare kan leve videre ved å klamre seg til sin mann og adlyde hans minste vink. Da

har han nådd sitt mål.

I slike tilfeller trengs det klok sjelesørgesk, og kanskje også psykiatrisk, hjelp. Men alle Guds barn og Kristi disipler burde være våkne for denne sortens sjelelig tortur. Det er først og fremst ofrene som behøver hjelp. De har også lettest for å bli skjøvet til side og glemt.

Steiner og isbiter

Når det gjelder uoverensstemmelser mellom mennesker så finnes det - for å tale billedspråk - steiner som må løftes ut av veibanen, men også isbiter som smelter bort i kjærlighetens sol bare vi gir oss tid.

Overfølsomme mennesker kan komme til å tvinge fram dramatiske oppgjørs-scener for den minste lille ting. De føler at de trenger dette. Og de forstår ikke forskjell på «steiner» og «isbiter». Ærlige og oppriktige mennesker kan derfor bli tvunget inn i en kunstig veksling mellom gråtkvalte oppgjør og gledesutbrudd.

La oss befri oss fra de overfølsommes

terror, samtidig som vi viser dem kjærlighet og ømhet.

Falsk skyldfølelse

Til alle sjelesørgere kommer det iblant mennesker som under tårer forteller at de er store syndere, forferdelige mennesker som burde ende i fortapelsen. Og alle sjelesørgere vet at de skal være forsiktige med å akseptere en slik framstilling. Skyldfølelsen kan være falsk.

Den riktige reaksjonen fra sjelesørgeren er denne oppfordringen: «Fortell konkret om dine synder. Hva har du gjort?» Den som har en falsk skyldfølelse vil da svare: «Nei, det er ikke noe spesielt. Hele min personlighet er gjennomsyret av synd...» Dette svaret avslører den syke skyldfølelsen.

Man kan altså si at den sunne skyldfølelsen legger vekt på synden, mens den falske legger vekt på følelsen.

Den som har en slik falsk skyldfølelse trenger ikke skriftemålet med avløsning. Det vil bare gjøre vondt verre, selv om det kan gi en midlertidig lettelse. Det han eller hun trenger er hjelp til å se sammenhengen og bli bedt for til indre helbredelse.

Oppgjøret

Men om vi altså snakker om den sunne skyldfølelsen, kan vi si dette: Vis den ikke fra deg! Demp den ikke med mer aktivitet! Prat den ikke bort! La den bare rive i sinnet! Ærkjenn bare at det er rett og riktig når Guds hånd ligger tungt på deg, og når du kjenner deg flekket og uren.

Gjør så opp med mennesker der du forstår at dette er nødvendig. Men gjør det varsomt så ingen blir skadet. Et brutalt: «Jeg ber om tilgivelse for at jeg har hatt et forhold til din mann», kan ødelegge et menneske. Er du i tvil, så snakk med din sjelesørger.

Gå så avsides med Herren og gjør opp med Ham. Fortell Ham alt! Han venter på deg. Slik sier Han jo: «Kom, la oss gjøre opp vår sak! Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø; om de er røde som skarlagan, skal de bli hvite som ull» (Jes 1,18)

Forsoning

I hele menneskehetens historie har det levd en forestilling om at synd krever offer om den skal kunne bli tilgitt. Dette er noe man kanskje kan kalle et grunnleggende, menneskelig instinkt.

Bibelen lærer oss at Jesus selv ble Guds lam som ble slaktet, og som brakte offeret for vår synd og skyld. Han bar våre synder opp på korstreet. Han ble gjort til synd. Han tok på seg den forbannelsen vi skulle hatt. Ja, Han tok hele straffen på seg. Derfor kan vi bli frelst. Alle disse uttrykkene er hentet fra Bibelens egne formuleringer. Ingen forstår dem. Selv ikke den mest sublime og dyptloddende teologiske tenkning kan prestere mer enn å pirke i overflaten av det

som heter forsoningen i Jesus Kristus.

Men det vidunderlige er dette: Synderen reiser seg fra sitt knefall og vet at han er ren, rensert og befriet. Byrden har falt av. Guds tunge hånd er løftet bort. Syndens flekker er fjernet, og han står iført Kristi rettferdighets snøvite drakt.

Skriftemål

Om noen ikke opplever denne naturlig utviklingen, trengs det kanskje skriftemål. Gå til en Herrens tjener som kan være din erfarte, kristne venn. Hos denne Herrens tjener kan du bekjenne dine synder. Deretter blir syndenes forlatelse tilsagt deg. Normalt vil du da kunne tro Guds tilgivelse.

Et liv i renhet

Apostelen Johannes skriver: «Dersom vi vandrer i lyset, slik han selv er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og Jesu, hans Sønnns blod renses oss fra all synd» (1 Joh 1,7).

«Å leve i lyset» betyr å være ærlig og oppriktig. Iblant resulterer ærligheten og oppriktigheten i et ydmykt oppgjør. Innimellom er det en holdning, en ordløs og stadig bønn om tilgivelse som Gud møter med stadig renselse.

Vanlige flekker vaskes bort i vann. Din synd og skyld renses hele tiden vekk av Jesu blod. Det er ikke nødvendig å fatte dette. Hold bare fast ved det i tro. Hold fast ved Guds ord.

Du er et frelst menneske. Du er iført Kristi rettferdighets drakt. Du er hvit som snø - hele tiden. Ja, Gud ser deg - i Kristus - som om du aldri hadde syndet.

Lovsang - Positiv undervisning - Fellesskap - Tverrkirkelig i ånd - Evangelisk i forkynnelse

Velkommen til møter hver søndag kl. 11.00 og 18.00 i Langesund I.F.'s lokaler i Langesund.

- Pastor Greg Bretz
- Ass. pastor Per Christian Østebø
- Ass. pastor John Henry Nøsen
- Evangelist Viggo Wilhelmsen
- Evangelist Erik Jensen

Tilsluttet The International Church Of The Foursquare Gospel

Vi fører kassettseriene til Åge Åleskjær og Arne Bakken

-Alltid voksende tro, del I
-Alltid voksende tro, del II
-Åge Åleskjær
-Kristenlivets ABC, del I
-Arne Bakken
-Kristenlivets ABC, del II

Hver av kassettseriene inneholder 6 kassetter. All undervisningen er fra Lørdagsbibelskolen på Grorud.

Pris pr. kassettbok kr. 180,-. Ved kjøp av alle bøkene kr. 600,- (150,- pr. stk.)

VI HAR KENNETH E. HAGINS BØKER PÅ SVENSK

-Hur du förlöser din tro 25,-
-Rätt och fel tänkande 25,-
-Sju saker du bör känna till om gudomligt helande 35,-
-Måsta kristna lida 30,-
-Nya steg i tron 48,-
-Du kan växa andligen 55,-
-Ett segerrikt böneliv 55,-
-De åndliga nådegåvorna 55,-
- ULF EKMAN:
-Tro som övervinner världen . 50,-

Kan bestilles fra:

Livets Ord Forlag A/S

Postboks 75 1652 Torp
Telefon (032) 47 995

Må man starte en ny menighet for å kunne leve i den fornyelse som Gud har for sitt folk? Eller er det håp for eldre, mer etablerte menigheter også? Og dersom det er håp, hvorfor skal man da overhodet starte nye forsamlinger? Peringe Pihlström har i flere år arbeidet med disse spørsmålene og gir her noen svar. Pihlström vil i neste nummer av *Hvetekornet* begynne en serie under tittelen *For en tid som denne*.

Tekst: Jon Ultvedt

Som oftest er det en sammensmelting av fornyelse og tradisjonelt menighetsliv Gud ønsker. Men noen ganger er det nødvendig å gi hverandre friheten til å bygge opp noe som kan tjene til velsignelse og fornyelse, uten at det behøver å innordnes i det allerede eksisterende.

- Har vi den generøsitet som gjør at vi kan rekke hverandre hånden til samarbeid, uten å tvinge på andre vårt mønster og vår mal? spør Pihlström. Han er en av lederne i *Tullinge Församlingssamfundet* - et ganske nystartet arbeid i Tullinge utenfor Stockholm. For tiden har han et virkeår i USA, men før han dro, hadde vi en prat med Peringe.

Et sterkt og levende fellesskap

Hvetekornet: - Hvordan opplevde dere den første tiden i Tullinge församlingssamfundet?

Peringe Pihlström: - En del av den visjon vi hadde, var å bygge et sterkt og levende fellesskap. En annen ting var dette med opprettelsen av Kristi legeme. Det fantes ingen annen menighet på dette stedet, og vi ønsket å se at Guds folk kom sammen. Vi ville se Guds rike opprettet, Guds herreveide komme til syne i menneskers liv slik at de begynte å leve etter Guds orden. Videre ønsket vi å se sterke familieforhold vokse fram, vi ville se en naturlig evangelisering som fungerte i naturlige, menneskelige forhold.

Med tanke på fellesskapet ble det helt naturlig for oss å treffes mye i begynnelsen. Vi var ofte sammen - vi møttes spontant i hjemmene og hadde samlinger med bibelstudier, bønn og samtale for å lære hverandre å kjenne. På den måten ble det knyttet sterke fellesskapsbånd.

Ut av dette spontane fellesskapet vokste det så først fram en liten husgruppe - en husmenighet. Jeg ledet denne gruppa, og etter en stund var den blitt så stor at vi måtte dele den. Slik deling var noe vi måtte fortsette med fordi gruppene stadig ble for store. Etter hvert begynte vi å ha mer offentlige samlinger også.

I begynnelsen hadde jeg hovedansvaret

Kan Gud bare velsigne nye menigheter?

for arbeidet, men etter hvert kom også andre inn i lederoppgaver og fikk ansvar, slik at vi i dag fungerer fint sammen i et kollektivt lederskap.

Hvetekornet: - Har dere lyktes i å samle Guds folk og se en større enhet i Kristi legeme i Tullinge, eller er det fremdeles mange som er tilknyttet menigheter i Stockholm?

Peringe Pihlström: - Det er vanskelig å si nøyaktig hvor mange troende det er i vårt område, men det dreier seg trolig om 200-300 personlig kristne. Vi samler 60-70 stykker, så det er nok mange som må dra den lange veien til Stockholm for å få del i et kristent fellesskap. Så vi har altså ikke lyktes helt.

Samtidig har vi vært litt forsiktige. Dette er en følsom sak, og vi har fått en del kritikk fra menigheter som frykter at de skal miste de av sine medlemmer som er bosatt i vårt område. Vi ønsker ikke å skape konflikter ved å «stjele» får fra andre menigheter. Derfor har vi valgt å gå varsomt fram.

Pionerarbeidets problemer

Hvetekornet: - Har dere støtt på spesielle vanskeligheter fordi arbeidet er nytt?

Peringe Pihlström: - Et pionerarbeid har jo sine spesielle problemer. De som ikke vet hva pionerarbeid innebærer, sier: «Å, så fint! Tenk å få begynne fra grunnen av!» Slik tenkte jeg også - og jeg synes fortsatt at det har vært en fantastisk opplevelse. Men jeg har et noe annet perspektiv nå.

Den første tiden vet du ikke fra den ene dagen til den neste hvordan dette vil gå. Den ene dagen har du en forsamling, men du vet ikke om du har den i morgen.

Et annet problem en menighet som vår har, er at vi må vokte oss for å etterligne andre menigheter. Vi må finne en slags åndelig identitet i det å være annerledes. Når vi skal foreta oss noe, har enkelte en tendens til å bruke det andre menigheter har gjort eller ikke gjort, som en målestokk for hvorvidt vi skal følge vår visjon. En slik holdning kan føre til at menigheten blir svært stiv i sin struktur og uvillig til forandring. Jeg er overrasket over hvor fort man blir tradisjonell. Det kan gå tradisjon i å være utradisjonell også.

Når man eksperimenterer med former og virksomhetsmetoder som andre ikke har brukt så mye før, føler en seg i blant svært usikker - en vet ikke hvordan en skal takle spesielle situasjoner. Derfor kjører en lett i ett spor inntil en oppdager at dette sporet vil føre menigheten inn i noe usunt hvis en fortsetter på samme måte, og så må en justere kursen. Denne prosessen er smertefull for folket og forvirrende for dem som står utenfor og hører og leser om det som skjer.

Vi må stadig justere våre målsettinger etter de prinsipper vi finner i Guds Ord. Guds Ord løfter fram guddommelige prinsipper. Men når prinsippene skal settes ut i livet, kan det gjøres på flere måter. Formene er egentlig mindre interessante. Det

eneste interessante ved en form er om den utfører det den var ment å utføre, og at den på den måten kan tjene Guds rike.

«— For meg er fornyelse at enkeltmennesker får møte Gud og oppleve en ny dimensjon i sitt åndelige liv, at de får ny kraft og salvelse over sin vandring og en ny visjon over sitt liv.»

Håp for etablerte menigheter?

Hvetekornet: - Mener du at en ny menighet er nødvendig for å kunne motta og leve i fornyelsen, eller det håp også for eldre, mer etablerte menigheter?

Peringe Pihlström: - Svaret på dette spørsmålet har egentlig å gjøre med tros holdningen hos den som svarer. Jeg kan ikke se noe bibelsk hinder for at Gud kan gripe inn i en eldre, mer etablert sammenheng. Noen sier at historien viser at Gud stadig har gått nye veier, men jeg tror ikke det er tilfellet. I mange tilfeller kan det riktignok se ut til at nye strømninger har skapt nye former, men om dette er en av Guds arbeidsmåter eller skyldes menneskelige begrensninger, tør ikke jeg si noe bestemt om.

Da debatten gikk som hetest i Sverige på slutten av 70-tallet, gjorde jeg min egen trosbeslutning: Jeg vil ha tro for at den historiske menighet skal få oppleve gjenoppbyggelsens tid. Denne trosbeslutningen har hjulpet meg, for hvis en lever sitt liv etter hva øyne og øre kan fortelle, er det mye som taler for at dette er umulig.

Nesten daglig ser en eksempler på motstand mot forandring og mot å ta imot noe nytt fra Herren. Men når en står midt oppi et nytt arbeid selv, tror jeg en får et annet perspektiv. Det er nemlig ikke selvsagt at en ny menighet er mer lydhør for Åndens

impulser om å gå videre enn det en eldre menighet er. Vi kan bare konstatere at den siste fornyelsesbevegelsen alltid forfølger neste bølge av fornyelse. Slik har det vært, og det bør gjøre oss ydmyke. Vi må ikke tro at vi har garanti på at vi alltid vil høre Herrens røst og følge Ham selv om vi har startet noe nytt.

De eldre menighetene har en enorm styrke i det helhjertede engasjement deres medlemmer viser. Den trofaste pliktjenseten en ser hos mange av dem, savner en ofte i et nytt arbeid. Det er behov for vinterarbeidere i menighetene - de som finnes der i med- og motgang og som står for Guds verk uansett.

Hvetekornet: - Noen mener at de historiske menighetene har forspilt sin sjanse, og at Kristi legeme nå er i ferd med reise seg utenfor alt etablert.

Peringe Pihlström: - På sett og vis skulle jeg ønske at det var så enkelt. Da hadde det jo bare vært å henge seg på. Men det er nok ikke slik. Gud tar ikke hensyn til om vi har havnet i en etablert menighet eller i en fornyelsesgruppe når Han arbeider med oss. Jeg var f.eks. selv medlem i Svenska Missionsförbundet. Det var ikke noe bevisst valg, men helt naturlig fordi det var den eneste menigheten der jeg vokste opp. Jeg har opplevd at Gud har handlet med mitt liv, og jeg er overbevist om at Gud leder dem som er villige, dit Han vil ha dem.

Når det gjelder situasjonen i de etablerte menighetene, tror jeg at det finnes en åpenhet og en søken etter Gud der. Hvis en forstår at menigheten består av mennesker og at Gud åpenbart fornyer mennesker, må en naturligvis også godta at Gud kan fornye sitt folk i etablerte menigheter. Men hvis en med menigheten mener de arbeidsmåter og strukturer mennesker har formet for å utføre sitt oppdrag - å nå til jordens ender med evangeliet - står saken noe annerledes. La oss bruke metodene så lenge de fungerer. Men hvis de ikke lenger fungerer, bør vi være fri til å legge dem til side.

Vi må definere hva vi forventer at Gud skal fornye. For meg er fornyelse at enkeltmennesker får møte Gud og oppleve en ny dimensjon i sitt åndelige liv, at de får ny kraft og salvelse over sin vandring med Gud og en ny visjon over sitt liv og sin framtid.

Hvetekornet: - Har kirkesamfunnene Guds velsignelse?

Peringe Pihlström: - Her må jeg gi min vurdering ut fra svenske forhold. De fleste samfunn i Sverige er kongregasjonalistiske, dvs. at de gir den lokale menigheten stor frihet. Det innebærer at samfunnsledelsen ikke kan hindre noe som er samlet, lokalt lederskap går inn for. Hvis du som pastor har medlemmene og ledelsen med deg, kan du gjennomføre en radikal forandring i menigheten.

Noen ganger kan en få inntrykk av at ledelsen i de forskjellige kirkesamfunn prøver å presse de lokale menighetene i et

forsøk på å hindre fornyelsen å bryte igjennom. Jeg tror at dette ofte har mye med følelser å gjøre. Medlemmene føler ofte sterk tilknytning og lojalitet til det kirkesamfunn de tilhører. Jeg tror at denne lojalitetsfølelsen er en av de store hindringene for fornyelsen. Jeg tror at Gud velsigner alt godt arbeid i sitt rike, men om Han bare skulle velsigne det som svarte 100% til Hans idealbilde, er jeg redd det ikke ville bli så mye velsignelse...

Plass til flere menigheter?

Hvetekornet: - Har vi ikke menigheter nok i dag? Er det virkelig behov for flere?

Peringe Pihlström: - Det er absolutt behov for nye menigheter i alle drabantbyene og forstedene som vokser opp i dag. Fremdeles er det mange steder i Skandinavia som ikke har noen levende, kristen menighet. Jeg tror at vi i de nærmeste årene vil få se mange menigheter vokse opp uten tilknytning til noe spesielt kirkesamfunn. Det er behov for studier av hvordan vi skal motivere til menighetsplanting og hvilke kriterier som skal legges til grunn for å starte et nytt arbeid. Jeg er forøvrig med i en forskergruppe ved et institutt for kirkevekst som baptistforbundet har startet. Vi arbeider nettopp med dette.

Jeg er imidlertid skeptisk til de menigheter som startes av dogmatiske grunner - grupper av kristne som bryter ut og danner nye grupper fordi de syns de ikke får god nok plass for sine synspunkter og meninger. Det er altså det læremessige som ligger til grunn for at en slik menighet blir dannet. Dette er splittelse, og et slikt grunnlag vil kunne føre til stadig nye avskallinger og stridigheter.

Hvetekornet: - Vil det ikke alltid være frykt for det som er nytt? Vil ikke fornyelse i en menighet alltid skape rivninger?

Peringe Pihlström: - Selv om jeg har tro på at den etablerte menigheten kan oppleve fornyelse, er jeg ikke så naiv at jeg tror det vil kunne gjennomføres uten konflikter. Før eller siden kommer vi alle til et punkt der vår ydmykhet og vilje til å bøye oss under Herren blir prøvet. Vår overbevisning må ikke bli så viktig for oss at vi ikke er villig til å bøye oss.

Forkynner vi Guds Ord, vil det komme konflikter. Men jeg tror ikke det er vår oppgave bevisst å legge oss på en linje som skaper konflikter. Jesu forkynnelse skapte konflikter - Han visste at Hans ord ville føre til uoverensstemmelser. Men vi finner ikke at Jesus valgte å provosere mennesker for provokasjonens skyld. Når det gjelder fariseismen er det en annen sak. Men vi kan ikke sammenligne etablerte kristne i tradisjonelle forsamlinger med fariseerne, for de var mennesker som definitivt og bevisst hadde avskrevet enhver mulighet for at Gud skulle kunne åpenbare nye ting.

Hvem er Peringe Pihlström?

PERINGE PIHLSTRÖM er født i Värmland og vokste opp i en familie som tilhørte det svenske misjonsforbundet. Han er ordinert prest i SMF (Svenska Missionsförbundet), og har vært forstander i SMF-forsamlinger i Kiruna og Siljansnäs. I de siste årene har han vært med på å starte et menighetsarbeid i Tullinge utenfor Stockholm, samtidig som han har reist som bibellærer i ulike sammenhenger.

- Da jeg var 16 år gikk jeg på et evangelistkurs, forteller han. - Deretter begynte jeg på handelsgymnas for å utdanne meg. Men etter et par måneder der opplevde jeg at jeg måtte ut og preke. Så allerede 17 år gammel begynte jeg å reise som forkynner. Når jeg ser tilbake på det nå, syns jeg det er fantastisk at ledelsen i Missionsförbundet kunne tillate en så ung mann uten noen som helst utdanning å reise omkring på egen hånd - og at jeg selv hadde frimodighet til det. Jeg husker hvilken kamp det var å få sammen en preken på 5 minutter.

- Siden begynte jeg på teologisk seminar i 1967 og gikk der i 4 år. Etter at jeg hadde avtjent min sivilteneste, ble jeg plassert i Kiruna. Jeg hadde da giftet meg. Vi var 3 år i Kiruna. I løpet av tiden der begynte jeg å tenke på og åpne meg for nye arbeidsmåter. Vi hadde små bønneceller utover byen, og jeg begynte å se en hel del i Guds Ord om lederskap, menighetsliv, enhet i Kristi kropp og flere slike ting. Det ble klart for meg at i den menigheten jeg var, hadde jeg ikke særlig store muligheter for å få igjen-

nom forandringer, og jeg hadde vel ingen store ambisjoner om det heller.

- Min tid i Siljansnäs opplevde jeg annerledes. Jeg gikk inn i oppgaven med mer forventning. Det var en fin tid og en åpen forsamling. Vi opplevde vekkelse og vekst. Men vi fikk også oppleve hvilke problemer en slik gjennomgripende fornyelse av en etablert menighet kan føre til.

- Da vi så brøt opp for å flytte til Tullinge, tok vi som familie et stort trosskritt. Vi hadde ingen penger, og jeg hadde ikke noe løfte om støtte, bortsett fra en slektning som hadde lovet oss 500 kr. måneden. Vi måtte gå inn i en fullstendig ny troserfaring. Da vi skulle skaffe oss et sted å bo her, oppdaget vi at det kostet minst 100 000 kr. Ved et Guds under fikk vi kontakt med en mann som lånte oss penger til hus til lav rente. Det gjorde at vi kunne flytte hit. I utgangspunktet hadde jeg tenkt at jeg skulle ha et vanlig arbeid til å begynne med. Men da jeg kom hit, talte Gud sterkt til meg om at jeg var kalt til å forkynne evangeliet, og skulle Hans verk gå fram i Tullinge, måtte noen kunne satse all sin tid. Så jeg bestemte meg for at i tro til Gud skulle jeg ikke ta noe arbeid. Det har fungert svært bra for oss. Gud har stadfestet sitt kall og sin ledelse.

Pihlström virker nå i USA for et års tid, og det er noe usikkert når han eventuelt kommer tilbake til Sverige, men har står fortsatt i nær kontakt med menigheten i Tullinge.

Den åndelige lederen

Hvetekornet: - Kan du si litt om hvordan en åndelig leder kan føre folket inn i fornyelse?

Peringe Pihlström: - Hvis man arbeider i en tradisjonell menighet og har som mål å føre den inn i et nytt liv, tror jeg

det viktigste i dag er å forkynne tro og oppmuntring. Dagens mennesker er ofte svært slitne og nedtyngt slik at de har vanskelig for å løfte blikket og få et trosperspektiv på sitt åndelig liv. En tone av tro og oppmuntring skaper noe - den løfter - og jeg tror den er grunnlaget for all menighetsfornyelse. Før man overhodet begyn-

DEN STORE TELTKONFERANSEN

i Mandal 27. juni – 6. juli 1986

Velkommen til sterke festdager i Mandal!

Hør disse forkynnere:

Bill Stenberg

Ruth Shanches

Rolf Anke

Ronald Gundersen

Jan O. Hansen

Frank Eidem

Tor G. Olsen

Hør disse sangere:

Teltet stor ved «Lysthuset». Gode campingmuligheter for telt, campingvogn. Utleie av hytter «Sjøsanden hytteby», tlf. 043/61 419

Ambassadør

Melandsbrødrene

Jostein og Odd Ragnar kommer også!

Vi vil vinne Norge for Kristus

Arr.: MANDAL KRISTNE SENTER

ner å berøre ting som har med struktur, lederskap o.l. å gjøre, er det viktig å forkynne tro i forsamlingen. Det skaper grobunn for forandring.

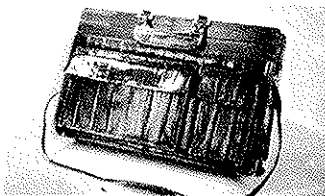
Hvete-kornet: - Hva skal en gjøre hvis en står i en sammenheng der ledelsen ikke vil gå videre?

Peringe Pihlström: - Er det virkelig sikkert at ledelsen ikke vil gå videre? Er det klart uttalt at ledelsen ikke vil gå inn i det som har Herren klart har åpenbart, er det snakk om et forherdet lederskap som ikke lenger hører Guds stemme. Et slikt lederskap ville jeg ikke våge å stå under. Guds Ord og Den Hellige Ånds ledelse taler helt klart om dette.

Problemet er langt oftere at menighetsledelsen ikke vil gå den veien jeg mener de skulle gå. Da blir spørsmålsstillingen mye mer subjektiv. Er tingene de ikke vil forandre på, så grunnleggende betydning for meg at jeg for min samvittighets skyld må forlate menigheten? Eller dreier det seg om mindre vesentlige spørsmål av en slik art at jeg kan ha et godt forhold til menighetsledelsen selv om vi er uenige på dette punktet? Med grunnleggende spørsmål mener jeg selve innstillingen til fundamentale sannheter i Guds Ord så som dåp, Den Hellige Ånds gjerning o.l.

En menighetsledelse som definitivt er motstandere av Den Hellige Ånds manifestasjoner gjennom nådegaver, og som vil fortie og kvele slike innslag, er en ledelse som er i ferd med å utslukke Ånden. Og en slik ledelse vil det ikke være godt å forbli under.

Selvfølgelig skal du ha kvalitet, og til en meget fordelaktig pris

Ypperlig til bibel, skrivesaker og annet småmateriell.

Midt i blinken til møter, bibel-timer, styremøter, omsorgs besøk o.s.v.

Seoul, Korea. - Du tenker på Dr. Yongi Cho - og menighetsvekst. I dag kan vi presentere enda et topp kvalitetsprodukt derfra. En hendig brevveske, i ekte åleskinn, som utmerker seg spesielt ved sin mykhet og glans - fremfor andre skinn typer.

Størrelse 41 x 26 cm. Farve brun. 2 sidelommer i full lengde, m/glidelås. 2 mindre sidelommer, m/magnetlås. Avtagbar skuldreim.

Prismessig ligger slike produkt hundrelapper over tilsvarende i ekte «vanlig» skinn. Vi, et lite firma med lave driftsomkostn., kan tilby deg dette produktet hundrelapper billigere.

JA, jeg ønsker brevvesken tilsendt, med 10 dagers returrett. Jeg ønsker å betale (porto inkludert). Kryss av:

Kr. 1190,- kontant.

Kr. 700,- kontant, samt

Kr. 530,- pr. 30 dager

Evt. returporto betales av kjøper

Navn:

Adresse:

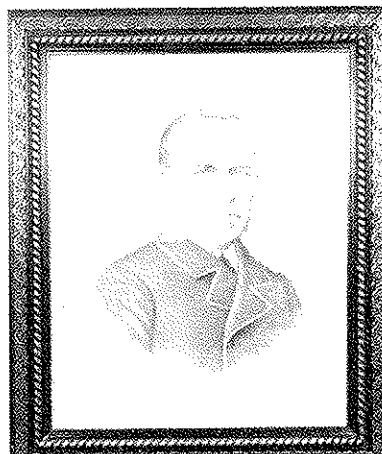
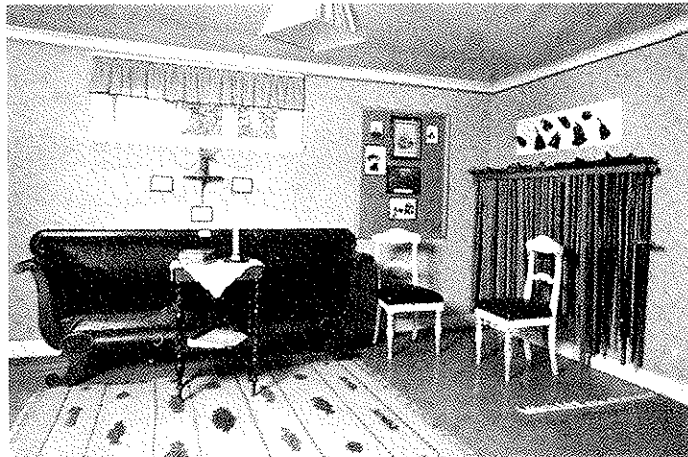
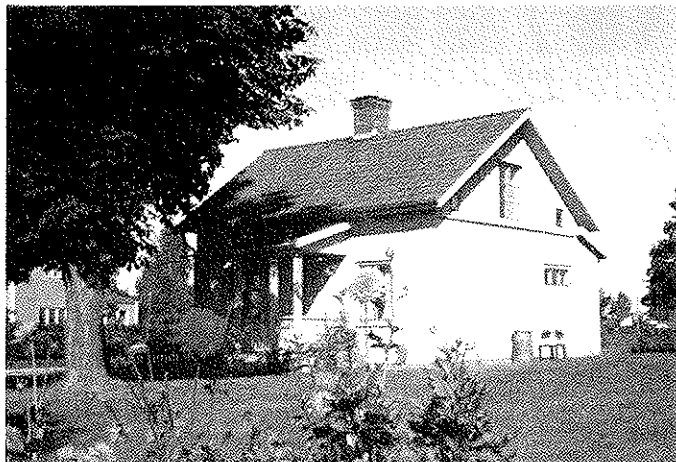
Postnr.: Poststed:

HANDEL I FULL TRYGGHET, KJØP HOS

AHAM IMPORT & CO.

Nøtteveien 14/B, 4300 Sandnes

Nordens største helbredelsespredikant

Det er 150 år siden han ble født, og det er 76 år siden han døde. Men navnet hans er ikke glemt, heller ikke vissheten om at han var et unikt redskap i Herrens hånd. Hans navn var Fredrik August Boltzius.

Tekst: Nils-Petter Enstad

Navnet Boltzius høres fremmed ut, og en sjelden fugl var han på mange måter, skraphandleren og helbredelsespredikanten som på slutten av forrige århundre var en religiøs «kjendis» i hele Norden.

Det var en jevn strøm av mennesker som kom til ham, enten han var hjemme i Skara ved Karlstad eller var ute på reise. Folk med alle slags sykdommer oppsøkte ham, og mange ble helbredet.

- Er du helbrederen? ble han i blant spurt dersom noen søkte ham som ikke kjente ham.

- Nei, han for til himmels for 1800 år

siden, svarte Boltzius. Og det var han som «for til himmels for 1800 år siden» som skulle ha æren for det som skjedde.

Åndelig gjennombrudd

«En stor, grovskåren mann fra Värmlands bygger, ulærd og enkel, men oppriktig from og meget rettskaffen; en mann med tordestemme og never som slegger, men med et barns tillit til Gud og et barns hjerte.»

Slik er han blitt beskrevet, det redskapet i Herrens hånd som det i år er 150 år siden så dagens lys i Hjerpetan i Grava sokn i Sverige. Han ble født 13. mai 1836 og døde

Øverst F.A. Boltzius på sine eldre dager.

Dette kortet fra Boltzius-hemmet i Karlstad, Sverige, viser øverst til venstre Boltzius sitt hus, til høyre sofahjørnet der de syke først ble plassert. Nederst til venstre ser en et assortert utvalg av krykker og andre remedier som takknemlige mennesker har satt igjen fordi de var blitt helbredet og ikke lenger hadde bruk for dem. I midten et portrett av Boltzius og til høyre hans arbeidsbord.

13. juli 1910, 74 år og to måneder gammel.

Det fremmed-klingende etternavnet hadde han fra Hellas. Derfra skal hans stamfar ha utvandret i sin tid, via Tyskland til Sverige. Fredrik vokste opp som nummer fire i en søskenflokk på seks, men som eidste sønn. Han var bare 15 år gammel da faren døde, og han som «mann i huset» fikk ansvaret for sin mor, sine fire søstre og

den to år gamle broren Johan Otto Gotfried.

Allerede som barn og ung gutt var Boltzius litt av en enstøing og pinlig ærlig. Men et åndelig gjennombrudd opplevde han ikke før han var nærmere 30 år gammel. Da hadde han i årevis vært både søkende og lengtende, men uten å erfare noen frihet. Men så opplevde han gjennombruddet på et øyeblikk, og det ble vendepunktet i hans liv. Han skyndte seg å fortelle hva som hadde hendt til sin mor og en søster, men de forsto ham ikke. Men både de og andre måtte snart erkjenne at noe hadde skjedd. Mannen som før hadde vært tungsinndig og dyster, ble nå glad og lykkelig.

Fra første stund hadde Boltzius en ubetinget tro på bønnens makt. Et av de første bønnesvarene han har fortalt om, gjaldt en sau som hadde kommet bort. Etter å ha lett lenge, bøyde han sine knær og ba en barnslig bønn til Gud om at han måtte finne sauene. Idet han reiste seg, hørte han sauene breke bak en av de nærmeste buskene.

Boltzius hadde på denne tiden startet egen skraphandlerforretning, og han benyttet enhver anledning til å vitne for kundene sine. Men det skulle gå 12 år før han sto fram som predikant; 12 år der Ordet fikk modne i ham.

Helbredelsestjeneste

Det var i 1877 Boltzius for første gang våget å be konkret om helbredelse, og den han ba for, var seg selv!

Under sin flittige bibellesning var det enkelte vers som på en særlig måte hadde festet seg i Boltzius sitt sinn. Markus 16,18, Matteus 7,7 og Jakob 5,14 var vers som på en særlig måte var levende for ham. (Slå opp i din bibel og les versene selv!)

Så fikk Boltzius et stygt gnagsår på hælen, og det gikk betennelse i såret. En dag kom det særlig sterkt for ham at ordene i Jakob 5,14 fremdeles står ved makt, og dermed satte han seg ned på en stor stein, trakk støvelen av den skadde foten, smurte olje på den, og ba Gud innstendig om helbredelse i henhold til løftet. I samme stund ble foten frisk!

Det var denne opplevelsen som ga støtet til at Boltzius begynte å be for syke. Gud hadde vist ham hva hans gjerning og oppgave skulle være.

En av de første som fikk helbredelse formidlet ved Boltzius sin forbønn, var en mann som het Per. Boltzius forteller selv at Per hadde vært sengeliggende i seks år, og legene sto maktesløse. - Jeg fikk skyss dit av en ugudelig soldat, forteller Boltzius, - og han sa at dersom Per ble frisk, skulle han bli troende.

Denne soldaten sto utenfor huset og tittet inn gjennom vinduet da Boltzius ba for Per, og da Per reiste seg opp fra sengen, ble soldaten så redd at han stakk sin vei. Senere ble han imidlertid en troende; Guds kall kunne han ikke springe fra.

At Boltzius var en meget original mann er det ingen tvil om.

Han begynte forholdsvis tidlig å sende salveduker til folk som ba om det, og disse ble gjort i stand på en måte som Boltzius antakelig har vært alene om. En eller to personer gned duken fram og tilbake over Boltzius sitt hår som var gnidd inn med olje. Predikanten sto samtidig med foldede hender og ba høyt og innstendig til Gud om helbredelse for den syke. Mennesker i syndenød ba til Gud om frelse, og mange opplevde helbredelse og befrielse både til kropp og sjel.

Den virksomhet Boltzius drev, kom snart i pressens søkelys. Utallige artikler ble skrevet om ham, og diskusjonens bølger gikk høyt, for og imot. Mange, både verdslige og kristne mennesker, kalte Boltzius en bedrager, andre så på ham som et Guds redskap.

Lykkelige barn

Et fortvilet foreldrepar, frelsesoffiserene Dina og Johan Ögrim, hadde en svært syk sønn, Tobias Immanuel. De oppsøkte Boltzius, og ba ham be for sønnen deres. Senere avga de en erklæring som sto i et av Boltzius sine småskrifter (her gjengitt etter Thorsten Kjälls store Frelsesarmehistorie *Korsets farger bära* (FA-press 1972) side 886):

«En liten gosse, Tobias Immanuel Ögrim, mellan 6 og 7 år, sjuknade i en svårare halsåkomma i början af året 1893. Han ble behandlad af Boltzius efter Herrens ord, og sjukdomen blev gjenast häfd. Hemkommen kände han sig hungrig och drack ur en kopp choklad. Några dagar derefter innehade han sina kroppskrafter och fick börja sin afbrutna skolgång. Men såsom följder av sjukdomen wisade sig hans syn vara så svag, att det var nästan en omöjlighet for honom att urskilja de särskilda bokstäfverna i läseboken. Med störste anstränging nära dagsljuset kunde han få ihop ett och annat ord. Det wenstra ögat blev inndraget åt inre ögonvrån, så att han började skefwa med ögonen. Hörslan var äfwen angripen. Widare talade han så otydligt, att icke ens hans närmaste i hemmet kunne oppfatte meningen av hans ord, och det war med stor ansträngning han kunde frambringa de otydeliga ljuden. Dessutom hade han swårigheter då han skulle förtära något, ty af såwel mat som dryck storknade han, så att man måste nogrant waka öfwe honom och komma honom til hjeip med att slå honom i ryggen eller på annat sätt försöka forhindra honom från at kwäfwas.

Han blev då behandlad för andra gången för hwar och en af dessa menlige följder, och efter några dagar war gossen fullkomlig återställd och är nu rask, stark och liflig såsom före sjukdomen.

Herrrens stora och högtlofwade namn til pris! Stora ting kan Herren göra. Halleluja! Stockholm den 2. maj 1892
Dina och Johan Ögrim
barnets föräldrar.»
Tobias Immanuel Ögrim levde helt til

Kommandør Tobias Immanuel Ögrim, leder for Frelsesarméen i Norge fra 1945 til 1948, opplevde som gutt at Gud helbredet ham ved Boltzius sin forbønn. Foreldrene hans fryktet at han skulle dø, men han levde i nesten 70 år etter denne helbredelsen!

1962, og ble en kjent lederskikkelse innen Frelsesarméen. En tid var han misjonær i Japan, mot slutten av sin tjenestetid var han leder for Frelsesarméen i Norge, senere i Sverige og en tid var han internasjonal sekretær for Europa.

I boka om Ögrim, *Han glemte ingen*, som journalist Henry Holm ga ut på Frelsesarméens forlag i 1963, refereres følgende fra Ögrims egen munn når det gjelder denne opplevelsen (s. 16):

«Jeg husker det så godt som det var i går, at jeg satt på fanget til gamle broder Boltzius, han la sine hender på hodet mitt og ba for meg. Da han hadde bedt, sa han at han skulle lære meg en sang. Tenk, lære meg en sang, jeg som nesten ikke kunne få fram et eneste tydelig ord, - det var tro! Så stemte han i med sin klare stemme: - Lykkelige barn som har Gud til sin far, - Lykkelige barn som har Jesus til bror, - Lykkelige barn som har Ånden til pant, og til slutt - Lykkelige barn som har himlen til hjem. Han sang det om og om igjen til jeg hadde lært hele sangen, og vet dere hva - jeg greide å følge med. Nei, jeg glemmer aldri denne opplevelsen som 6-7 års gammel gutt. Jeg ble virkelig helbredet, og enten De tror det eller ei, helt fra den dag og til for noen dager siden, mens jeg nå er 74 år, har jeg aldri hatt noe besvær, verken med syn, hørsel eller tale. Nå måtte jeg oppsøke en spesialist for å få ham til å se litt på ørene mine, men heldigvis var det ikke noe galt. Slik er det når Gud slipper til - det Han gjør, gjør Han grundig.»

Biografen, som var en nær venn av Ögrim gjennom mange år, tilføyer:

«Når Tobias Ögrim siden i livet kunne fortelle om dette i sine møter, var det som det lyste av hele mannen, og det var en fryd å høre ham synge den lille barnesangen Boltzius hadde lært ham.»

Pr. korrespondanse

Nok et eksempel fra Frelsesarméens første dager:

Hann Ouchterlony het den særmerkte, kvinnelige profetskikkelsen som åpnet Frelsesarméens virksomhet i Sverige i 1882 og i Norge i 1888. Hun sto i regelmessig kontakt med Boltzius. I et brev datert 30. oktober 1900 skriver hun at hun er sengeliggende i bronkitt, og hun føyer til, nesten bydende: - Be med oss klokka 3!

Et annet brev fra henne er datert 20. desember 1901:

«Nå må jeg be om Deres forbønner igjen. Jeg har forkjølet meg på en reise, og har ligget snart en uke i bronkitt. Jeg er nok bedre i dag, men det er så tungt i brystet ennå. Jeg er hes og er så redd for ikke å bli frisk til jul, så jeg ikke kan holde mitt løfte om å lede møtene i Stockholm da. Be nå for meg at den Herre Jesus må åpenbare sin helbredende kraft på meg. Mine øyne er bra igjen. Gud skje takk!» (Korrespondansen er referert etter Karl Linges bok *F.A. Boltzius. Mannen som trodde på helbredelse ved bønn*, Lunde forlag, s. 106).

Det var ikke bare mennesker som var i personlig kontakt med Boltzius som ble helbredet. Karl Linge skriver i sin bok (s.105-106):

«Amalie Hansen, Hergot, Trældal i Ofoten, skriver til meg den 28. mars 1958: Jeg kjenner ikke Boltzius, men jeg ble helbredet gjennom ham. I 1901 ble jeg syk i den høyre siden fra hoften og ned. Jeg søkte lege, men til ingen nytte, og slik gikk jeg i ett år og tre måneder. Jeg hadde bladet *Missionæren*, og der så jeg at mange ble helbredet gjennom Boltzius. Hans adresse var Rensgatan, Stockholm. Jeg skrev til ham og ba om hans forbønn. Jeg fikk straks brev tilbake. Vi ble enige om å møtes i bønn hver morgen kl. halv 9.

Ja, Gud hørte og bønnhørte, Hans navn til ære. En sådan Gud og Frelser har vi, som var på samme tid i Stockholm og her på Hergot. Jeg har vært frisk inntil denne dag, og om jeg lever til den 26. september, blir jeg 85 år.»

Skeptiker

En annen nordmann som fikk oppleve helbredelse ved Boltzius sin forbønn, var Johannes Brandtzæg som senere gjennom 40 år var Norsk Luthersk Kina-missionsforbunds mektige leder. (Bevegelsen heter i dag Norsk Luthersk Misjonssamband).

Brandtzæg, som levde fra 1861 til 1931, oppsøkte Boltzius rett over nyttår i 1887. Da hadde han i tre år vært plaget av dårlig fordøyelse og var i ferd med å fortvile. Skulle han aldri bli frisk? Livet var jo i ferd med å løpe fra ham! Han var i sterk tvil før han dro; han hadde hørt så mye rart om denne «helbrederen».

P.S. Eikrem skriver i sin Brandtzæg-biografi (utgitt i Oslo i 1934): «Hans siste mulighet var Boltzius i Sverige. Han hadde både hørt om ham og lest om ham, men det var så mangt som bød imot hos denne

mann. Han skulle jo være så urenselig, så brutal, så pengekjær, så slu og sløg at han drog uskyldige mennesker til seg som slangen drog fuglen, og innbilte dem at de var friske så de kastet staver, krykker og bandasjer - og segnet om et stykke lengre borte. Imens hadde han gjemt bort stave- ne, krykkene og bandasjene - til framvisning for andre troskyldige mennesker som kom, og som han drev det samme gjøggi med.

Allt dette hadde han lest, men han hadde også hørt fra annet hold at det foregikk virkelige helbredelser...»

Johannes Brandtzæg ble lenge hos Boltzius, og arbeidet til og med som hans sekretær en tid. Han ble også frisk fra sitt mageonde, selv om en må kunne si at Brandtzæg opplevde en gradvis helbredelse og ikke en momentan.

Det var det å begynne å drikke kaffe igjen som ble Brandtzægs trosprøve. En av Boltzius sine særegenheter (han hadde adskillige!) var at ingen som var i hans brød, skulle holde diett. Da Brandtzæg så koppen med glovarm, kruttsterk kaffe stå foran seg, sa erfaringens stemme: - Drikk det ikke! Men hjertets stemme sa: - Drikk, ellers blir det ingen helbredelse. Og det avgjorde valget, om etter hard, indre strid. Selv om virkningen var kraftig både den første og den andre gangen han drakk kaffe hos Boltzius, fortsatte han i tro, og bedringen kom etter hvert.

Brandtzæg ble hos Boltzius hele vintere- ren og lærte ham å kjenne som en stor sjelevinner.

Noen betydelig forkynner har han knapt vært, men likevel ble mange vunnet for Gud gjennom hans vitnesbyrd og de ting han ble brukt til.

Omstridt

Boltzius giftet seg aldri og fikk ikke sin egen familie. Midt i all sin virksomhet og alt det som skjedde ved ham og hans tjeneste, følte han seg mange ganger ensom.

Da takknemlige pasienter hyllet ham på 70-årsdagen, var han dypt rørt. Til noen som besøkte ham kort etter, sa han: - Jo, dere skjønner, jeg har feiret fødselsdag - 70 år - og venner har husket på meg. Kom, så skal dere få se.

Så førte han gjestene inn til det indre rommet og viste dem en stor og prektig seng med utmerkede sengeklær. - Tenk, sa han til gjestene, - denne sengen med dyner og underdyner, tepper og puter har jeg fått nå på min fødselsdag av en venn som er ingeniør. Han er nå omvendt. Ja, det er en særskilt årsak til at han husket på meg. Jeg var bekymret for hans sjel og lå en natt flere timer på kne og ba om at han måtte bli frelst. Jeg ba femti ganger i alt, det vet jeg, for jeg satte en strek hver gang.

Boltzius var nok ikke like enkel å ha med å gjøre bestandig, og mange følte vel at han ikke hadde respekt og forståelse for at andre kunne se tingene annerledes enn ham. Han var en individualist og en enstøing, men Herren brukte ham, enten det nå

var på grunn av dette eller på tross av det.

Boltzius var det en med et moderne ord kaller en «kjendis», og rykter og historier om ham spredde seg i mange land. Det ble også skrevet bøker om ham og et utall avisartikler. Mange av disse var både fiendtlige og kritiske, og ofte sterkt usannferdige.

Bare én gang vet vi om at han tok til møtmøle. Det var da det i flere aviser ble hevdet at Boltzius hadde sagt at han kunne gå på vannet. Han sendte ut et dementi, og lovet kr. 100 til den som kunne bekrefte at han hadde sagt noe slikt i deres påhør. Ingen gjorde krav på hundrelappen.

Han tok seg nær av denne skrønen, men senere klarte han å heve seg over den. - Jovisst har jeg gått på vannet, kunne han si, - hver vinter ... Den «boltziuske» humor kunne være nokså barsk, som en skjønner!

Bakholdsangrep

I romanen *Dronningkuben*, skrevet av den unge svenske forfatteren Lars Andersson og gitt ut på norsk av Gyldendal i 1985, spiller F.A. Boltzius en sentral rolle i hovedpersonens åndelige utvikling. Hovedpersonen er fil. kand. Emil Thorelius, en historisk person.

Som student fikk Emil høre at hans bror var alvorlig syk og døden nær. Emil trodde på dette tidspunktet på det vi i dag kaller alternativ medisin, hvor en gjør seg bruk av kroppens og sjelens skjulte energier. Men det hjalp ikke den syke broren, og Emil reiste tilbake til Uppsala etter å ha tatt farvel med sin bror. Det kom kortfattede rapporter hjemmefra: Broren ble stadig dårligere, etter et hardt kveiningsanfall var han helt stum. Sommeren gikk, arbeidet tok alle krefter. Men et stykke ut i august sto Emil fortumlet på gulvet i værelset sitt med et brev fra faren i hendene.

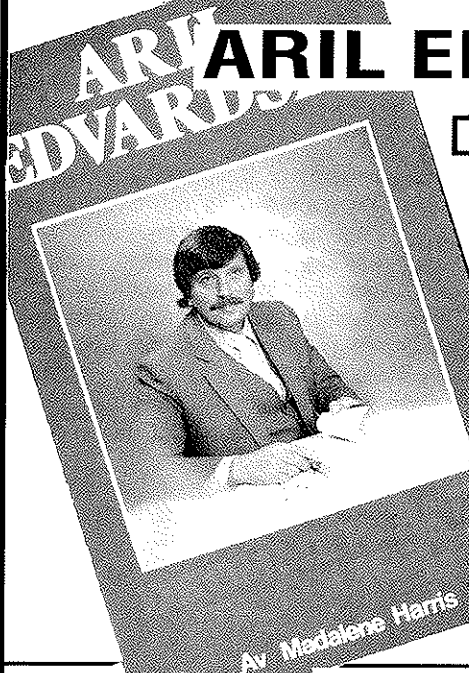
Fredrik Josef var frisk! Han gikk oppe, spiste og snakket, den gamle tungsindigheten var blåst bort som mygg for vinden. Faren visste ikke riktig hvordan han skulle få uttrykt det på papiret, men dette var faktum: Gutten var blitt helbredet av Boltzius. (*Dronningkuben*, side 228).

Også dette er historisk korrekt.

Emil og Fredrik Josefs far var presten F. Thorelius, og han skrev senere en meget omfattende erklæring om det som hadde skjedd med hans sønn. Presten hadde kjent Boltzius fra hans ungdom av, og stilt seg nærmest velvillig likeglad til Boltzius sin virksomhet. Etter så å ha fortalt hva som skjedde med hans sønn, slutter erklæringen med disse ord: «Miraklernes tid er likevel ikke forbi så lenge kristendommen, i seg selv et Guds mirakel, så underbart består og fortsetter, og det stadig, om enn skjult og for det meste sjelden kjent, skjer slike ting som frukter av troens bønn som maner til bønner, påkallelser, forbønner og takksigelser (1 Tim 2).»

Forts. side 50

SISTE NYTT

ARIL EDVARDSEN
DRØMMER BLIR VIRKELIGHET

Fra enkle kår reiste Gud opp Aril Edvardson og gjorde ham til åndshøvding, evangelist og kristen statsmann. Boken om ham er like spennende som en roman, nettopp fordi han er en slik usedvanded person. Han er en mann med stadig større visjoner og drømmer. Arild Edwardsens virksomhet når over 120 land med evangeliet om Jesus Kristus.

Da Aril og hans hustru Kari, besøkte min menighet i Seoul, Korea, ble de til slik velsignelse for våre medlemmer at mange fremdeles forteller meg hvilket inntrykk han gjorde på dem. Han er en utorglemmelig person.

Jeg anbefaler denne boken uten noen form for reservasjon. Jeg elsker og respekterer oppriktig denne mannen med den stadig voksende visjonen, som Gud på en spesiell måte bruker til å vinne verden for Kristus. Du vil bli dypt grepet av historien om Aril Edvardson.

Paul Yonggi Cho, DD, D.Litt.
Pastor i Central Church, Seoul, Korea
Verdens største menighet

Av Madalene Harris

Poc. kr. 45,-

SAMUELSONS Ønskesanger

Samuelsons har nå kommet med en samling av sine beste og mest etterspurte sanger. De når et stort publikum med sin fengende og varierte stil. Tekstene er enkle og klare – men effektive. EN YPPERLIG GAVE SOM GLEDER LENGTE.

PLP 2073/PMK 4073

MIA MARIANNE og PER FILIP Vandra mot en sommar

Mia Marianne og Per Filip sier selv om sin nyeste LP: «Vi vil formidle at alle behøver kjærlighet og glede og håpet om en lysere dimensjon, for å få kraft til å leve og virke på jorden.» Dette er plate nummer 15 fra paret, som har fått både gull og diamant-plater.

MMK 1224010/MMLP 122400

KAPITTEL 29
Jean Coleman

«Etter noen spennende år i Australia, hvor vi var knyttet til det amerikanske konsulatet, var vi tilbake til den grå hverdagen, og livet strakte seg foran meg som en endeløs ørken. Jeg hadde all en kvinne kunne ønske seg: tre kjekke, friske barn, en kjærlig ektemann og god økonomi. Allikevel var livet så tomt, så tomt. Helt til Gud talte til meg. Ja, han talte virkelig til meg med hørbar stemme. Og det var starten på et helt nytt liv. Det mest spennende og interessante liv et menneske på denne jord kan leve, et liv i Guds nærhet.»

Det er Jean Coleman som sier dette, og i boken KAPITTEL 29 tar hun oss med gjennom mange opplevelser som viser oss forskjellen på «en ganske alminnelig husmor» og «en ganske alminnelig husmor som tar Gud på alvor!» Så lenge det finnes kristne, skrives det stadig nye kapitler til Apostlenes Gjæringer. Jean Colemans KAPITTEL 29 er inspirerende og lærerikt lesestoff!

Poc kr. 35,-

UNDERSVISING FRA LØRDAGSBIBELSKOLEN I OSLO FØRSTE SEMESTER PÅ 4 KASSETTBØKER AV 6 KASSETTER

2 KASSETTBØKER MED: ÅGE ÅLESKJÆR

DEL I

1. Bevar enkelheten i troen
2. 7 punkter for vekst
3. Forskjellen på tro og dumhet
4. All fungerer
5. Tror er en livsstil
6. Møt livet som seierherre

DEL II

7. Den tro som Gud har
8. Guds Ord produserer tro
9. Å rose seg i Herren
10. Forskjellen på tro og håp
11. Slik vokser troen
12. Allt er ferdig

PRIS PR. KASSETTBOK Kr. 180,-
INNEHOLDER 6 KASSETTER

2 KASSETTBØKER MED: ARNE BAKKEN

DEL I

1. Kristen-DOM og kristen-LIV
2. Et tiltrekkende liv
3. Vi er nye skapninger
4. Hva om noen synder
5. Seiler over syndenaturen
6. Frimodighet på dommens dag

DEL II

7. Hvordan du kan få et nytt sinn
8. Guds Ord i oss
9. Guds Ånd – en klide i oss
10. Menigheten – en kraftstasjon
11. Gode nyheter til Verden
12. Jesus-reklame

ANN CATHRIN GABRIELSEN JARL og ROLF Jeg kan ikke vente

«JEG KAN IKKE VENTE», består av friske country inspirerte sanger. Noen få er kjent, men det er også mye nytt stoff. Språkdrakten er lett forståelig, og det glade budskapet presenteres på en fin og klart måte. Ann Cathrin og Jarl er nå forsterket med Rolf Johansen som synger sammen med dem.

LP/MC 3

**KJØP DEN HOS DIN BOKHANDEL ELLER BESTILL DEN FRA:
LOGOS FORLAG Boks 8, 4480 Kvinesdal. Tlf. 043-50 419**

TROSKAPITLET

Det klassiske kapitlet i Bibelen når det gjelder tro, er Hebreerbrevet 11. Her finner vi definisjonen på hva tro er: **FULL VISSHET OM DET SOM HÅPES, OVERBEVISNING OM TING SOM IKKE SEES (v.1).**

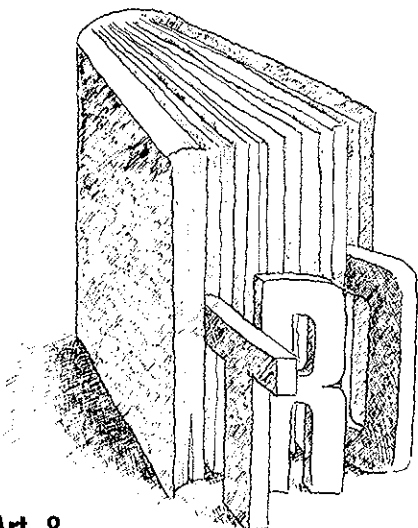
På engelsk brukes ordene «substansen» av det som håpes, «beviset» på det som ikke sees. Så troen er en indre overbevisning som gjør at det jeg håper på, blir mer konkret enn et håp, håpet får «substans». Troen er en indre overbevisning, et indre bevis på at jeg allerede har det jeg ennå ikke kan se. Jeg har et indre bevis på at jeg har det jeg har bedt om, nemlig TROENS BEVIS!

Beviset

I Oslo har jeg et hus og en tomt. Når jeg er et helt annet sted i landet, kan jeg ikke se dette huset. Men likevel VET jeg at det står der. Om noen ville avkrevd et bevis på at jeg hadde dette huset, kunne jeg tatt med meg skjøtet på eiendommen. Skjøtet er et bevis på at eiendommen er min.

TROEN ER ET BEVIS PÅ AT JEG HAR DET JEG TROR. DEN ER ET «SKJØTE» SOM JEG HAR I HJERTET ANGÅENDE

TROEN OG ORDET

Art. 8

Tekst: Åge Åleskjær

DEN SAKEN JEG TROR FOR; JEG HAR ET INDRE TROENS BEVIS - OG DET ER NOK!

Tro i funksjon

Hele Heb 11 fortsetter så med å understreke to viktige ting: Den viser at troen er en nøkkel til SEIER på alle ulike områder i livet, troen er alsidig.

Dessuten handler kapitlet om at troen alltid er aktiv, den handler på det den tror. Da Noa skulle bygge en ark, holdt han ikke bare prekenen om arken og flommen, han satte i gang med et byggverk som lot troen bli synlig!

Grunnlaget

Jeg tror ikke det er noen tilfeldighet at den første vi møter på listen over «troshelter» i Heb 11, nemlig Abel, får ros for sin tro på forsoningen og blodet. Han hadde oppdaget NÅDEN, i motsetning til sin bror som ofret av egne gjerninger, symbolisert i markens grøde. Abel slaktet et lam og lot blodet flyte, for uten at blod blir utgydt, skjer det ikke tilgivelse for synd (Heb 9,22).

Hvor grunnleggende det er å forstå at troen er bygd på nåden og ikke har noe med strev, krampaktighet og gjerninger å gjøre! Det er her mange misforstår forkynnelsen av troens ord og tror at troen er en prestasjon. Ef 2,8 viser oss at troen er en gave av Guds nåde. Men det er viktig at vi også forstår HVORDAN denne gaven overleveres: Den kommer ved forkynnelsen av Ordet! Derfor er det ikke en slik gave du bare setter deg ned med hendene i fanget for å vente på. Du mottar denne gaven ved å høre Ordet!

Om jeg får en gave tilsendt med toget, må jeg møte opp på stasjonen og hente gaven. Det «toget» Gud sender gaven «tro» med, heter «forkynnelsen av Ordet». Men det underet at Ordet skaper tro, er GUDS NÅDE.

Når jeg leser om Kain og Abel, tenker jeg også på de to brødrene i Lukas 15: Den ene oppdaget NÅDEN også når det gjelder å fryde seg i det rike livet hos Far, mens den hjemmenværende sønnen levde fattig fordi han levde i lovtrelldom og skrøt av sine egne gjerninger. Han var misfornøyd fordi hans eget strev ikke hadde gitt noe utbytte, og han var kritisk til den begeistring og

veilsignelse som broren opplevde.

Det går mange slike misfornøyde og fattige kristne rundt og er kritiske til dem som fryder seg i festen og gleden og synger og danser for sin Gud. Det har av og til forundret meg at en del kristne sier nesten rett ut at det nettopp er den rike veilsignelsen, pluss festen, begeistring og dansen de ikke liker. Det har forundret meg at de ikke selv ser hvor slående likheten med den hjemmenværende sønnen er!

Den første leksen vi lærer i Heb 11 er altså å leve med Guds nåde og forsoningen som basis for vår trosvandring.

Å behage Gud

Den neste vi møter er Enok. Han vandret med Gud og behaget Gud ved sin tro, «for uten tro er det umulig å behage Gud...» (v.6). Det er altså ikke religiøsitet og strev som behager Gud, det er tro! Så hvis du vil glede Guds hjerte, vis Ham din tro! Det finnes ikke noe som går mer rett hjem hos Gud enn mennesker som tror. Se bare på Jesu egen reaksjon da Han vandret her: Ingenting fikk ham så vred som vantro, og gang på gang uttrykte han sin misnøye med disiplenes frykt og vantro. Men når Han møtte noen med tro, var Hans begeistring til å ta og føle på: «Ikke engang i Israel har jeg funnet så stor tro!»

Seier over verden

Den neste vi møter er Noa. Ved sin tro beseiret han verden. Han overvant sine omgivelser. NÅR DE ANDRE GIKK UNDER, GIKK HAN OVER PÅ GRUNN AV SIN TRO!

Det er dette Gud ønsker for oss alle sammen. Derfor sier Han i 1 Joh 5,4: «For alt som er født av Gud, seier over verden. Og dette er den seier som har seiret over verden: Vår tro!»

Du kan møte livet som en seierherre fordi du er født av Gud og har den overvinnende tro i ditt hjerte! La derfor ikke situasjonene overvinne deg, sett din tro opp mot problemet. Da aktiviserer du Guds kraft i situasjonen. Da Jesus la ut på turen over Genesaretsjøen, sa Han: «La oss sette OVER til den andre siden». Men da disiplene kom ut i stormen, sa de: «Vi går under!» Hvor viktig det er å få tak i det lille ordet OVER! Da slipper du å rope «jeg går under» når stormene raser. Du er ikke ute for å gå under, men for å gå OVER! Han har allerede satt oss med seg i himmelen, OVER alt fiendens velde! 🙏

Vi har gode og rimelige DATA-LØSNINGER

Kontakt oss før du bestemmer deg!

Vår spesialitet:

Data i kristen virksomhet og å hjelpe igang førstegangsbrukere.

ALFA DATA

Telefon 043-43 485
Mobiltilf. 094-71 150
Boks 299, 4581 Lyngdal

VEIEN UT AV HELVETE...

Av Jørgen Haug

Fag og tro i rusmisbrukeromsorgen

I boka presenteres 3 kristne institusjoner som gir et rehabiliteringstilbud til rusmisbrukere: Blå Kors Klinikk, Fredrikstad, Finnerud Gård, Vikersund og Lysets Seier, Spydeberg. Det presenteres intervjuer med ansatte og annet materiale for å belyse hvordan institusjonenes kristne forankring kommer til uttrykk i behandlingsopplegget. Her er kristen forkynnelse og omvendelsens plass i rehabiliteringen sentral. Og midt inne i problematikken som er skissert ovenfor uttaler Johan Arnt Wenaas i et intervju som presenteres i boka: *Kristendommen er ingen terapi.*

Men er den også det?

Heftet kr 89,-

ANSGAR Tlf. (02) 20 85 18

BYGGEPLANAR?

Vi teiknar og bygger alt frå einbustader til kontor-, forretnings-, lager- og industribygg. Vi tar på oss oppdrag over heile landet.

Ta kontakt med arkitekt- og rådgjevande ingeniørfirma

LYDER K. LEITHAUG
byggtenester

Postboks 60, 5610 ØYSTESE
Telefon 05 - 55 59 80

JEG VAR I HIMMELEN

Nå også på kassett

JEG VAR I HIMMELEN

Av Roberts Liardon

GUTTEN SOM VAR I HIMMELEN

Kr. 30,-

Kassetten er tolket til norsk.

Ved kjøp av både bok og kassett:

kr. 50,-

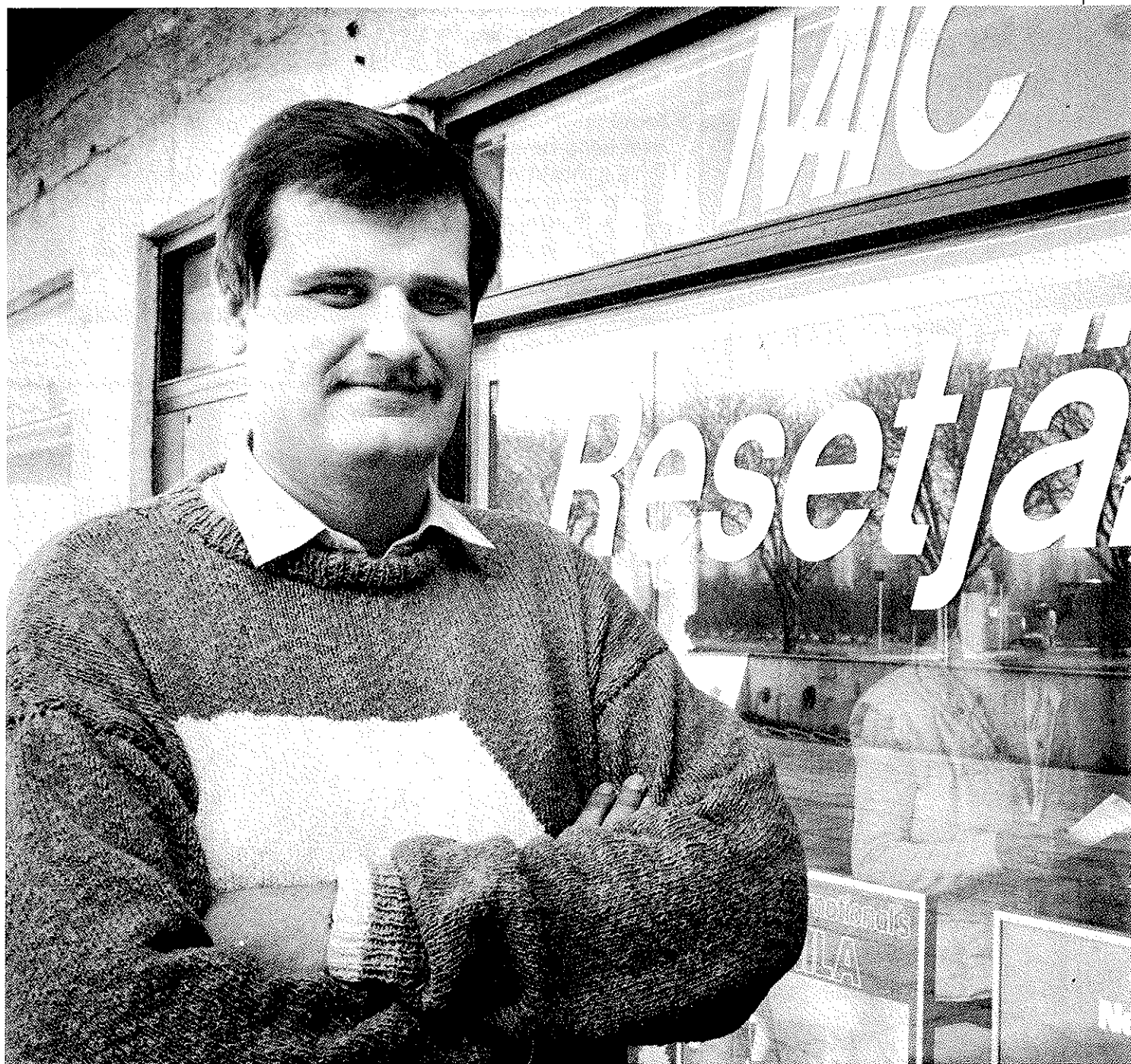
8-åringen som var i himmelen og fikk se forunderlige ting. Han deler med seg av hva han så av gullgater, Gress av grønneste farge. Livets elv som var krystallklar uten bunn. Og om skyen av vitner som omgir oss . . . og mye mer.

Heftet kr. 25,-

Livets Ord Forlag A/S

Postboks 75 1652 Torp
Telefon (032) 47 995

Michael skaffet oss billetter

Da vi skulle til Afrika for å delta på FIRE-konferansen som R. Bonnke innbød til, var det store prisforskjeller mellom de ulike reisebyrå. Vi ringte Michael i Malmö, som vi kjenner som sønn til forkynneren Sigvard Wallenberg, og han lovet å hjelpe. Han skaffet oss billetter til så rimelig pris at vi på få uker hadde langt flere påmeldte enn vi kunne få plasser til på flyet.

Vi ba Michael fortelle oss litt om sitt reisebyrå.

For mange menigheter er flybilletten et tungt økonomisk løft når de skal sende ut sine misjonærer. I 1984 startet Michael Wallenberg MIC Resetjänst i Malmö, Sverige, nettopp med den hensikt å hjelpe menigheter, misjonærer og andre troende å få tak på billige flyreiser ved å kontakte

flyselskaper over hele verden. Et eksempel på hvor store summer som kan spares ved å undersøke markedet ordentlig, er en reise til Cochabamba i Bolivia. Ved å dra fra Berlin og mellomlande i Havana, Lima og La Pas er det mulig å spare 4000,- kr. pr. billett. Det blir mange penger når det er

snakk om en hel familie!

Det begynte med at Michael hjalp sine nærmeste venner med å finne fram til billige flyruter. Etter hvert som det ble kjent, fikk han stadig flere henvendelser. I 1984 opprettet han så MIC Resetjänst som i dag har to heltidsansatte. Det er planer på gang om å utvide firmaet enda mer.

- Jeg har opplevd Herrens velsignelse over dette arbeidet, forteller han. - Jeg ser det som en stor velsignelse å få hjelpe mine trossøsken på denne måten. Jeg ønsker at alle troende skal ha økonomisk anledning til å besøke misjonærer og menigheter i andre land. Det er til stor oppmuntring for misjonærene å få besøk hjem-

Etterpå ringte jeg igjen til Spania, og tro det eller ei, men de hjalp oss med å få billetten utskrevet!

- Men ikke alle problemer var slutt med det. Da vår bror skulle reise fra Sverige til København, måtte flyet snu pga. tekniske vanskeligheter. Dermed mistet han flyforbindelsen til Brüssel og derfra videre til Madrid. På nytt vendte han seg til Gud i bønn. På flyplassen i København fikk han hjelp til å komme om bord i et fly til Barcelona - uten billett! I Barcelona ble det slik oppstandelse over at en passasjer hadde greid å komme om bord uten billett at de sendte ham direkte videre til Madrid, igjen uten billett. Da han kom dit, hadde han tre timer til flyet skulle gå videre til Afrika.

- Vel hjemme igjen kunne han fortelle at Herren hadde velsignet møtene han deltok i på en fantastisk måte, og at mange hadde tatt imot Jesus.

La denne lille historien stå som et eksempel på Herrens omsorg for sine barn, også når de skal ut og reise, og på hvordan Michael driver sitt spesielle reisebyrå. 🙏

Hele verden til 1/2 pris

Nå Oslo – New York
Amsterdam – New York
Amsterdam – Rio

Ring oss om dine reiseplaner og spar penger.

Tlf. fra Norge er
095-46-40-15 - 12 48/15 12 51.

MIC Resetjänst

Strandgt. 110
S-21611 Malmö

**Planlegg
ferien nå:**

«Guds Ord
til Norden»

DET
STORE SOMMERSTEVNET
SARONS DAL 12-20 juli -86

9 herlige dager i vakre Kvinesdal

Blant hovedtalerne:

STATSRÅD KJELL MAGNE BONDEVIK, ARIL EDVARDSEN, STANLEY SJÖBERG,
LANDSSEKRETÆR JOHN OLAV LARSEN, ÅGE ÅLESKJÆR, BJØRN BERGMANN,
ASBJØRN JOHANSEN, SOGNEPREST JAN WALLE, JØRGEN DAMMEN,
ARVID FOSSE, ERIK LARSSON, MISJONSFORSTANDER BJØRN ØYVIND FJELD,
ARNFINN CLEMENTZEN, SOGNEPREST MAGNE STORLI,
SOGNEPREST ROLF HELÉN IVERSEN,
OG MANGE, MANGE FLERE FRA INN- OG UTLAND.

3 store møter daglig

Forbønn for alle behov.

**For alt Guds folk i alle menigheter
i Skandinavia!**

me fra, og en vil aldri være den samme etter en slik reise. Jeg ønsker at hver reise jeg hjelper mine søsken med, skal være i tro på at Herren vil la dem få oppleve mer av Ham, slik at den kan føre til videre vekst i det kristne livet.

Michael forteller også at han går bønnens vei i dette arbeidet: - Jeg skulle hjelpe en svensk broder med en billett til et sted i Afrika. Etter litt leting fant jeg det jeg var ute etter og bestilte billett for ham. Han skulle dra fra København via Brüssel og Madrid til Afrika. En ukes tid før avreise ringer flyselskapet at de ikke kan gi ham billett likevel - hjemreisen var fulltegnet, og da kunne de ikke skrive ut billetten. To dager før avreise var det fremdeles fullt. Jeg ringte hovedkontoret i Spania og fikk vite at 40 stykker stod på venteliste foran min kunde. Jeg forsøkte alle mulig løsninger, men alle steder var det nei. Vi vendte oss til Gud i bønn.

EMISSÆR-ROCK

Kan musikkstilen rock kombineres med bedehusmiljøet? Vår medarbeider dro til Indremisjonens høyborg «Storsalen» for å være med på en kombinasjon av møte/konsert som Torolf Nordbø stod i spissen for.

Tekst: Magne Vågnes

Ny-pietist?

Det er Fredagskonsert i Staffeldtsgt. 4 i Oslo. Forsamlingen blir ønsket velkommen og plattformen blir overlatt til «kompe»-gruppa Noize og Torolf Nordbø. Han er kjent fra kristengruppene Notlaget og Speleverket, og kalles av den kristne dagspresse for ny-pietist.

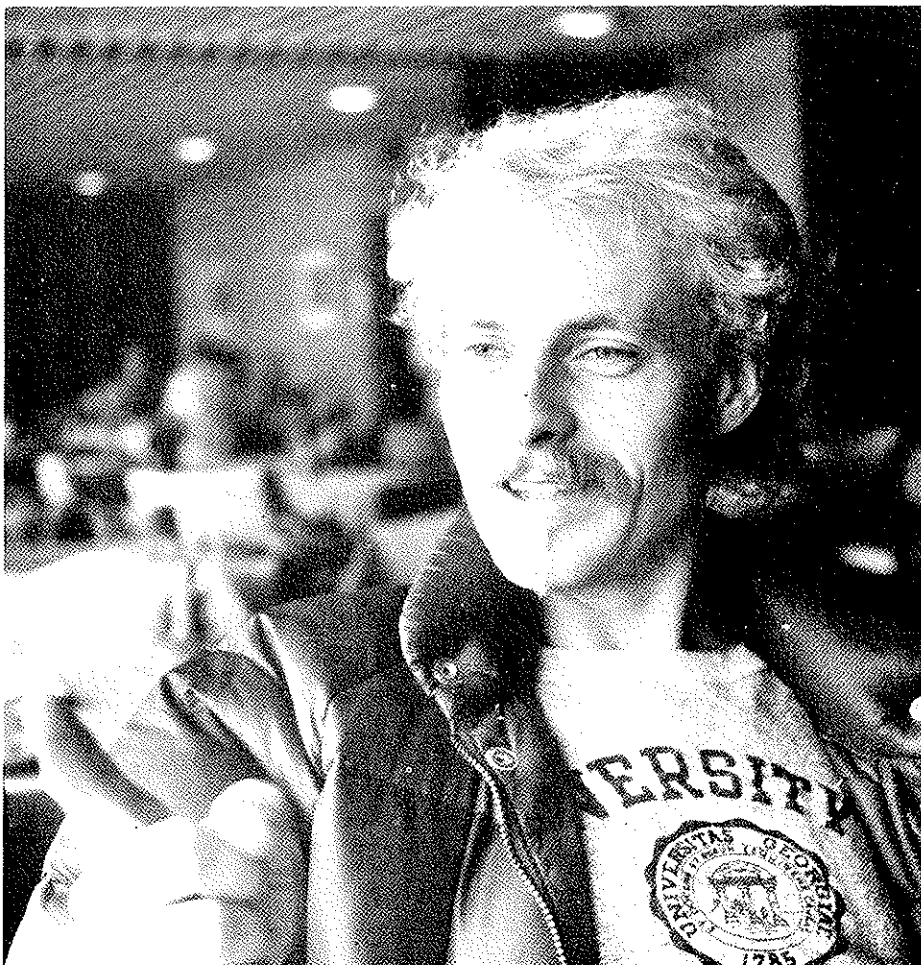
Fram på scenen kommer fem gutter med bart og skjeggstubber. Det er gruppa Noize. Torolf Nordbø ankommer i rød genser og dongeri. Instrument bærer han med seg - en snekkersag. På klingende Stavanger-dialekt forteller han hvor vanskelig det er å spille sag. Det må mye øving til. Før han lærte å spille elektrisk gitar, øvde han lenge på akustisk gitar. Slik er det med sag også, mener han. En må øve på akustisk sag før en kan spille på motorsag...

Forsamlingen er med. Torolf Nordbø får god kontakt med tilhørerne og har deres oppmerksomhet gjennom hele konserten. Folk lytter enten han sier noe i skjemt eller aivor. Ny-pietisten fra Rogaland taler like mye som han synger, og han etterlater ingen tvil om hva han står for.

Verdens opprør

- Vi lever i et demokrati hvor mange verdisyn er representert. Ja, selve demokratiet er i seg selv et verdisyn. Det er ment å bygge på individenes likeverd. Individet har altså verdi. Verdiene i vårt samfunn er ikke kommet av seg selv. Demokratiets røtter strekker seg tilbake til gamle Hellas og filosofen Sokrates. Men virkelig folkestyre og individenes verdi og likhet var praktisk talt mangelvare - inntil den første kristne menighet. Her ble individets verdi og likhetstanken realisert i fullt monn, som et resultat av kristen nestekjærlighet.

- Jesu kjærlighet begynte å forandre verden. Som eksempel kan nevnes at rekkene for menneske-rettighetene, har vært bekjennende kristne eller sterkt inspirert av Jesu Kristi kjærlighetsbud. Flere av vitenskapens mest kjente historiske skikkelser var bekjennende kristne. Newton,

han som så eplet falle til jorda og fikk forståelse av tyngde-loven, brukte mer tid på å lese Bibelen enn på å forske. Darwin, som blir brukt til inntekt for utviklingslæren, arrangerte kristne møter i hagen sin. Darwin framla en arbeids-hypotese, ikke det eviggyldige dogmet som de unge i dag blir hjernevasket med gjennom grunnskolens naturfag-undervisning.

- Kristus brakte lys inn i verden. Men ikke alle tåler Hans lys. Nietzsche hatet kristendommen. Sammen med ham har millioner mennesker knyttet neven mot Gud. I en protestmarsj går de i takt mot avgrunnen. Men de går ikke i takt med sannheten.

Folk har gått, dei har lært, og fått hjernen sementert med politiske ord om ein himmel her på jord. Men med avgrunn i seg, vil kvart steg dei trur er fram vera på avgrunnens veg.

Gå i takt, gå i takt,
alle folk vil gå i takt.
Men det folk ikkje ser,

- *Lærestrid forvirrar. Sjå heller på Jesus. Det e det som må te, mener Nordbø.*

er at dei alltid går i takt med utakten her.

Dei har skapt monopol fra vitenskapens pavestol. Der hypotesane blir gjort til evig sanning der. Deira evolusjon, eit opprør og ei von.

Apehalesuppa er religion!
(Fra sangen *Verdas opprør* av Torolf Nordbø)

Nordbø åpnet konserten med denne sangen. Konserten er bygget opp som en reise ut av mørket og inn i lyset. I de første sangene beskriver han menneskenes situasjon i en gudløs verden, så beskriver han veien ut av synd og likegyldighet. Konserten avsluttes med en klar evangelisk appell til omvendelse.

Likegyldighet

- Kristen ungdom sover tungt og fast. De er Guds «barnebar», omgitt av sine fore-

Idres materielle velsignelser. At deres besteforeldre gir av sin pensjon til misjon og nødhjelp, bryr de seg ikke om. Tre firedeiler av menneskene på jorda står i fare for å dø av hunger. Nitti prosent av verdens mennesker får ikke høre evangeliet som kan frelse dem fra fortapelsen. Men kristen ungdom trekker på skuldrene og sier at de ikke vil støtte «kultur-imperialismen».

- Gamle folk ser at Guds rike må ut til jordens ender og de gir av sin pensjon. Misjonen åpnet øynene på Kari og Ola og fikk oss nordmenn til å tenke internasjonalt. Tusener av kristne har reist ut til ulike steder i verden og nedlagt et kjempearbeid, både åndelig og praktisk. Selv erklærte ateister må medgi at misjonsarbeidet er beundringsverdig.

- Kristen ungdom ser ikke misjonens betydning. Gjennom TV-innsamlinger o.l. skaffes midler til hjelp for de fattige i verden. Men når de gamle misjonsvennene dør, vil misjonen dø ut med dem.

Torolf Nordbø appellerer til kristen ungdom: Overta der de gamle slipper taket! I sangen *Kristen ungdom* synger han bl.a.:

Me e ein kristen ungdomsflokk
har bytt ut øl med brus.
Å takk og lov! Me e kje
iblant folk i stygge dansehus!
Ute stormar verda,
men her inne e det tyst.
Me e ein pryd for folk og land
for slekta vår ein lyst.

Dei store menn i organisasjonen
vår veit alt.
Eigen bibellesing, bøn og grubling
endar berre galt.
Me e små gruppesjeler
me et mat som andre tygg.
Vår medvitslause fedredyrking
gjer oss alle trygg.

Me e kje någon hengjehåver,
ein kristen ska' ver' glad.
Så kristenlivet vårt e fjolling,
lått og flørt, me har det bra.
Andakt, indre gudsliv druknar
snart alt ihop.
Livsens brød e avlegs,
maten vår e verdas snop.

Alkohol

- Kultur-radikalere i 60-årene svingte flasker og lo av avholdsfolket. Etter hvert har den liberale venstre-bevegelsen fått øynene opp for at alkoholen holder på å kverke samfunnet. Men kristne ungdommer har ikke fått øynene opp ennå.

- De har fedre som kommer med bilen og henter dem i all anonymitet, så de slipper å sjangle hjem gjennom gatene om de skulle ha fått for mye. Deres fedre hjelper dem over kneika om de skulle få problemer på skole og arbeidsplass pga. alkohol. Alkohol er ikke synd, men synden består i den ansvarsløshet disse kristne ungdommene viser.

- Utenfor det kristne miljøet går ungdommer med de virkelig store alkohol-problemene. Det er gjerne de som ikke har fedre til å hjelpe seg over kneikene. De kristne, med sin ansvarsløshet overfor alkohol, har sviktet oppgaven med å etablere «eksemplets makt».

Uvesentligheter

Det er mange som karakteriserer Nordbø som pietist. Selv har han satt «ny» foran, og vedkjenner seg med glede merkelappen «ny-pietist». Men det er ikke tungsinn og bekmørk sorg og alvor han vil formidle. Og han forkynner ikke at livsglede er synd.

- Den gamle pietismen, utbredd gjennom haugianere og bedehus-emissærer, grep et godt tak i kristen-Norge. Med tiden stivnet hellighetsbevegelsen til og ble til harde former. Svartkledd emissærer tordnet mot synd i alt og alle og pekefingeren ble løftet. Det var opplagt en grøft som denne hellighetsvekkelsen havnet i.

- Etter hvert som folk har lest mer i Bibelen, har de funnet ut at mye som ble sagt var synd, ikke er synd. I dag har vi flyttet oss så langt fra pietismens budskap at vi har havnet i den andre grøfta. Nå er ingen ting synd.

Nordbø ønsker å legge vekt på det sentrale i pietismens budskap, nemlig det personlige gudsforholdet. - Pietismen dreide seg om å leve i et personlig forhold til Gud og et ansvarlig forhold til sin neste. Det må vi få tilbake.

- Jeg ønsker ikke å kaste bort tid på uvesentligheter. Mange kristne har ikke vokst ut av en «evig pubertet». Vi må bli voksne og ta ansvar. I dag sulter tre firedeiler av verdens befolkning. Vi kristne i Norge derimot fråtser i overflod og sliter med luksus-problemene våre mens vi diskuterer «lykke-religion». Det er en spott mot de fattige i verden og mot de nitti prosent av verdens befolkning som ikke har hørt evangeliet, om vi ikke benytter de velsignelser vi har til å hjelpe dem i deres nød. Om penge- ne blir brukt til misjon og praktisk hjelp, ønsker jeg den forkynnelsen velkommen, sier Nordbø.

Forts. neste side

Åndspolitiet

Pass opp, alle frie, for Åndspolitiet vil diktera alle liv og tru og dei elsker å regjera - denne trongen har vi alle, også du! Mimrar om ein gammal vekkelse til andre folks forskrekkelse er dei redd dei nye vekkelsar som kjem. Dei har sjølv rett rituale dette nye er visst gale. Dei har skjema klar for løysing av problem.

Pugga reglane og lovane så kan du leva sovande. Dei har murt dei som eit vern rundt flokken sin. Men dei såg ikkje når dei murte at det var seg sjølv dei lurte, for muren hindrar nye som vil inn. Dei lagar sjølv sin Jesus - vips så har Jesus dress og slips, spelar orgel, hatar trommer og gitar, står i mannskor, skyr teater, hatar rock, men syng kantater. Spør du kva han stemmer på så får du svar!

Andre ofrar det dei et opp desse her som driv og set opp dogmepiggtrådgjerde rundtom Jesu kross. Dei står vakt ved himmelstigen startar alltid borgarkrigen, sjølv om småting får dei kristne til å sloss. Nidkjære er flestedelen siler myggen, et kamelen, sloss mot kristne brør mens Satan herjar vilt. I rettruenhetspanikken der forsvinne helst logikken, hjernen den står bak fram for å sei' det mildt.

Dei vil laga alle like små kopiar i Guds rike programerte papegøyar syng i takt. Etterfylgjerar blir klonte etterpå så blir dei kronete, såleis sikrar desse karane si makt. Jesus frigjer, dei vil binda. Nei! Einsretting av sinna! Ein sjølvstendig plan fins for kvar minste knapp. Frigjort i Guds kongedøme vil dei tusen blommar bløme og tilsaman er vi Kyrkja - Jesu kropp! (Tekst: Toralf Nordbø)

Protestsanger

Torolf Nordbø pressiserer at han ikke har noe ønske om å bli betegnet som protestsanger. - Kritikk som kommer fram i tekstene, er først og fremst kritikk jeg stiller mot meg selv, sier han. Inspirasjon til tekst og musikk henter han fra bl.a. Egil og Arne,

Stavangergruppa Noize er ei profesjonell «kompe»-gruppe. Noize består av Einar Espeland (gitar), Odd Espeland (bass), Jim Jakobsen (trommer), Torbjørn Solum (keyboards/trekkspill) og Morten Hinna (gitar/sang).

- Det kristne verdisynet forandret verden. Kristus kom med lys til verden. Men mange tåler ikke Hans lys og gjør opprør. Torolf Nordbø taler like mye som han synger under sine konserter.

Barry McGuire og Larry Norman. Han skriver ofte tekster med utgangspunkt i forkynnelse han har hørt og utfra den livssammenheng han selv erfarer.

Han oppmuntrer kristne i rocke-band o.l. til å være i et stabilt menighetsliv. Musikk i seg selv gir ikke åndelig mat. «Konsertkristendom» vil i lengden bli tomhet. Menighetene har en stor oppgave i å ta vare på musikkinteressert ungdom. Indremisjonen er flink i så måte, roser Nordbø.

- Om rock og pietisme er en god kombinasjon?

Ja, mener husstell-læreren og indremisjons-rockesangeren fra Finnøy i Rogaland. Rock er et musikalsk språk som ungdom lytter til og forstår. Rockemusikken kan som alt annet benyttes som leilighet til synd. Men rockemusikk som formidler et kristent budskap, er ikke synd. Der kristen rockemusikk blir fordømt, er det religiøse fordommer som er ute og går - ikke pietisme.

Kom ut, fange, kom, du er fri.
Ser du 'kje døra er opna?
For Jesus har sigra, så kom og ta i
så blandar vi glede- ropa!

ansgar

**bibelskole
og det norske
misjonsforbunds
teologiske seminar**

ANSGARSKOLEN

tilbyr 4 mnd. høstkurs:

(bibel-, musikk-, lederlinje)

1 - årig kombinasjonskurs

2 - årig bibelseminar

(forkynnerlinje, misjonærlinje)

4 - årig teologisk seminar

Brevskoleundervisning.

Stipend/lån. Internat.
Poenggivende for videre
utdanning.

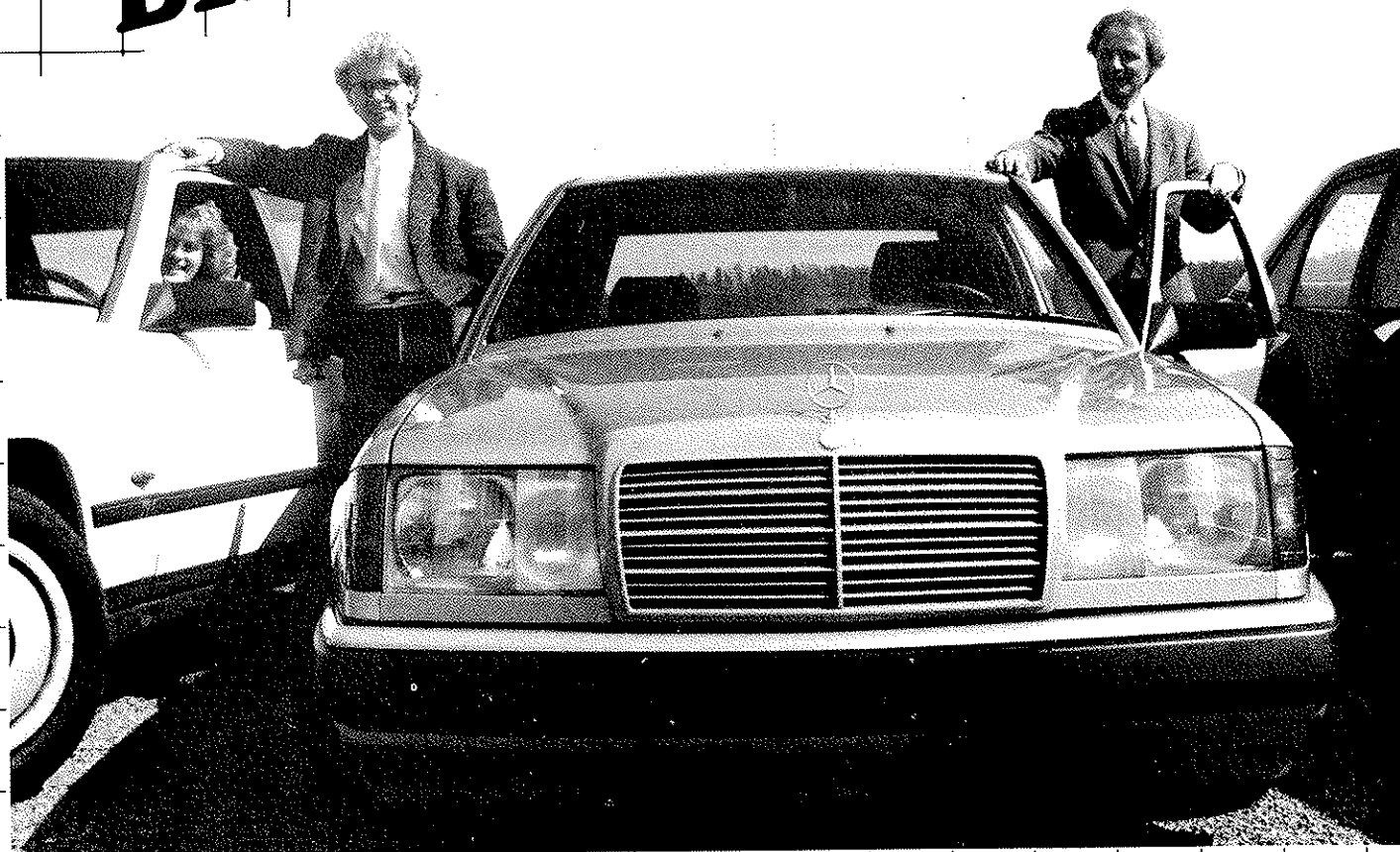
Skolen ligger på Vettakollen,
i det flotteste turtereng ved
porten til Nordmarka, 20 min.
fra Oslo sentrum.

Skriv etter søknadsskjema/plan:
ANSGARSKOLEN
Huldrevn. 14 Oslo 3
Tlf. 02/145590

Søknadene behandles fortløpende.
Vær derfor ute i god tid.

DET NORSKE MISJONSFORBUND

DET GENIALE BILHOLDSSYSTEMET

Gir deg økonomi til å kjøre
sikre kvalitetsbiler.

- Flere former for finansiering
- Mulighet for fast byttesystem med bonus ordning

Ring tlf.
033-52 212

 H.D.Trading^{A/S}

Bilet 16, 3080 Holmestrand
Tlf. 033 - 52 212

– og salgsperson Hans J. Nilsen gir deg nærmere informasjon om det geniale bilholdssystemet.

DEN TREDJE BØLGEN

Art. 3

Dr. C. Peter Wagner

VI HAR OVERSETT MIDTEN

Jeg tilbragte 16 år, ca. halvparten av min tid i tjenesten til dags dato, som misjonær. Nå, ved Fuller Seminaret, er jeg en del av verdens største misjonsfakultet med ti fulltidsprofessorer (og mange flere på deltid). Vi ti har mange ting til felles, og en ting til oppdaget vi nylig: Den tid vi tjente som misjonærer i andre land, var vi nesten fullstendig blinde for det vi nå kjenner som «midten». Først til vår egen fundring, så til vår store sorg, er vi blitt klar over at en stor del av virkningen av vår tjeneste i den tredje verden var *sekulariserende*.

Vårt spørsmål nå er: Hvordan kunne vi gå ut med et budskap som vi trodde ville hjelpe folk å komme i kontakt med det overnaturlige, når vi i mange tilfeller selv ikke visste hvordan det skulle skje?

Jeg mener ikke å si at Gud ikke velsignet vårt virke. Sjeler ble frelst, menigheter grunnlagt, liv forvandlet, mennesker kalt inn i fulltidstjeneste, Skriften oversatt, pastorer undervist, skoler og sykehus bygget, litteratur for de innfødte produsert og mange andre fine ting skjedde gjennom vårt misjonsarbeid.

En av våre egne, Paul G. Hiebert, gjorde oss oppmerksomme på en alvorlig feil i en ellers sunn misjonsstrategi. I 1982 skrev han en artikkel som han kalte *Skaden ved å utelukke midten*. Han begynner med å sitere det spørsmålet som døperen Johannes' disipler stilte Jesus: «Er du den som skal komme eller skal vi se etter en annen?» (Luk 7,20). Jesu svar, sier han, var ikke veloverveide argumenter, men en demonstrasjon av kraft til å helbrede de syke og kaste ut onde ånder.

Hiebert, som er professor i antropologi og religioner med Sør-Asia som spesialfelt, fortsetter med å fortelle om sin personlige erfaring. Han sier: «Da jeg som misjonær i India leste dette skriftstedet og forsøkte å tilpasse det til misjonen i våre dager, følte jeg meg ille berørt. Som et Vestens menneske var jeg vant til å presentere Kristus ved fornuftsargumenter, ikke ved å vise Hans kraft i syke, besatte og undertrykte menneskers liv. Særlig den konfrontasjon med ånder som var en så naturlig del av Kristi tjeneste, var i min tanker henvist til en verden av mirakler - langt fra vanlige, dagligdage erfaringer.»

Hiebert fortsetter med å peke på at de fleste ikke-vestlige mennesker har et tredelt verdensbilde. Øverst er den høyeste form for religion med overnaturlige personligheter og krefter. Det er veldig fjernt. Lavest er hverdagslivet: Giftermål, fostre barn, så og høste avling, regn og tørke, sykdom og helse og alt annet. I midten møtes disse to verdener og hverdagslivet påvirkes av det overnaturlige. Det er ikke tvil i deres tanke om at de hver dag påvirkes av ånder, demoner, forfedre, spøkelseser, magi, fetisjer, hekser, medier og et ukjent antall andre krefter.

Dette er fremmed for mange vestlige misjonærer når de kommer til slike kulturer. Jeg har foran meg et bønnebrev fra Elsa Korbonen, en Wycliffe-misjonær i Etiopia.

Hun skriver: «Kirkene er fulle, men mange av de kristne deltar i en slags heksekunst eller er svært redde for ånder. Heksekunst blir praktisert i området, og heksene forbanner og binder folk. Det er vanlig å ha bønnemøter (ofte i kirken etter gudstjenesten) hvor demonbesatte mennesker blir løst og syke blir helbredet.»

Slike erfaringer er sjeldne i evangeliske kirker i USA. Grunnen er at de fleste av oss som er født eller utdannet i Vesten, er blitt innprentet et todelt verdensbilde. Vi kan godta et religiøst og overnaturlig toppsjikt, og det er ikke vanskelig for oss å innskrenke det overnaturlige til dette området. Og vi er velkjent med bunnstykting som er styrt av vitenskapen. Hva som enn måtte skje i vår hverdag, blir det vanligvis gitt en eller annen vitenskapelig forklaring. Når vi møter noe vi ikke kan forklare, trøster vi oss med at vi vil få et svar når vitenskapen bare har kommet litt lengre.

Det midterste sjiktet? Det finnes ikke. Vi føler at de som tar det alvorlig, er «overtroiske», og at vår oppgave er å opplyse dem slik at de blir mer vitenskapelige og mindre «svevende».

Som et typisk eksempel på denne holdningen kan jeg nevne en artikkel *Christianity Today* trykket under tittelen «En kirurgs syn på guddommelig helbredelse». Kirurgen som skrev denne artikkelen er en avgjort kristen med 40 års erfaring fra det medisinske området. Han vedgår at han har blandede følelser overfor dagens entusiasme for helbredelse ved tro.

«Selv om jeg har de samme mål som troshelbredere jeg ser på TV, er det stor forskjell på våre framgangsmåter», sier han. Han kunne lagt til at de også har et annet verdensbilde. Hans typisk vestlige, todelt verdensbilde er uttrykt slik: «Jeg tror på den guddommelige side av helbredelsen. Men mitt eget bidrag til pasientene er resultat av år med studier og bruk av faste, vitenskapelige prinsipper». Han forteller hvordan det kan ta to og tre år å reparere en hånd ødelagt av spedalskhet ved hjelp av en rekke operasjoner og nitidig trening. «Likevel», sier han, «noen troshelbredere lover tilsynelatende en helt annen form for behandling, en øyeblikkelig helbredelse. Dette trosser vitenskapens normale prinsipper.»

Vi som ved Guds nåde er blitt med i Den tredje bølgen, kan tydelig høre hva denne kirurgen egentlig sier fordi de fleste av oss en gang delte hans verdensbilde. Vi ekskluderte midten så konsekvent at vi i mange tilfeller fant oss selv ute på misjonsmarken med «en hånd bundet på ryggen» som min kollega, Dean Gilliland, så riktig sier det. Han forteller hvordan en nigeriansk pastor kom til ham for å få hjelp fordi hans kone var besatt av en demon. Da Gilliland fortalte at han ikke visste hvordan han skulle utløse Guds kraft, tok denne stakkers nigerianske pastoren sin kone med til en hedensk åndemaner for at hun skulle bli utfridd.

Helbrede syke og kaste ut onde ånder?

Et annet av våre fakultetsmedlemmer, Charles Kraft, peker på at de fleste av oss ble fortalt at slike ting sluttet å skje allerede i det andre århundret etter Kristus. «Og så drar vi ut på misjonsmarken og oppdager at der ute gjør Gud disse tingene», sier han. «Drømmer, helbredelser, utdrivelse av demoner, alt skjer. Så, for ikke å måtte forandre på vårt verdensbilde og vår tro, bortforklarer vi det. Snart slutter folk å fortelle oss om det. De vet at vi ikke er åpne for det likevel», sier han.

Det er fremdeles tre milliarder mennesker i verden som skal komme til tro på Jesus. En stor del av dem har et tredelt verdensbilde. Midten er svært virkelig for dem, slik den også er i Det nye testamente. Deres verdensbilde er på dette punktet mer bibelsk enn vårt. Hva skjer når vi går ut til dem med våre vitenskapelige prinsipper? Vi kommuniserer ikke.

«Så lenge misjonærer kommer med et todelt verdensbilde og prøver å forklare alle praktiske ting ut fra dagens vitenskapelige teorier, vil kristendommen fortsette å være en sekulariserende kraft i verden», sier Paul Hiebert.

Kirurgen jeg nevnte tidligere skriver: «Ikke én gang har jeg sett at en forsvunnet

finger har vokst ut.» Antageligvis har han aldri forventet at det skulle skje. Men kort tid etter at jeg leste denne artikkelen, ringte min venn John Wimber meg for å fortelle om et helbredelsesseminar han nettopp hadde vært med på i Seattle. Mens flere leger så på vokste en en tå som hadde vært skåret av, ut igjen med negl og alt. Johns verdensbilde mangler ikke midten.

Ved Fuller er vi blitt oppmerksomme på behovet for å undervise misjonærer om det midtre lag av verdensbildet. Min pastor, Paul Person, kom nettopp tilbake fra en tur til Brasil hvor han tidligere var misjonær. Han forteller at det finnes 80 millioner praktiserende spiritister i denne ene nasjonen, og at mer enn 300 000 mennesker fra en og samme by samlet seg på en enkelt kveld på stranden for å ofre til sjøens gudinne. «Det jeg lærte på Princeton Seminary», sier han, «forberedte meg ikke på å møte dette fenomenet.»

Da Jesus ga Misjonsbefalingen, sa Han: «Meg er gitt all makt. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til mine disipler... og jeg vil være med dere alle dager.» Jeg vil svært gjerne lære mer om denne kraften slik at jeg dele den med andre. ✍

Boken etter døden

av Sundar Singh
en kristen indier, er trykt på norsk. Boken er for deg som er interessert i hva som skjer når et menneske dør og livet hinsides. Interessant og lærerik.

Pris kr. 30,-

Ordretlf. 032/73 385.

ESCA FORLAG, post-
boks 1092, 1501 Moss.

TREFF '86

LOVISENBERG CAMPING

Kragerø 14. - 20. juli

Ferie - fornyelse - fellesskap

HERRENS ORD HAR FRAMGANG

- ★ Skikkelig sørlandsferie.
- ★ Finn åndelig fornyelse i lovsang og forkynnelse.
- ★ Bygg trofast vennskap med andre kristne.

Forkynnelse og undervisning av Erling Thu, Noralf Askeland, Knut Osland, Per Erik Olsen m. fl. Lovsangen ledes av mennesker med utrustning for dette. Eget lovsangorkester.

Skriv etter brosjyre! **TREFF '86**
Nomevegen 20 D - 3700 Skien.

Har du planlagt reiseruten for ferien! Vi anbefaler deg å besøke:

MARAN ATA-LANDSSTEVNE '86

på Nes Camping, Seljord i Telemark
12. til 20. juli

Åpningsmøte lørdag 12. juli kl. 19.30. Tre møter daglig: kl. 11.00, 16.00 og 19.30. Avslutningsmøter søndag 20. juli kl. 11.00 og 15.00. - Flere ungdomsarrangementer. - Talere og sangere under stevneuken:

Sally Olsen, Ivar H. Bolsø, Viggo Wilhelmsen, Torvid Pedersen, Arne Granlund, Karl Caspersen, Curt Johansson, Håvard Andersson, Roar W. Olsen, Erik Larsson og flere fra inn- og utland.

Sangevangelist Inga-Lisa Wikstrøm.

Gospelgruppene: New Charity og Identity, Foundation (ID'F).

Onsdag 18. juli
Ulf «UFFE» Christiansson

Gode muligheter for telt- og campingvogner.

Trenger du innkvartering skriv til:

Maran Ata Landsstevne
Bjørnsonsgt. 38
5037 Solheimsvik

Motto: «Vår herre kommer!»

«Kom og opplev sommerstevnet alle snakker om.»

Vi håper å se DEG på stevnet!

- DU ER VARMT VELKOMMEN -

En topp aktuell kassett hver mnd. til kun kr. 20,-. (+ porto)

Bruk bestillings- kortet på side 46

MÅNEDENS
DYNAMIS
KASSETT

- Nesten som å være der!

Svein V. Korsgården:

Kristenliv og økonomi

Fremmed Åk

Illustrasjoner: X-ART

Svein V. Korsgården er registrert revisor og med utgangspunkt i Bibelens klare økonomiske prinsipper arbeider han også som kristen økonomisk rådgiver. Sett i lys av Guds Ord deler han her sine personlige erfaringer og opplevelser med oss.

Ulikt spann

2 Kor 6,14-7,1: «Trekk ikke i ulikt spann sammen med vantro (gresk: ulydige)! For hva har rettferd med urett å gjøre, og hva samfunn har lyset med mørket? Hvordan kan Kristus og Beliar være enige? Hva forener en troende og en vantro? Hvordan kan Guds tempel og avgudene forlikes? For vi er den levende Guds tempel. Gud har jo sagt:

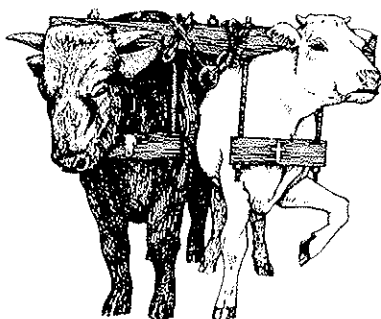
Jeg vil bo og ferdes blant dem, jeg skal være deres Gud, og de skal være mitt folk. Derfor sier Herren: Dra bort fra dem og skill dere fra dem, rør ikke noe urent! Da vil jeg ta imot dere, jeg skal være deres far og dere skal være mine sønner og døtre, sier Herren Den Allmektige.

Mine kjære, når vi har disse løftene, så la oss rense oss for all urenheter på kropp og sjel og fullføre vår helliggjørelse i frykt for Gud.»

Videre sier Guds Ord i 5 Mos 22,10: «Du skal ikke pløye med okse og esel sammen.»

Gud *advarer* altså sterkt mot at troende og ikke-troende skal «trekke noe», utføre noe eller gjøre noe sammen i et forpliktende fellesskap.

Et åk - eller spann - er et trestykke som holder sammen to dyr som trekker en vogn eller en plog. Trestykket uttrykker en pålagt forpliktelse, et oppdrag eller et gjøremål som de er satt sammen for å utføre. Mens dyrene blir pålagt et slikt åk, bestemmer menneskene selv hvilket åk *de* vil pålegge seg.

Troende - ikke-troende

En troende er en som har tatt imot Jesus Kristus som sin personlige frelser. Han har blitt født på nytt ved Den Hellige Ånd (Joh 3,3).

En ikke-troende eller vantro er det motsatte av en troende. En ikke-troende har en negativ holdning overfor Gud. Vantro er: Forstandsmessig fornektelse av det troen holder for sant; ulydighet, uvilje og motstand mot Gud; hjertets mistillit til Gud og Hans ord.

Guds Ord sier altså klart ifra at vi som kristne og troende *ikke skal dra i fremmed åk med eller forplikte oss sammen med ikke-kristne, vantroende (ulydige)*.

Gud sier ikke at vi skal holde oss borte fra vantro. Disse kan vi vinne til brennende tjenere for Jesus Kristus. Men Gud vil at vi *ikke skal inngå forpliktende fellesskap med de vantro*.

Bibelen har flere eksempler på personer som har forsøkt å gå i slike spann: Salomo - i ekteskap (1 Kong 1,11); Lot - i sine medmenneskelige forhold (1 Mos 19,9 og Rom 1,27); Josafat - i økonomi (2 Krøn 20,35); Brennende kristne sammen med lunkne eller late kristne - også kalt «vantro, late troende» (Matt 25,24-30).

Hvordan de troende skal forholde seg til ekteskap, medmenneskelig samliv og økonomisk fellesskap er nå enkelt å forstå, ikke sant? Det som synes vanskeligere, er den troendes forhold til den «vantro (ulydige) troende» og å vite hvem denne er. Jeg skal illustrere dette med et eksempel.

Den vantro hesten

På gården der jeg vokste opp hadde vi en stund to hester. Linea var godlynt, snill og god. Hun var litt treg kanskje, men hun hadde gått sammen med far i mange år og kjente godt fars røst og vilje. Storegutt anskaffet vi ekstra i en utbyggingsperiode. Han var stor og røslig, sprek og egenmektig. Begge var hester, samme slag om du vil. Men likevel var den ene «troende» og den andre «vantro troende».

Linea har for meg blitt et bilde på den troende (gresk: Pistos - trofast, ikke-vaki-

ende), mens Storegutt ble et bilde på den vantro (gresk: Apistos - vantro, motstand mot sannheten). Linea lyttet alltid til fars røst, mens Storegutt gikk sine egne veier.

På gården hjemme ble dette fremmed åk eller ulikt spann. Det kunne ikke gå i lengden. Storegutt ble for ustyrlig til slutt. Han gikk mest dit han selv ville, selv når han var i åk med Linea. Far måtte til slutt *skille seg av med* Storegutt pga. de vanskelighetene som oppstod.

Legg merke til at *begge var hester* («troende»), likevel passet de ikke sammen. *Bare én kjente fars røst*. Den andre var ikke «temmet» og forsto ikke sitt eget beste. Han var en «vantro (ulydig) troende».

Forskjellen på en troende og en vantro (lat, lunkne) troende er illustrert nedenfor:

12 kjennetegn

på en troende:

1. Varme
2. Brennende
3. Framgang
4. Livgivende
5. Åndelig aktiv
6. Ordets gjører
7. Rask til å gjøre
8. Skilt fra verden
9. God frukt
10. Rik i Herren
11. Helhjertet
12. Åndelig hørsel

en vantro troende:

1. Kulde
2. Lunken
3. Stagnasjon
4. Passiviserende
5. Åndelig lat
6. Ordets hører
7. Treg til å gjøre
8. Glad i verden
9. Dårlig frukt
10. Fattig i Herren
11. Halvhjertet
12. Beregnende

Vi må også her huske på Jesu ord: «Den som ikke er med meg, er mot meg, den som ikke samler med meg, han sprer» (Luk 11,23).

Forretningsdrift og vantro

Det gikk mange år før jeg skjønnte hvilke problemer de vantro troende skaffet min bedrift. Jeg hadde tidligere bestemt meg for at jeg ville ha troende i alle de ledende stillingene. Jeg ble til og med anmeldt til politiet for å ha annonsert etter kristne. Det var i strid med arbeidsmiljøloven paragraf 55a.

Jeg hadde lagt all min forretningsdrift i Herrens hender, men jeg måtte nesten gå konkurs før jeg skjønnte hvor feilen lå. Midt i alle problemene kom Herren med sin undervisning.

Avhogde føtter

«Den som sender bud med en dåre, hogger føttene av seg og må tåle hard medfart» (Ords 26,6). Herren viste meg at jeg hadde representanter for mitt firma som vandret på kjødelig vis. «Som eddik for tennene og røk for øynene er den late tjener for sin herre» (Ords 10,26). Kristne utnyttet min «snillhet» både praktisk og økonomisk. Jeg ble tæret ut både innenfra og utenfra.

Til slutt innså jeg at feilen var min. Herren lærte meg at «snillhet» var unnlathet, feighet og frykt, og at det var jeg som hadde hogd føttene av meg selv. Jeg måtte be Herren om helbredelse, og at Han måtte sende meg salvede medarbeidere.

Sterke stuter

«Når en ikke har okser, er krybben tom, med sterke stuter følger stor avling» (Ords 14,4). «En ond budbærer faller i ulykke, med et trofast sendebud følger legedom» (Ords 13,17). «Som svalende snø en dag i skurden er en pålitelig budbærer for sin herre, han gir mot og kraft til den som har sendt ham» (Ords 25,13).

Gud hadde gitt meg nøkkelen til framgang i bedriften:

Sterke stuter gir stor avling.

Trofaste sendebud gir legedom.

Pålitelig budbærer gir mot og kraft.

Herren hadde vist meg at såkalt «snillhet» var dårskap. *Jeg måtte omvende meg - vil du?*

Troende troende

Herren vil at vi skal leve i kjente åk og like spann. Være en praktiserende troende hver dag.

«Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, så vil jeg gi dere hvile. Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er tålsom og ydmyk av hjeret, og dere skal finne hvile for deres sjeler. For mitt åk er godt og min byrde lett» (Matt 11,28-30).

UNG 86

EN GENERASJON PÅ VÅLG...

D U M Ø T E R:

Doxa • Ad Notam
Elisabeth Ødegård
Filadelfia ungdomskor, Drammen
Felles ungdomskor, Trondheim
Leiv Holstad • Roger Skaug
Arnfinn Clementsen • Arvid Fosse

B L I M E D P Å:

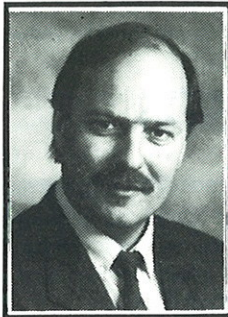
Aktuelle seminar
Stor konsert lørdag
Friluftskonsert på torget
Hver kveld kl.19: "Jesus-kveld"

BETEL TRONDHEIM

20-22 JUNI 1986

Påmelding: Tlf. (07)528425
Betel, Prinsensgt. 10B, 7000 Trondheim

Ønsker du: selvtillit?

Jan Hanvold

seier og framgang?

å bli et effektivt redskap i Guds hånd?

å bli ledet av Guds Ord og Ånd?

Er svaret ditt ja?

Bli student på Ny Visjon Bibelskole 86/87

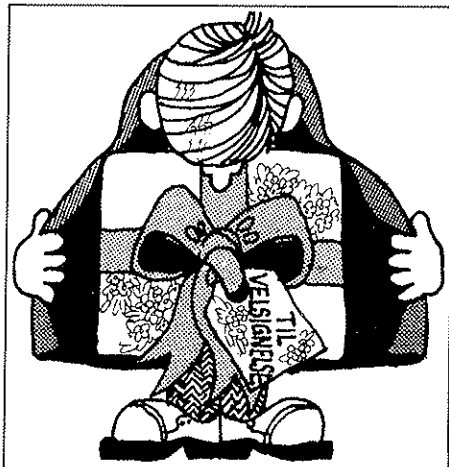
Faste lærere: Berit og Jan Hanvold, Cecilie og John Croissant, Tom A. Fjeld, Liv og Hans Bratterud og Jørn Øverby

Foruten disse har vi også gjestelærere fra USA, Sverige og Norge.

Skriv eller ring for nærmere opplysninger.

Boks 159
1441 Drøbak
(02) 93 38 60

GAVEOPPDAGELSE OG KALLSBEVISSTHET ART. 27

Dette er den *siste* artikkelen i serien om «Gaveoppdagelse og kallsbevissthet». Her vil vi gi deg et spørreskjema som kan hjelpe deg til å oppdage gaver Gud har gitt deg. Hvert spørsmål gir deg to alternativer. Bruk din fantasi til å sette deg inn i de ulike situasjonene spørsmålene skisserer. Svar ærlig etter hva som føles naturlig for deg. Kanskje det er spørsmål hvor begge alternativer kjennes riktige for deg, men gi likevel ett svar. Sett en ring rundt det svaret som er ditt alternativ.

HJELP TIL GAVEOPPDAGELSE

1. Dersom du kunne velge mellom å forberede et bibelstudium eller å presentere det for en gruppe mennesker, hva ville du velge?

forberedelse 2
presentere leksjonen 1

2. På hvilken måte pleier du å ta imot budskap fra Herren til dine medmennesker? Ved at du setter deg grundig inn i hva Guds Ord sier om saken ved hjelp av f.eks en bibelordbok, eller ved en plutselig innskytelse som gir deg klarhet om budskapet?

studium 2
innskytelse 1

3. Hva tilfredsstillter deg mest - å få tale til en gruppe eller å samtale med en enkeltperson?

gruppe 1
enkeltperson 3

4. Hvilket resultat av en samtale ligger mest på linje med din motivering for å fungere: At personen møter en avslørende sannhet om seg selv som fører til forandring, eller at du gjennom samtalen har lært deg en hemmelighet om hvordan holdninger forandres, noe som du kan bruke når du skal hjelpe andre?

avslørende sannhet 1
forandrede holdninger 3

5. Når du bedømmer et møte, er det atmosfæren i møtet som er avgjørende, eller undersøker du om det som ble sagt og gjort holder mål etter Guds Ord?

atmosfære 4
Skriftens mønster 2

6. Du har fått ansvaret for å forberede en fest i kirken. Dette innebærer mye praktisk arbeid. Vil du planlegge det slik at du får god tid til å kunne gjøre arbeidet selv for å lette de andre, eller vil det være naturlig for deg å fordele ansvaret og be flere om hjelp?

gjøre det selv 5
fordele ansvaret 7

7. Du får i oppdrag å ta hånd om en nyomvendt. Er ditt ønske å styrke den nyfrelste til å stå fast i sin omvendelse eller å gi oppmuntring til åndelig vekst?

forsterke omvendelsen 1
oppmuntre til åndelig vekst 3

8. Du ser et menneske som gråter og lider nød. Prøver du å finne ut hvordan du rent praktisk kan hjelpe denne personen, eller forsøker du å finne en måte du kan møte personens mentale og følelsesmessige behov på?

praktiske behov 5
følelsesmessige behov 4

9. Hva gleder deg mest: Arbeidsoppgaver som du klarer i løpet av kort tid, eller arbeidsoppgaver som det krever lang tid å bli ferdig med?

korttidsoppgaver 5
langtidsoppgaver 7

10. Hva tilfredsstillter deg mest i rådgiving:

Å få hjelpe noen på det åndelig svake punktet som har hindret hans åndelige vekst, eller å finne ut hvordan du kan møte hans praktiske behov?

gi råd 3
møte praktiske behov 5

11. Du kommer til en samling i peisestua. Hva legger du først merke til: At det mangler stoler, eller at noen på vei inn ser deprimer ut?

at det mangler stoler 5
personens ansiktsuttrykk 3

12. Du blir bedt om å være med i en gruppe som planlegger en temauke i menigheten. Sier du ja fordi det gir deg en anledning til å sette deg inn i emnet, eller sier du ja fordi det kommer til å gi deg mulighet til å komme nærmere mennesker?

økt kunnskap 2
kontakt med folk 3

13. Hva er den vanligste måten for deg å vitne på? Pleier du å begynne med å bibelvise og så knytte det til erfaringer eller begynner du med erfaringer som du har hatt for så å knytte dem til Skriften?

bibelord og erfaring 2
erfaring og bibelord 3

14. Du er arbeidsleder og en av arbeiderne er stadig årsak til konflikter i forhold til sine kamerater. Ville du forsøke å løse problemet ved å gi ham andre arbeidsoppgaver, eller ved å forsøke å forandre hans holdninger?

andre arbeidsoppgaver 7
forandre holdninger 3

15. Tilfredsstillter det deg mest å gi økonomisk for å møte et praktisk behov hos en bror eller søster i menigheten, eller å gi en pengegave til noen som arbeider i et misjonsprosjekt for å hjelpe andre?

møte praktiske behov 5
gi til dem som hjelper andre 6

16. Hvilken egenskap hos Gud tiltaler din personlighet mest: Guds generøse godhet ved at Han lar sin sol gå opp over både onde og gode, eller Guds perfekte orden i alt hva Han sier og gjør?

Guds generøsitet 6
Guds orden 2

17. Hva har du mest erfaring med: Å på Herrens oppfordring gi en gave i rett tid slik at mennesker får anledning til å prise Ham for Hans godhet og kjærlighet, eller å få si det hjelpende og forløsende ord som ble sannheten som gjorde vedkommende fri?

en gave i rett tid 6
det forløsende ord 1

18. Du selv er i et akutt behov for hjelp. Hva ville du sette størst pris på: At noen kom og viste ekte, sann menneskelig delaktighet

Kjell Sjøberg under en forbønnskonferanse i Sverige. Dette er siste artikkel i serien om gaveoppgavelse.

med en stor bukett blomster og en gave som vedkommende ville sette pris på? si det med følelse og ord 4
si det med blomster og en gave 6

25. Guds Ord beskriver oss som forvaltere over det vi har fått fra Gud. Vi er forvaltere både over de sannheter som Gud har åpenbart for oss, og over de materielle goder som vi har fått. Alle skal vi avlegge regnskap. Hvor ligger den sterkeste betoningen i ditt forvalterskap? Å forvalte sannheten som du har fått fra Gud, eller å forvalte de materielle goder du har fått fra Gud?

ansvar for det jeg har hørt 1
ansvar for det jeg har fått 6

For hvert spørsmål har du krysset av ett alternativ med et tall fra en til sju. Sett opp syv kolonner med tall fra en til sju. Hvert ett-tall gir et kryss i kolonne en, hvert to-tall gir et kryss i kolonne nr. 2 osv. Når en kolonne får flere kryss enn de andre, viser det et mulig gaveområde i ditt liv. Etter neste avsnitt får du nøkkelen til hvilken gave hver kolonne betegner.

Guds plan

Før du går til nøkkelen over de sju ulike gavene, kan du sammenligne Guds hensikt med hver og en av disse gavene. De representerer sju behov som Gud vil fylle gjennom Kristi Legeme. Se etter hvilket eller hvilke av disse behov Han vil fylle gjennom deg. Hvis spørsmålene har vist at f.eks. nr. en og tre er dine områder, vil Gud fylle behov nummer en og tre gjennom deg.

1. Gud vil at vi skal vite sannheten om oss selv og i lyset av den forstå våre egne handlinger.

2. Gud vil at vi skal forstå den sunne lære og være rett undervist i Guds Ords sannheter.

3. Gud vil at vi skal gå inn i det overflødig livet og vise fram Jesu liv i alt vi gjør.

4. Gud vil at vi skal være kjærlige og oppmuntrende, så vi ikke blir såret og mister motet til å tjene Ham.

5. Gud vil at vi skal kunne møte de praktiske behov som oppstår, hva de enn måtte være.

6. Gud vil at vi skal ha tilstrekkelig med midler til å kunne sørge for at Hans oppdrag blir utført.

7. Gud vil at vi skal planlegge vår virksomhet slik at vi ikke mister verdifulle talenter og gaver og de viktigste målene ikke blir glemt.

Gave-nøkkelen

De 25 spørsmålene var bygd opp omkring Rom 12,3-8 der Paulus sier at vi har ulike

og interesse for deg som menneske, eller at noen kom med et handlingsprogram som fortalte hvordan du steg for steg kunne komme ut av krisen?
ekte medfølelse 4
handlingsprogram 7

19. Du har oppdaget verdien av enhet i menigheten. Hva er det viktigste for deg: At ingen hindring legges i veien for menigheten når den skal utføre sine oppdrag, eller gleden og fellesskapet som blir et resultat av enheten?
hensynet til oppdraget 7
gleden og fellesskapet 4

20. En familie i din bønnering er kommet i økonomiske vanskeligheter, og du har et sterkt ønske om å hjelpe dem. Du har to alternativer: Å be Gud om et økonomisk under slik at du selv kan fylle behovet, eller be Gud om visdom til å legge fram deres behov, slik at du kan få alle i bønneringen til å ta et felles ansvar. Hva velger du?
et under gjennom deg 6
gi i fellesskap 7

21. Du har vært på et bønne møte der det har vært stor åpenhet. Hva gleder deg mest? Den åpenhet som gjorde det mulig å

samtale om vanskelige problemer, eller at du så det som ett skritt på veien til å løse problemet?
å kunne snakke om problemet 4
å løse problemet 7

22. Du setter deg grundig inn i et studieopplegg av Guds Ord. Er det for at du med større overbevisning skal kunne formidle din tro, eller er det for å finne en løsning på hvordan mennesker som tenker ulikt i lærespørsmål, skal kunne finne enhet og harmoni?
korrekt undervisning 2
harmonie og enhet 4

23. Tro er en åndelig egenskap som kan uttrykkes på to måter. Du kan uttrykke din tro i djervhet, ved å ta et trossteg, å våge spranget. Tro er også evne til trofasthet, å være tro i det lille. Hva stemmer mest med ditt liv?
tro i djervhet 6
tro i trofasthet 5

24. Et menneske du er svært glad i trenger bevis på at han/hun er verdsatt for å få større tro på seg selv. Ville du oppmuntre din venn ved å fortelle ham/henne hva han/hun har betydd for deg, eller ville du si det

Forts. side 50

Gi Hvetekornet i gave

★ HVETE-KRYSS ★

Skriv løsningen (alle ordene i de mørke rutene!) på et ark, samt navn og adresse, og send det til HVETEKRYSS, Boks 770, 3191 Horten! Unødvendig å klippe ut kryssordet! Frist: 1 mnd. Premier: Ønske-kassetter.

	50	UHYRE i JOHS. ÅPENB.	TYVERI	GEVINST NØYTRON	★
					SLIS... OCH SUR... LO (omv.)
	DAL VED JERUSALEM ISLAMER STAT			GT-PROFET	
	ANNAS FAR				
IDAG	CHARIS-MENE	DAVIDS VENN	VEKTENNET LISTIG DOBBEL		
	SYMBOL FOR ÅND TALE-HEMNING				
BY i JOSVA 15:49			KJENT-MANN		
BIB. LITER-NÅL (36,42)		AM. PREDI-KANT: JACK...		JAN VOJE VOLT	
FILISTER-BYER		SØNN AV	HARPIKS BEGVÆR		
		LARVIKS SPESJALE		★ 250	RETNING
SYMBOL FOR ÅNDEN		NED-BØR SENE-TRÅDEN		DESSERT	
	★ KOMMUNE I NORDLAND SIGNAL				
- OG ARBEID!	BRUK HODET			DET NYE TESTAM. STA PR SEILEBRET	
					BINDE-ORD
OPPDAG GUTTE-NAVNER			LIKE URUGWAY	VEKT-FORK. LEG-DEL	
JENTE-NAVNER			FINN.PRON. ALFY. MONST. GAB HANSEN		
		PR SPANSK BIL TROLL-DOM	NORGE	STERKT LYD-SIGNAL ITALIA	
FOR-SAMLINGEN					

Nytt på veiene!

VI UTFØRER FLYTTING - PAKKING SMÅ OG STORE OPPDRAG. BE OM PRISTILBUD.

SKAPBIL 20-50 m³ FULL ASSURANSE.

Trygg Transport AS
4534 MARNARDAL
TLF. 043-81 842 - 88 949
Mobil tlf. 094/64 246

Løsning på Hvetekryss nr. 3/86:
Kenneth Hagin: «Vi trenger å være ånds-bevisste!»
Vinnere av tale-kassetter:
Mark Rødseth, Oslo
Lydia M. Ellingsen, Arendal
Vi gratulerer! Kassetter er sendt!

BE	IS	T	B	NR.
BEOR	TI	3		
E	LE	EN		
KLE	NN	G	IKT	
MN	G	Å	PEN	
ED	ETER	Å	T	
METRO	DUN			
O	P	PETER		
ARV	MANET			
EA	ROT	NHH		
ARR	KAOS	↓	A	
I	EN	BS	TH	
EN	OS	KRAV		
G	ÅTEN	REGI		
N	KANIN			
EDVARDSENN				
S	BEVISSTE			

OPPLEV ET UNDERBART STEVNE FØR DET STORE SOMMERSTEVNET

HOVEDTALERE:

ARIL EDVARSDEN OG ÅGE ÅLESKJÆR

OPPLEV 4 RIKE DAGER MED 3 MØTER DAGLIG MED
GUDS ORD OG BØNN I SENTRUM

VELKOMMEN!

Viaxa/s

Tlf. 02-20 88 80

Badstugt. 1, Postboks 9183 Vaterland, 0134 OSLO 1
Tlf. 02-20 88 80

**Forsikring
og
finansiering.**

Har DU lånebehov?

Vi kan hjelpe deg med lån til:

Hus, leilighet, hytte, bil, båt, campingvogn,
eller vanlige personlån om du foretrekker det.

Ring oss og avtal tid for møte.

Lånesøknaden behandles seriøst og raskt.

**Tidligere
kundeforhold
ingen betingelse**

Viaxa/s

Tlf. 02-20 88 80

**KASSETTER
SOM VIL TALE
TIL DEG**

MÅNEDENS

**DYNAMIS
KASSETT**

Arnfinn Clementsen
**VEKKELSE
FOR VÅR TID**

**Ånden
forbereder
vekkelse**

Gud vil og Gud gir vekkelse i enhver generasjon. Det Gud behøver, er et folk som lever nær Ham og deler Hans tanker og planer til enhver tid. Det står om David at han «var en tjener for Guds plan så lenge han levde». Slik skal det også være med Guds menighet.

Vekkelse begynner med at Den Hellige Ånd får lov til å vekke og fornye Guds forsamling slik at den kommer i takt med det Gud gjør i tiden. Ap 22, 17 sier: «Ånden og bruden sier: Kom!» Når menigheten og Ånden fungerer i enhet, blir menigheten et vekkelsesredskap for Gud. Det er dette Ånden arbeider med: Å dra menigheten tett inn til Guds hjerte. Da fødes også en lengsel i Guds folk etter vekkelse og innhøstningstider.

Det har lenge blitt bedt om vekkelse, men nå er tiden kommet til at denne bønnen må få konsekvenser i Guds menighet på en ny måte. Hver kristen og hver forsamling må ta stilling til Guds planer for vår tid. Dessverre viser kirkehistorien oss igjen og igjen at sterke vekkelser etter hvert har stivnet til og blitt til kirkesamfunn som er mer opptatt av å ta vare på sin egenart enn å være kanal for ny vekkelse. Det Gud ønsker i dag som før, er å forberede sitt folk på vekkelse slik at nasjonen blir rystet under Guds kraft og skarer blir høstet inn før Jesus kommer igjen.

Vi gleder oss over den fornyelsesbølge som er gått over kristenheten de siste årene, men Gud vil mer. Han vil ha et folk som kompromissløst følger Hans Ord, tanker og planer i denne tid. Det er hva Ånden forbereder, og la oss overgi oss med glede til Åndens verk.

Lengselen etter vekkelse som Ånden skaper i oss, vil føre oss inn i bønn og overgivelse til Guds planer. Dette vil koste og mye vil brytes både i våre personlige liv og i den enkelte forsamling, men ingen pris er for høy når det gjelder menneskers frelse og nasjonens framtid!

Vår nasjon trenger vekkelse nå, og den er allerede i gang!

SAMFUNN

En kontaktmulighet

På denne siden gir vi en mulighet for de som av ulike grunner ønsket kontakt med tros-søken, til å gi seg til kjenne. Det kan være enkeltpersoner som søker kontakt med en bønnegruppe i det området en bor, eller en virksomhet som søker **kontakt med for-kynnere**. Du kan ha noe **til salgs eller leie** osv. Andre ønsker **troende til en arbeids-plass**, noen har et **bønne-*emne*** mens andre ønsker **brevkontakter**. Vi håper at denne spalten kan være med å gi kontakt og sam-funn utfra de forskjellige behov som er til stede. Har du noe på hjertet du tror andre søken i Herren kan hjelpe med eller bli hjulpet av, så skriv til denne spalten.

Retningslinjer

For å sikre seriøse innlegg, vil vi ta en rimelig **forskuddsbetaling** for innrykk i denne spalten. Prisen er kr. 1,20 pr. ord, inkl. evt. bil. mrk., (dvs. 1 kr pluss 20 % moms). Undertegn helst med navn og adresse – det gir flest svar. Om du ønsker det, kan du undertegne med Bil.mrk.

Dere som svarer på Bil.mrk.-annonser, legger svaret i en frankert, uadressert kon-volutt og sender den til Hvete-kornet med beskjed om hvilken Bil.mrk.-annonse det gjelder. Vi adresserer så konvolutten slik at den når rette vedkommende.

Kvinne, 27 år, NRK-medarbeider, **søker hybelleilighet/leilighet i Oslo**. Helst Marienlyst, Sognsvann, Røa, Slemdal. **Kontakt Barbro Stavnes på tlf. 02-13 30 47**

Ekte Hammond til salgs tonehjulsorgel, leslie, 2 manualer, krakk, komplett orgelkurs. Utallige kombina-sjonsmuligheter. Sjeldent instrument. Pas-ser til forsamlingslokaler, men også privat. Selges meget fordelaktig. **Tlf. 062-52921**

«Adam» - hvor er du?

Mye av tiden min går med til kristent arbeid, pluss noen sprø innfall iblant, derfor har jeg ikke truffet deg. Årene går, og jeg har rukket å bli 38, er faktisk fornøyd med det. Nå ser jeg etter en å dele liv og tjeneste- og humor - med.

Bil.mrk: «18-86 Eva»

Kristen mann 28 år

ønsker kontakt med jente 20-30 år. Send gjerne foto. Bor i nærheten av Tønsberg. **Bil.mrk: 19-86 «Frihet i Jesus»**

Kristen kvinne, 36/168, ønsker kontakt med kristen mann som leve 100% for Her-ren. Min bønn er å oppleve Herrens ledelse

og sammen innvie oss og vinne mennesker. Verdsatter kristent fellesskap med lovpris-ning, vise åpenhet og forståelse. Glad i naturen, musikk, bøker og litt tegning. Foto ønskes.

Bil.mrk: 20-86 «Bor på Østlandet»

Har du hus?

Vi leter etter et hus, småbruk e.l. som vi kan ha som senter for vårt felles-kristne misjon-sarbeid.

Tlf. 03-830684

Jeg opplever det vanskelig på arbeidsplas-sen, men tror at Herren ønsker å gjøre noe nytt. Vil dere **stå med meg i bønnekam-pen** slik at Han kan få sin vei igjennom? Skriv gjerne om du føler deg ledet til deg.

Bil.mrk: 22-86 «Lærer»

NSSUs lokallag for Oslo og omegn

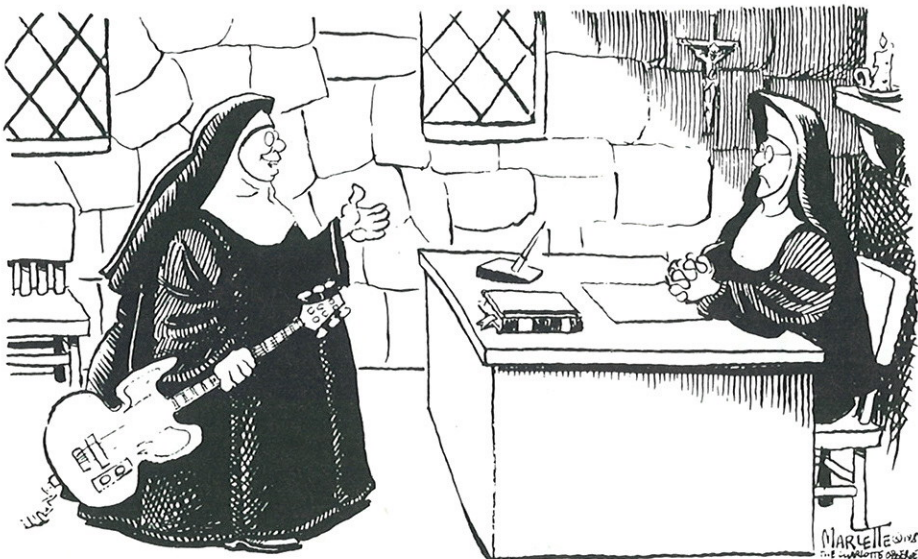
ønsker å gjenopppta **besøktstjenesten** på sykehus i Oslo for barn som kommer fra ulike steder i landet. Kjersti Bergsaker vil skjønne kontakten. Dere som har/vet om barn som bør få en visitt eller flere, kan ringe eller skrive til henne. Adressen er: **Grefsen Allé 26; 0488 OSLO 4; Tlf: 02-578237**

Ugift, enslig mor, 29 år med ett barn **øns-ker kontakt med kristen, jordbruksin-teressert mann** i passende alder. Jeg er 1,68 m høy og mørk blond. Har du et ønske om å hjelpe andre og samtidig drive gård, så skriv! Er selv jordbruksutdannet.

Bil.mrk: 21-86 «Buskerud»

31-årig skilt enslig mor, som er glad for Jesus, ønsker kontakt med kristen mand på ca. 40 år

Bil.mrk: 23-86 «Nordjylland»

«- Jeg vil mette de hungrige, tjene de fattige og ofre meg for verdens nølledene - så jeg har besluttet meg å bli rocke-sanger.»

HERMON
HØYFJELLSSENTER
3577 Hovet
Tlf. 067/88 532

Vi ønsker velkommen til fjells enkelt-persone - grupper. Turprogram, fis-ke, svømmebasseng, boblebad, sauna. Dusj & toalett på alle rom og hytter.
Andakt hver dag.
Meget gunstige priser.

Livets Ord Bibelcenter

1986-87

LEV LIVET...

arr.: Kristent Center, Hjørring

SANDY BROWN

taler i Hjørring

USA

Seminariets festsal, Skolevengen 45

fredag d. 20. juni kl. 19.30 Møde

lørdag d. 21. juni kl. 15.00 Seminar

samme dag kl. 19.30 Møde

Sandy Brown er en dynamisk kvinde, der forkynner et stærkt budskab om Guds frigørende kraft til frelse og helbredelse.

Sidste år var hun redskab til frelse for ca. 70.000 mennesker!

Ingen går uberørt fra Sandys møder.

Lovsangen ledes af Strandby-kvartetten med band.

yderligere oplysninger på tlf.: 08 48 18 41 · 08 92 64 77

Lev livet

...MED JESUS!

Skolen for DEG!

Nå er det tiden for å søke.
Hundrevis av nordmenn har vært et år hos oss, det kan du også gjøre!

I løpet av våren -86 vil vi ha uteksaminert ca. 1100 elever på 3 år!

Neste skoleår kan vi igjen ta imot 800 elever på første og andre årstrinn. Ta også DU Guds kall på alvor og invester ett år med fordypning og trening i Guds Ord!

Livets ord Bibelsenter vil:

- Utruste Guds folk med Guds trosord.
- Undervise deg om de åndelige våpen du har.
- Sende deg ut i seiersrik kamp for Herren.

Det gjør vi gjennom undervisning

- i 22 emner som omhandler tro, helbredelse, bønn, den troendes autoritet etc.
- av 7 faste lærere samt tilreisende lærer i ukeseminar og konferanser.

Nå er det mulighet for å gå et 2. år!

- forstander - menighetsvekst - evangelister - misjon
- sjelesorg - hjelpetjenester: lovsang - musikk, media - radio og TV, trykking og informasjon, barne- og ungdomsarbeidere.

Vekkelsen kommer til Europa!

Forbered deg nå!

Vi har til og med barnepass og skole for dine barn. Hør allerede nå med tidligere elever om hvordan de har fått arbeide og bosted.

Rektor for bibelskolen er Ulf Ekman.

For innmelding og søknadsskjema ring eller skriv til:

Livets Ord Bibelcenter,
Box 24050, 750 24 Uppsala, Sverige.
Tlf. 018-15 59 40.

Bussturer under motto: Felleskap med kristne uten grenser

På alle turer er det sang-musikk og bibeltimer

CAMPINGTUR FOR UNGDOM TIL SOLKYSTEN I SPANIA

7.-27. JULI (2 uker ved sjøen)

28.7.-17.8. (2 uker ved sjøen)

Kr. 1 490,- (+ matutg.)

SKRIV ELLER RING ETTER PROGRAM HOLTEKILEN BUSSREISER

Postboks 27, 1321 Stabbek

Tlf. 02/12 22 40 / 12 11 07 / 59 07 68

(Røyk- og alkoholfrie turer i kristent miljø)

Boltzius

Forts. fra side 28

En historisk begivenhet knyttet til Boltzius er altså her flettet inn i et skjønnlitterært verk. Men det er også historisk korrekt - og ikke lite tragisk - at Fredrik Josefs bror, fil.kand. Emil Thorelius, noen år senere skrev boka *Boltzianismen, skandinavisk kulturbild*, en bok som er betegnet som det skarpeste angrep på den helbredelsesvirksomhet ved tro som Boltzius sto for.

Og det er ikke mindre tragisk at den som utstyrte boka med et anbefalende forord, var nettopp presten F. Thorelius, han som hadde vært vitne til at hans egen sønn ble helbredet ved Boltzius sin bønn.

Hvordan Boltzius selv opplevde dette bakholdsangrepet vet vi ikke noe om. Som alt nevnt etterlevde han stort sett det prinsipp ikke å svare på angrep.

Gudfryktig forbilde

De siste 25 år av sitt liv bodde Boltzius for det meste i hjemtraktene ved Karlstad. Huset han bodde i, står fremdeles og er gjort om til museum. *Boltzius-hemmet* heter det, og blir ivaretatt av Grava Missionsforsamling.

Her kan en finne tusenvis av brev som ble sendt Boltzius der folk ba om forbønn, en kan se krykker, stokker og andre hjelpemidler som takknemlige mennesker satte igjen etter at de var blitt helbredet, slik at de ikke hadde bruk for dem lenger.

Mer enn 20 år etter hans død kom det brev til Grava Missionsforsamling der folk spurte om det ikke muligens lå igjen en salveduk etter Boltzius, og om de kunne få den tilsendt.

Boltzius døde 13. juli 1910, 74 år og gammel. Et rastløst og aktivt liv hadde tæret på kreftene hans. To år tidligere var han blitt påkjørt av en bil, og han kom seg aldri helt etter den skaden. I et brev datert 8. mai 1909 skriver han til en mann: - Jeg

kan ikke påta meg noe videre, men behandle Dem vil jeg, om De kommer.

De tre siste brevene fra ham ble skrevet i februar og mars 1910, der lover han å sende salveduker og be for de som ber om forbønn. I juni måtte han helt slutte å ta imot besøk, og en måned senere flyttet han hjem til Herren.

I bladet *Pietisten* sto det i august samme år: «Om man trekker fra ikke bare det som en velvillig eller ondsinnet fantasi har skapt omkring Boltzius, men også virkelige mangler, ensidigheter og overdrivelser som han måtte ha hatt som menneske eller kristen, så står likevel denne jevne mann av folket der som et bilde på en oppriktig Guds tjener som ikke bare selv søkte å vandre med Gud, - men som også fikk nåde til å hjelpe mange nødstedte mennesker til å kaste seg i Guds armer med sin sykdom og sin nød. Hans redelighet i handel og vandel, hans alvorlige gudsfrykt som gjorde at han ikke engang ville barbere seg på søndagene, makte også dem til å leve et hellig liv. Når en kristen står overfor et slikt bilde, tvinger det seg fram en inderlig bønn: - Min sjel dø de oppriktiges død, og mitt endelikt vorde som deres!»

Kilder:

Karl Linge: *F.A. Boltzius. Mannen som trodde på helbredelse ved bønn (Lunde)*
Palle Koster: *Skraphandler og helbredelsespredikant. F.A. Boltzius - Nordens største helbredelsespredikant (Filadelfiaforlaget)*

Henry Holm: *Han glemte ingen. Kommandør T.I. Ögrims biografi (Salvata Kristelige Forlag 1963)*

Th. Kjäll: *Korsets färger bära (FA-Press 1972)*

Lars Andersson: *Dronningkuben Gylden-dal Norsk Forlag 1985)*

Kassett kopi

Vi kan kopierer fra
DIN MASTERKASSETT

C-60 eller C-90
til samme pris.

Kr. 15,- pr. kopi

Etikett med din tekst på hver
kassett
inkludert i prisen.

Minste bestilling: 3 kopier

Send din bestilling til:

Vi har mange aktuelle kassetter på lager. Skriv etter våre brosjyrer!

DYNAMIS KASSETT

Boks 770 · Tlf. 033-44 726

3191 HORTEN

Gaveoppdagelse

Forts. fra side 43

gaver alt etter den nåde som er blitt oss gitt. Paulus tar opp sju ulike gaveområder. De er nummerert nedenfor.

1. Profeti. Å proklamere sannheten. Åpenbarelse. Det er en evne til å se hvor folk og menigheter befinner seg åndelig sett. Motiveringen er å proklamere sannheten slik at en person skal vite hva som er riktig eller galt, å proklamere sannheten slik at hjertets hemmeligheter avsløres. Hensikten er å få mennesker til å forbedre seg.

2. Lærer. Denne gaven vil klargjøre sannheten. En evne til å dele sin kunnskap med andre og lede andre inn i den åpenbare sannheten.

3. Formaneren. Det bibelske ordet betyr trøst, oppmuntring og formaning. Denne gaven vil se en utvikling i mennesker. Det er en evne til å oppmuntre folk til å vokse åndelig og møte livets ulike opplevelser på en konstruktiv måte. Denne gaven møter personlige behov.

4. Å vise barmhjertighet. Å være en personlig støtte for mennesker. En evne til å kjenne hvor folk befinner seg og å identifisere seg med deres behov og følelser. Motivet er å gå inn i menneskers situasjon og lette deres byrder. Denne gaven møter folks følelsesmessige behov.

5. Diakoni-tjeneste. «Har noen fått en tjeneste, skal han ta vare på tjenesten». Å hjelpe og møte praktiske behov. Å demonstrere kjærlighet ved å møte praktiske behov og gjøre det lettere for andre.

6. En som gir. «Den som deler ut gaver, han gjøre det med et godt hjerte». Vil dele av sine materielle goder. Det er en evne til å forvalte og fordele inntekter. Motivet er å se behovet i Guds verk for så å tjene andre i deres oppgaver slik at de ikke mangler noe, men kan lykkes i sine kall. En gave som møter finansielle og materielle behov.

7. Lederskap. «Den som er satt til forstander, skal være det med iver». Å tjene i lederskap. En evne til å se langsiktige mål og å gjøre det lettere for andre å utføre sine oppgaver. Å samordne manges innsats med fellesskapet for øye. Vil effektivitet.

Hva vil du velge?

Nedenfor beskriver vi 14 ulike funksjonsgrupper i menigheten. Listen er laget med tanke på at medlemmene skal føres inn i ulike funksjoner i menigheten i harmoni med sine gaver og interesseområder. Vi brukte denne listen i vår menighet, og ba alle krysse av for hvilke to grupper det falt mest naturlig for dem å velge.

1. Sjelesørger-ansvar. Det er ikke meningen at pastorer og eldste skal overarbeides ved å ta ansvar for denne tjenesten alene.

2. Musikk, sang, lovsang.

3. Kunstnergave - å skape noe. Å uttrykke vår kristne tro og vår lovsang gjennom det vi skaper med våre hender.

4. Kristne foretak i samfunnet. Målet er å gi arbeid til arbeidsløse og Gud en anledning til å frigjøre ressurser for sitt verk.

5. Utadrettet arbeid. Hvordan når vi ut til mennesker utenfor vårt fellesskap?

6. Beredskapsgruppe. På grunnlag av den profetiske informasjon vi har fått om framtiden, vet vi at vi trenger en gruppe som arbeider med forberedelser for kriser.

7. Nye tiltak og nye initiativ. Pionerarbeid. Framtidens menighet.

8. Bibelundervisning i menigheten. Disippeltrening. Hvilken undervisning trengs for å få fram modne kristne?

9. Styringsoppgaver. Hvordan får vi bedre ro og orden i menigheten? Hvordan skal vi praktisk gjennomføre de oppdrag som Herren har gitt oss?

10. Hva gjør vi for barna? Barnepass, barnekor, barneevangelisering.

11. Å ta seg av de hjelpeløse. Barn som i virkeligheten er foreldreløse fordi deres foreldre forsømmer dem. De ufødte. Gravide kvinner som fristes til å ta abort. Handikappede. Utstøtte. Ensomme gamle.

12. Hvordan fører vi den ideologiske kampen for kristen tro og etikk når den blir angrepet i skolen, massemedia og foreninger?

13. Det trengs en gruppe forbedere som kan kontaktes pr. telefon når enkeltmedlemmer havner i en krisesituasjon, når menigheten møter kriser eller når viktige spørsmål skal avgjøres i Stortinget.

14. En økonomisk rådgivningsgruppe som kan hjelpe familier med regnskap og budsjett for husholdningen, huskjøp m.m. Økonomisk rådgivning når det gjelder misjonsprosjekt som startes av menigheten eller av enkeltpersoner.

Jeg vil som første alternativ velge gruppe nr. ...

Jeg vil som andre alternativ velge gruppe nr. ...

Resultat

I vår menighet brukte vi dette spørreskjemaet om de 14 funksjonsgruppene i bønnegruppene. Noen av pastorene eller de eldste var til stede og fikk den enkelte til å velge to alternativ.

Resultatet ble ofte en konstruktiv innledning til samtale i gruppen ved at mange også sa hvorfor de valgte som de gjorde. Mange sa at selv om de ikke fungerte på dette området, visste de at det var deres kallsområde.

Det prosentvise resultatet av hvordan medlemmene valgte, ser slik ut:

1. Sjelesorg, hyrdetjeneste 13%
2. Sang, musikk, lovsang 12%
3. Kunstnerisk skaping 6%
4. Kristne samfunnstiltak 3%
5. Evangelisering 9%
6. Profettjeneste, beredskapsgruppe 6%
7. Nye initiativ, pionerarbeid 5%

8. Bibelundervisning, lærere 5%

9. Administrasjon, ro og orden 6%

10. Barnarbeid 8%

11. Ta seg av hjelpeløse 11%

12. Den ideologiske kampen for troen 6%

13. Forbedere 9%

14. Økonomisk rådgivning 1%

Legg merke til det høye tallet av medlemmer som kjente seg kalt til omsorgsfunksjoner: 13% til sjelesorg og hyrdetjeneste og 11% til å ta seg av hjelpeløse. Peter Wagner påstår i en bok om evangelisering og menighetsvekst at 10% av en menighets medlemmer har evangelistgave. 9% av våre medlemmer visste at deres kall var å evangelisere.

Noe som vi ikke hadde ventet oss, var hvor forskjellig profil hver bønnegruppe hadde. I en bønnegruppe dominerte to funksjoner: evangelisering og sang og musikk. I en annen dominerte sjelesorg og å ta seg av de hjelpeløse. En bønnegruppe hadde et sterkt innslag av forbedere, og en annen hadde mange som kjente for barnearbeid. En bønnegruppe hadde flere som hadde ønsket å holde orden og ro i forsamlingen. De ulike bønnegruppene er som organer i kroppen med ulike funksjoner. Hver bønnegruppe har ulike gavesammenheng, og derfor fyller hver gruppe sin spesielle plass på menighetslegemet alt etter de gaver Gud har plassert i den.

Forts. side 53

Velkommen til sommerens store

konferanse
Vekkelse!
Fest!

Uke 30
21.-27.7.

i Granby Ishall i Uppsala, Sverige, som har over 4000 sitteplasser. Undervisning hele dagen, sterk lovsang og forbønn for syke. Kom i Jesu navn og forvent mye i fra Herren.

HOVEDTALER: Lester Sumrall, kjent og kjær fra fjordårets troskonferanse. Brukt av Gud i hundretalls land i reisevirksomhet og med TV-program som når 4-5 millioner seere hver dag.

ØVRIGE TALER: Ulf Ekman, Åge Åleskjær, Sten Nilsson og Rudy Vrtachik.

Barnemøter og utflukter hver dag. Camping i direkte nærhet av Granby Ishall. Meld deg på i dag. Send inn kr. 50,- pr. person på postgiro 477 47 69-7, Livets Ord, Uppsala. Barn under 13 år gratis. Informasjon Livets Ord, Box 24050, S-750 25 UPPSALA. Telf. fra Norge 095-46-18-155940.

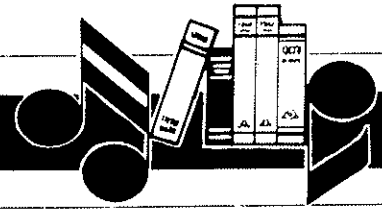
Plasser der Ulf Ekman taler i sommer:

9-15/6	Eriksdalskonferansen, Stockholm, Kontakt: Södermalmskyrkan 08-43 98 60
19-22/6	Luleåkonferansen, Kontakt: Andens liv 0920-750 29
21-27/7	Troskonferansen, Uppsala, Kontakt: Livets Ord 018-15 59 40
5-7/8	Oslo, Grorund Kristensenter, Norge
8-10/8	Reykjavik, Island
15-17/8	Tampere, Finland

Vil du ha evig liv?

Du kan få det NÅ!

Be denne bønn og Jesus blir Herre i ditt liv. «Jesus jeg tror at du døde for mine feiltrinn og synder og at du oppvektes fra de døde for at jeg skulle ha evig liv. Nå ber jeg deg komme inn i mitt liv og jeg bekjenner deg som min Herre. Takk for at du tilgir meg alle mine synder. Takk for at du nå har kommet inn i mitt liv og at jeg nå er Guds barn gjennom troen på deg. Takk for at alle løftene i Guds Ord nå gjelder meg. Jesu navn, Amen. Du som har gitt liv til Jesus kan kontakte oss så får du vidre instruksjon fra Bibelen om hva Gud vil du skal gjøre nå. Velkommen med i Guds familie! Du kan ringe 09-46-18-155940 eller skrive til Livets Ord, Box 2405 S-750 24 UPPSALA

PLATER

Ola Slaaen:
BARN AV EN KONGE
GHLMC 1222

La oss begynne denne anmeldelsen med å sitere fra coveret på kassetten (jeg er usikker på om den finnes på plate):

«De fleste av sangene er blitt til i Ten Center-miljøet i Oslo og er blitt brukt ved tirsdagsmøtene. Her samles folk med vidt forskjellig bakgrunn. Noen kommer fra gata, andre fra bedre sosiale lag. Sangene er født i et miljø preget av sterk lovsang og undervisning om hvem vi er i Herren. Sammen skal vi bygges til *Den byen det sies herlige ting om* (Salme 87).»

Ola Slaaen er et kjent navn for de fleste som har vært litt interessert i norsk gospel-musikk. Han har i lange perioder spilt sammen med Arnold Børud og andre kjente navn i «bransjen». De siste årene er han vel bedre kjent som eminent gitarist i KGB. Han har ansvaret for de fleste av sangene på denne kassetten og har arrangert og produsert den.

Som det framgår av teksten på coveret er det lovsangene som er i sentrum på innspillingen. Det er mye stoff her som er ukjent for de som ikke har vært til stede på tirsdagsmøtene. Men svært mange av disse sangene kommer nok til å bli brukt i mange miljøer etter hvert som de blir kjent utover i landet.

De som synger på kassetten er til sammen 12 personer, og blant disse kjenner vi sikkert navn som Hilde Kjeldsen, Wenche Svartberg og Linda Børud foruten Ola Slaaen.

Slaaen har ansvaret for de fleste av sangene på kassetten. Det er hyggelig at det kommer nye melodiskapere til på det kristne markedet. Foruten flere av de sangene som Slaaen har skrevet på egen hånd, har jeg lyst til å trekke fram en sang hvor han kun har skrevet teksten og Eric Clapton er ansvarlig for melodien: «Du er fri, våg å tro det, våg å si han som eier makten lever inni deg.»

BjL

Russ Taff:
MEDALS
MYR 1173

Russ Taff, mangeårig leder av den amerikanske sanggruppa The Imperials, er ute med en solo-LP. Taff er en god vokalist med kraftig stemme.

Medals er ei skive i beste amerikansk pop-rock tradisjon med både litt hardere funk-fusion låter og myke balader. Noen gode låter er det her, men stort sett blir det veldig anonymt og musikalsk uinteressant - produksjonen får ta sin del av skylda.

Tekstene har et klart kristent budskap ikledd en god del av de klisjeer som er vanlige innenfor kristen glatt pop-rock.

Medals har solgt en god del - kanskje fordi den klør i øret med en gang og fordi

Russ Taff er en fin vokalist. Litt mer særprega stil og personlig preg hadde nok vært det som skulle til for at ikke Taff skulle drukne i mengden.

Subjektivt? Ja.

Knut

Petra:
BEAT THE SYSTEM
KMR 448

Petra er en av eksponentene for tyngre kristen-rock i USA. De har vært på markedet i ca. 10 år nå, og har gitt ut en rekke LP'er.

Petra spiller i dag melodios tung-rock med stor vekt på vokale arrangementer. *Beat the System* er en LP som viser at Petra stadig utvikler stilen sin. LP'en har en god del gode rockelåter med idéfulle arrangementer. Lydbildet på plata er dessverre blitt litt for pompøst og innpakka slik at stinget og nerva i låtene er blitt om ikke borte, så i alle fall redusert.

Petras tekster er alle basert på viktige bibeltekster. De prøver å aktualisere språklig og musikalsk de sannheter de tror på.

Beat the System er blitt en fin plate som absolutt er verd å høre på, selv om den for rocke-entusiaster kanskje blir litt kjedelig.

Knut

BØKER

Michael Green:
DETTE ER KRISTENDOM
Luther Forlag - Credo Forlag

Denne boka er nært beslektet med *Bibelguide* og *Lev Livet*. Den har et noe annet format, men også *Dette er kristendom* er preget av flotte fargebilder og spennende lay-out. Det eneste anmelderen har å anmerke, er at skrift-typene her er så små at en ubevisst kvier seg for å lese teksten.

Som tittelen sier gir denne boka en innføring i kristendommen. Og igjen dreier det seg om en innføring og ikke noe grundig studium. Bokas styrke er at den kristne tro ikke presenteres som en teologisk lære, men som et *liv* som er verd å leve. Dermed blir leseren utfordret til velge om han vil ha dette livet eller ikke, ikke om han skal godta teorien eller ikke.

coj

Nicole Valéry:
CELLE 24

Luther Forlag

Rumenske Nicole Valéry er av de kvinnene som har opplevd dødsleirer, tortur og psykiatrisk behandling under et kommunistisk regime. I denne boka forteller hun åpent om alle grusomhetene hun opplevde i fangeskapet, men også om hvordan hun finner fram til en levende tro på Gud.

Boka er et sterkt vitnesbyrd om hvordan Guds fred kan bære gjennom de mest utholdelige omstendigheter, verne mot bit-

terhet og gi styrke til å ta seg av andre der enhver ellers ville hatt nok med sitt. Bokas svakhet er at den til tider blir nesten kjedelig pga. svært detaljerte beskrivelser av politiske syn.

Bøker som denne om kristnes kår i Øst-Europa burde vekke oss i Vest til bønn og innsats for våre søsken. Men de er også et verdifullt eksempel for oss i sin kompromiss-løse hengivenhet til Jesus.

coj

Andrew Knowles:
LEV LIVET

og

Chris Wright:
BIBELGUIDE
Luther Forlag

Det faller naturlig å anmelde disse to bøkene under ett fordi de er så like i det mest iøynefallende ved dem: Lay-outen. Begge er fargesprakende, fulle av dags-aktuelt bildestoff og rett-på-sak-tekster, rett og slett spennende å bla i.

Bøkene er beregnet på et forholdsvis ungt publikum uten altfor store kunnskaper om hva kristen tro innebærer. Med sin logiske oppbygging av innholdet og sitt moderne språk er de letteste. Også lignelsene som blir brukt for klargjøre stoffet, er tidsriktige. I *Bibelguiden* brukes f.eks. en radio som illustrasjon på hvordan vi bør lese Bibelen for å få størst utbytte.

Bibelguide gir en oversiktlig og grei innføring i Bibelens forskjellige hoveddeler. Som navnet sier er dette ikke noe bibelstudie-opplegg som går i dybden - boka er en guide som hjelper leseren å forstå Bibelens oppbygging og hovedtanker. Samtidig oppfordrer forfatteren leseren til å tenke igjennom hvilke konsekvenser Bibelens budskap har for oss i dag.

Lev Livet tar opp mer eksistensielle spørsmål: Hvem er jeg? Hvorfor er jeg til? Hva vil framtida bringe? Svarene som gis er Bibelens, i en form som gjør at de oppleves aktuelle. Men det er opp til leseren å avgjøre om han vil godta svarene. Boka oppmuntrer til tro, men tvinger ikke et ferdig sett av løsninger ned over hodet på leseren.

coj

Magnus Kalén:
UPPDRAGET
Salt & Ljus

Hefte; 159 sider; kr. 29,-

Dette er en bok midt i blinken for alle misjonsinteresserte. Kalén belyser i denne uvanlig sterke boken situasjonen for verdensmisjon i vår tid. Forfatteren skriver med slik glød at det smitter over på leseren, så kanskje den i første rekke burde leses av de som ikke er spesielt opptatt av misjon?

I *Uppdraget* setter Kalén sammen tall og faktaopplysninger, idéer om hvordan det er mulig å nå de unådde og trosstyrkende eksempler på mennesker som har gjort det «umulige». Han sier seg heller ikke fornøyd med at mennesker drar ut for å vinne disip-

ler, oppdraget er ikke fullført før det er dannet en lokal, selvstendig menighet som igjen kan sende ut misjonærer til andre unådde grupper. På denne måten tror forfatteren det er mulig å oppfylle Jesus befaling om å gjøre alle folkeslag til disipler.

Forfatteren tar også opp spørsmålene om i hvor stor grad evangeliet skal tilpasses den lokale kultur og tenkemåte, og slår til lyd for at de nyomvendte skal få beholde sin kulturelle identitet.

Dette er en bok som vil inspirere, informere og utfordre alle som leser den. Har du ikke muligheter til å gå selv, vil *Oppdraget* gjøre deg oppmerksom på det ansvar du har for bønn og økonomisk støtte.

coj

Gaveoppdagelse
Forts. fra side 51

Trosmålsetting

Vi tror at hvert medlem er en ressurs gitt til menigheten som en gave. Gaven er hva Herren har lagt ned av nådegaver, evner, yrkeskunnskap og viten som vi kan dele med hverandre.

Bønneringene skal være et gaveoppdagende fellesskap. Parallelt med bønneringene trenger vi en gruppe som besøker og samtaler med medlemmene, som lytter til lengsler, spirende interesser og initiativ som kan indikere gaver. Hvert medlem må få en stensil som beskriver de ulike kallsgavene i Kristi Legeme, og til stensilen trengs et spørreskjema som skal hjelpe medlemmene å oppdage sin gave.

Vi tror at risikoen i dag ikke ligger så mye i åndelig hovmod som i den andre grøften i form av forsiktighet og blyghet. Derfor må gavene løftes fram i fellesskapet og velsignes, settes til side, brukes og utvikles. Menighetens undervisning, bønneringenes fellesskap og den dype kontakten mellom venner og ektefeller skal være gaveutviklende.

Vi innbyr deg og det fellesskapet du tilhører til å være med i denne gaveoppdagelsen. Vi tror på en livsprosess som skal føre til at personligheter og Kristi Legeme blir opprettet og modnet, slik at Jesus Kristus blir forherliget gjennom menigheten. ☺

Oversatt av Anne Hove Sunnarvik.

Denne artikkelserien bygger på en bok av Kjeil Sjöberg. Om du er spesielt interessert, kan denne boken fås i sin helhet på svensk. Der finner du også noen kapitler som vi ikke har tatt med i denne serien. Bokens tittel er: *Gåvopptäckande och kallelsevisshet* og kan bestilles fra forlaget:

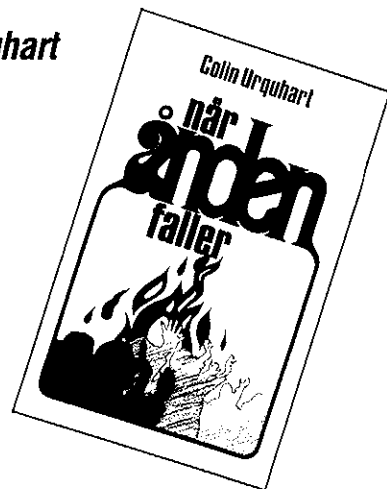
Salt & Ljus
Box 3110
S-13603 Handen, Sverige.

Leste du artikkelen om Colin Urquhart i siste nummer av Hvetekornet?

Her er hans eneste bok på norsk; «Når Ånden faller». Den forteller om hvordan det hele startet. Ånden falt i hans menighet. Folk ble frelst, døpt i den Hellige Ånd og ble heibredet. Boken avslutter med; . . . kan det samme skje i din menighet?

KUN kr. 20,00 pr. bok

I din bokhandel, eller direkte fra

**Livets Ord
Forlag A/S**

Postboks 75 1652 Torp
Telefon (032) 47 995

De nye journalisterne

Politiske redaktører
Økonomiske eksperter
Utenrikskorrespondenter og analytikere
Kulturredaktører
Familieredaktører
Nærradiojournalister

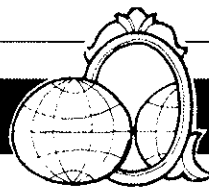
De nye journalistene vil kunne arbeide for kristen tankegang og mot marxismen og andre totalitære ideologier. De vil kunne arbeide for bedre forretningsklima og mot et nærgående og diktatorisk offentlig byråkrati. Gjennom sin utdannelse ved Nordisk Journalisthøyskole (N.J.H.) vil de i sine framtidige stillinger effektivt kunne forsvare sannhet og rett.

Magistereksamen i journalistikk

N.J.H. tilbyr en treårig akademisk utdannelse i følgende hovedemner: massemediakunnskap, religion, økonomi og statsvitenskap, også eksamens vitnemål etter ett års studier. Send navn, adresse og telefonnummer til:

**NORDISKA
JOURNALISTHÖGSKOLAN**

Box 84, 565 00 MULLSJÖ, SVERIGE. Telf. 095/46 392 11400

Kirkevekst- redaktører samlet i Tyskland

Donald McGavran og andre ledere i den internasjonale kirkevekst-bevegelsen som har sitt utspring ved Fuller-univeristetet i USA, har i lengre tid sett behovet for større satsing og bedre samordning av kirkevekstarbeidet i Europa. Derfor inviterte Hans M. Wilhelm, utsendt fra USA for å arbeide med kirkevekst-spørsmål i den vest-tyske *Volkeskirch*, redaktører for kirkevekst-tidsskrift i hele Europa til en samling i Mannheim i begynnelsen av april.

McGavran og andre kirkevekst-eksperter mener at tidsskriftene spiller en svært viktig rolle i bevisstgjøringen av kristenfolket. De når både de kristne lederne og legfolkene, og kan informere om viktige kirkevekst-prinsipp og inspirere til innsats ved å påpeke behovene og vise til konkrete resultater.

Fra Norge var bladet *Hvetekornet* innbudt, som selv om det ikke regner seg kun som et kirkevekst-blad, gjerne skriver om dette emnet. Her møtte vi representanter fra Tyskland, England, Frankrike og USA. Halvard Hagalia, som representerte Norsk Kirkevekst Forum, var også med for å drøfte planer om en større europeisk kirkevekstkonferanse. Ellers møtte vi bl.a. Ted Olsen fra *Global Church Growth*, Fullers eget kirkevekst-blad, og Kent R. Hunter fra det lutherske *Church Growth Center* i Indiana, USA.

Det viste seg at *Hvetekornet* hadde det desidert største opplaget av de tidsskriftene som var representert med vel 10 000 i gjennomsitts-opplag i 1985, og vi fikk mange spørsmål om hvordan det har vært mulig å nå et så stort opplag bare et par år etter at bladet ble startet opp. I den sammenheng må det påpekes at *Global Church Growth* (USA), *Gemeinde Aufbau* (Vest-Tyskland) og *Church Growth Digest* (England) er rene kirkevekst-blader som i første rekke går til kirkeledere og menighetsarbeidere. *Hvetekornet* satser altså på en bredere målgruppe en disse andre bladene.

Fra møtet for redaktører av europeiske kirkevekstblader. Fra venstre ser vi redaktøren for det franske kirkevekstbladet; Monica Hill som er redaktør av det engelske kirkevekstbladet; Rolf Erik Janøy fra *Hvetekornet*; misjonsdirektør Hans M. Wilhelm som arbeider med å hjelpe tysk lutherske menigheter til større vekst; redaktør Ted Olsen fra *Global Church Growth*, USA; Kent R. Hunter fra en luthersk kirkevekst-organisasjon i USA; helt til høyre ser vi to av de ansvarlige for det tyske kirkevekstbladet med Halvard Hagalia fra Norsk Kirkevekst Forum mellom seg.

På møtet ble det enighet om at redaktørene av de forskjellige bladene i større grad enn nå skal utveksle nyheter seg imellom, og brødrene i Tyskland tok på seg oppgaven som koordinatører for slike meldinger. Kanskje noen av våre lesere er villig til å oversette mindre nyhetsmeldinger til engelsk, slik at vi kan sende disse til Tyskland hver måned. Kunne du tenke deg å gjøre en frivillig innsats på dette felt, så kontakt oss snarest.

Det ble videre bestemt at redaktørene for kirkevekstblader i Europa skal møtes annet hvert år framover.

«Afrikas Billy Graham» død

Mannen som var kjent som «Afrikas Billy Graham», Nicholas Bhengu, ble forfremmet til herligheten 17. oktober 1985. Bhengu ble nesten 80 år gammel og var høyt respektert over hele Afrika.

Han var i en årrekke leder i *Assemblies of God* i Sør-Afrika og stod som pastor for en menighet på 10 000 i byen East London. I sine tidligere år holdt han store teltkampanjer over hele landet og i mange andre afrikanske land. Tusener ble omvendt, befrikket fra djevelens makt og helbredet for sykdommer.

Fra Pentecost International Report

Luis Palau til Sverige

Det er nå klart at den verdenskjente evangelisten Luis Palau vil besøke Sverige i oktober i år. Besøket vil vare i fire dager fra søndag 19. oktober, og evangelisten vil få en fullsatt timeplan.

I løpet av disse dagene kommer han til å møte pastorer og kristne ledere i ulike kirker, og han vil tale på forskjellige konferanser og økumeniske møter. Hensikten er å forberede et lengre besøk med flere kampanjer i 1988. I Jönköping har de allerede kommet ganske langt i planleggingen av en slik kampanje, og dette er et av stedene Palau vil besøke under sin lyn-visitt i høst.

Fra Hemmets Vän

Landsbyer frelst i Kina

I følge rapporter fra flere kinesiske evangelister har hele lokalsamfunn tatt imot Jesus etter å ha vært øyenvitner til overnaturlige tegn og under.

En reisende evangelist, Broder Amos, rapporterte nylig at han i en menighet han besøkte for andre gang på to år, uttrykte sin forbauselse over at forsamlingen hadde vokst fra 10 til 240 personer. Han fikk da vite at nesten alle de tilstedeværende hadde vært vitner til at menighetslederens kone ble hentet til himmelen av engler.

Andre kilder forteller at i en landsby i Gansu-provinsen tok 100 tibetanere imot Jesus etter å ha sett en røverbande først bli slått av sykdom og siden helbredet. Banden hadde mishandlet menighetsmedlemmer, og straks begynte de å bli syke og flere døde. Det samme skjedde med husdyrene og hestene deres. Røverne trodde at dette måtte være straff for det de hadde gjort, og gikk til de kristne og ba om tilgivelse med tårevåte ansikter. Både mennesker og dyr ble helbredet etter at de kristne ba for dem, og de som var vitner til det hele, tok imot Jesus.

Fra Pulse

Tverr-farget ungdomssamling

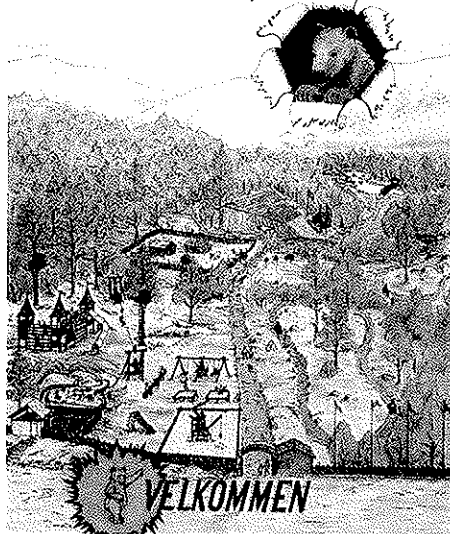
Youth for Christ har nylig arrangert en konferanse for ungdommer fra alle de etniske gruppene i Sør-Afrika. *Ungdomsukken* samlet både hvite og svarte ungdommer sammen med unge av indisk og blandet opprinnelse.

Under konferansen ble de delt opp i mindre grupper med hele farge-skalaen representert i hver gruppe. Her diskuterte de felles problemer og behov. «Det største problemet i Sør-Afrika i dag er at vi ganske enkelt ikke kjenner hverandre», sa en av deltakerne.

For de svarte ungdommene kan det å delta på en slik konferanse føre til at de blir stempelt som overløpere. Mange av de mer militante svarte betrakter kristendommen som de hvites religion, og i enkelte områder står bekjennende kristne i fare for å bli gjenstand for represalier.

Fra Christianity Today

Hermonparken

Hermonparken åpner

13. juni 1986 åpner Hermonparken i Hallingdal portene for besøkende. Dermed har vi fått nok en aktivitetspark i Norge, denne gangen med et kristent tilsnitt.

Parken ligger like ved Hermon Høyfjells-senter ved Hovet i Hallingdal og dekker et område på 150 mål. Parken inneholder for uten friluftrestaurant og stor felles-grill et vannland med vannsklier, en miniatyr-by, premiesti, lekeland, sykkelcross-bane, cross-bane for 4-hjuls motorsykler, ridehester og amfi-scene med ca. 1000 sitteplasser. Her vil det bli holdt familiesamlinger hver dag (unntatt mandager) hele sommeren igjennom.

Under mottoet «Skapt for å leve» presenterer Hermonparken en natursti med utsmykninger av den landskjente kunstneren Tor Lakselv. Her vil de besøkende få anledning til ro og meditasjon over livet og den kristne tro, inspirert av kunst av første klasse.

Arne Håtveit, initiativtaker til parken, forteller at det lenge har vært syslet med disse planene, men først sist høst begynte de å virkeliggjøres. Prosjektet har kostet godt over 2 millioner kroner, og vil bære seg med 12 000 besøkende. Håtveit regner med at det ikke skal være noe stort problem å oppnå et slikt besøkstall innen september i et populært turistmål som Hallingdal.

Samtidig med åpningen av Hermonparken inviteres det også til Fjell-Gospel. I skrivende stund er det ikke helt klart hvilke av de «store» amerikanske navnene arrangøren vil kunne skilte med, men helt sikkert er det at bl.a. Mini-Tvers, Mercy og Martynt Joseph fra England kommer. «Gamle» KGB vil stå for musikken. Leiv Holstad (Marita-filmen) og Alf Magnus (Uio) tar seg av forkynnelsen.

NRK og kristent ungdomsarbeid

- Tallene viser at 62 forskjellige organisasjoner i Norge driver kristent arbeid blant barn og unge, og 46% av den totale medlemsmassen i ungdomsorganisasjonene tilhører

kristne bevegelser. Det betyr at det kristne ungdomsarbeidet aktiviserer flere enn idretten. Men i NRK blir denne store barne- og ungdomsbevegelsen nærmest totalt oversett.

Det var høyskolelektor Jon Kvalbein som presenterte disse tallene under en debatt som Norges Kristelig Medialag arrangerte i Oslo nylig over emnet *Er kristen ungdomskultur et tabu i fjernsynets barne- og ungdomsavdeling?* Han kunne videre vise til en systematisk gjennomgang av Barne-TV og Halvsju som studenter ved Gimlekollen har foretatt over en tremånedersperiode. I den grad religiøse aspekter var inne i bildet i disse programmene, var det i form av allmenn-religiøs holdning, samtidig som både overtro og okkulte forhold ble omtalt på en til dels positiv måte.

Ada Haug, leder i fjernsynets barne- og ungdomsavdeling, møtte kritikken på NRKs vegne. Hun henviste til at denne avdelingen i fjernsynet har en bredere sammensatt målgruppe enn noen annen avdeling i NRK, både hva gjelder alder, geografi, etnisk tilhørighet og livssyn. Derfor ønsker barne- og ungdomsavdelingen å fungere mest mulig «diverssnytt».

Samtidig minnet hun om at NRK selv produserer eller kjøper inn fra kristne organisasjoner som UiO en del programmer med et kristent innhold, da særlig i forbindelse med høytidene. - Vi har fått skarpe reaksjoner på disse programmene fra foreldre som ikke ønsker noen kristen påvirkning av sine barn, kunne hun fortelle.

Hun oppfordret også de kristne organisasjonene til å bli flinkere til å tipse NRK når de planlegger arrangementer det kan være aktuelt å lage program om. - Av praktiske grunner må vi forholdsvis lang planleggingstid, fortalte hun. - For å få tak på kamerafolk og produsenter til opptak vil lage på høsten, må vi si ifra allerede i april.

- Vi er mer opptatt av hva unge mennesker gjør enn av hva de tror på, var Haugs sluttspill til et forum hvor hun vel ikke vant spesielt sterkt gehør, men hvor hun likevel ble takket for åpenhet og fordi hun var villig til å komme.

Nils-Petter Enstad

Castro inviterer Paven

Er Cubas diktator Fidel Castro på glid i sitt forhold til de kristne? Det har kommet en bok på markedet som gjengir 23 timers intervju med Castro om religiøse spørsmål, og en bemerkelsesverdig positiv holdning kommer til uttrykk.

Det har også blitt kjent at kubanske og amerikanske biskoper har besøkt hverandres kirker. I 1985 kom en gruppe amerikanske kirkeledere til Havana, og siden har kubanske biskoper reist rundt i USA og møtt bl.a. representanter for regjeringen i Washington.

Nå har Castro også invitert pave Johannes Paul til Cuba i 1987. Castro hevder at han er overbevist om at et slikt besøk vil bli positivt for kirken, for landet og for hele den tredje verden.

Trolig har framveksten av den såkalte frigjøringssteologien som kjennetegner deler av den katolske kirke i Latin-Amerika, gjort Castro mer positivt innstilt. - Det er mange kristnes ønske og religiøse tro at

man kan bygge en verden med brorskap, likhet og rettferdighet, framholder han.

Men mange stiller seg likevel tvilende til at Castro virkelig er i ferd med å forandre sitt syn så radikalt, og vil ikke tro på hans ord før de ser at forholdene for Cubas kristne bedrer seg. De blir fremdeles behandlet som annenrangs borgere. Noe snarlig tegn om bedring av disse forholdene er ikke synlige i dag, men kanskje kan Cubas politikk forandres like raskt som Kinas.

Fra Hemmets Vän

Svenske evangelister på konferanse

Nylig møttes 120 svenske evangelister til konferanse. De representerte forskjellige samfunn, men hadde det til felles at de er reisende evangelister som brenner for sjelers frelse. Det er første gang en slik samling er arrangert i Sverige, og det er vel heller ikke gjort i noe annet nordisk land.

Under konferansen samtalte de om felles utfordringer og vanskeligheter, og inspirerte hverandre til innsats. - Vi skal stå hånd i hånd fra ulike samfunn i vekkelsens tjeneste over hele landet, sa Åke Joelsson fra Svenska Missionsförbundet og høstet stort bifall fra sine evangelist-kolleger.

I en samling tok de opp forskjellige evangeliseringsmetoder, og et bredt spekter kom til syne:

- Jeg har fremdeles tro på det gammel-dagse vekkelsesmøtet, sa veteranen Berthil Paulson. - En offensiv som er planlagt i minst ett år, med bønneceller og opplæring av lekfolk til veiledere, gir effektive vekkelsesmøter.

- Jeg tror at evangelistene vil få mer langsiktige oppdrag i menighetene, fortsatte han. - Vi kan f.eks. stå i en menighet i et par års tid for å støtte pastoren under en periode med spesiell satsing utad.

Liselott Johansson hevdet at «Wallraff-metoden» burde bli langt flittigere benyttet. - Ungdom og evangelister: Gjør som den tyske journalisten Wallraff og ta jobb på fabrikkene for å få kontakt med mennesker som vi ikke når på annen måte.

- Gi kolportørene, bokselgerne eller hva dere nå kaller dem en høyere status i menigheten, oppfordret Curt Lewin. - Da vil vi få langt flere normale, friske, fornuftige mennesker i menigheten som tar seg av den viktige oppgaven å gå ut og knytte nye kontakter.

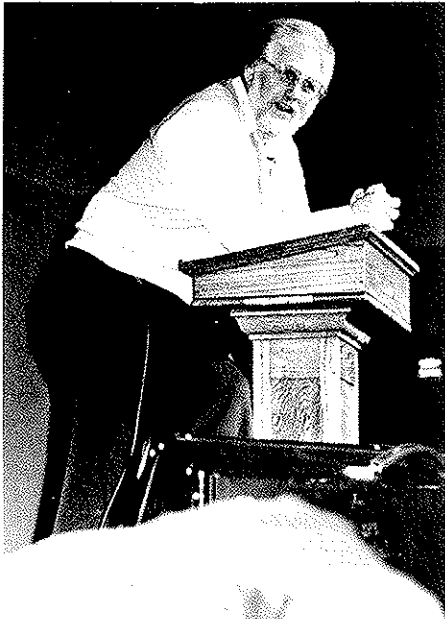
De offentlige møtene på kveldene ble vekkelsesmøter av det gode, gamle slaget. Da innbydelsen gikk ut, ble midtgangene fylt av mennesker som ønsket forbønn. Mange ble frelst, og flere kunne vitne om helbredelser.

Fra svenske Dagen

Religion ikke opium

Religion er ikke lenger opium for folket i Kina. Det kommunistiske parti-organet Folkets Dagblad har slått fast at religion ikke lenger er «opium for folket». Tvert om er den nå i stedet «en del av Kinas kulturarv».

Fra Nytt Liv

Tegn, under og kirkevekst ved Fuller stoppet

Det så mye omtalte MC510-kurset ved Fuller-universitetet i USA vil ikke bli undervist til høsten. Kurset ble holdt første gang i 1982, da under navnet *Tegn, under og kirkevekst* og med John Wimber som foreleser. Det vakte en god del debatt i professor-kollegiet at Wimber, som ikke selv har noen universitets-grad, fikk ansvaret for et eget kurs. Det ble bl.a. hevdet at han brukte undervisningsmateriell som ikke var godkjent av skolens ledelse. Wimber har siden trukket seg fra kurset og overlatt det til Peter Wagner. Et revidert opplegg av kurset ble godkjent i desember av *The School of Word Mission*, Fuller-fakultetet for verdensmisjon der dette kurset har vært undervist, nå med navnet *Det mirakuløse og kirkevekst*.

Men hvis ikke noe nytt skjer nå, vil kurset altså ikke bli satt opp igjen til høsten på grunn av motstand fra skolens teologiske fakultet. Til tross for at det har vært universitetets mest populære kurs, har det også vært det mest omstridte. Fuller er tverrkirkelig, men tradisjonelt et noe konservativt universitet. Den vekt MC510 har lagt på mirakuløse hendelser som helbredelse, tungetale og demon-utfrielse, har vakt reaksjoner. Særlig har forbønnsstundene etter hver forelesning vært omdiskutert. Mange hevdet at slike «elevøvelser» var for eksperimentelle og av for lav faglig standard for universitets-studenter. En av grunnene til at kurset nå blir tatt av timeplanen er at det har skapt splittelse på universitetet.

En annen årsak som blir oppgitt, er at skolens ledelse vil ha tid til å gå nøye gjennom opplegget og gjøre mer vitenskapelig forskning om sammenhengen mellom overnaturlige manifestasjoner av Guds kraft og menighetsvekst. Studentene hevder at slike undersøkelser best kan gjøres mens kurset er i gang, og har hatt en underskriftskampanje for å få beholde kurset. De føler at rapporten om kurset som de var med på å utarbeide sammen med representanter for skolens ledelse sist vår, er møtt med mistillit siden den nå blir overprøvd på denne måten. At det vil bli satt opp igjen etter ny granskning er det ikke gitt noe løfte om.

Fra Christianity Today

ACTion 86

Arbeidet med ACTion, Den Internasjonale Kristne Scenekunstfestivalen som skal gå av stabelen i Göteborg i tiden 28.7-3.8., er i full gang.

Arrangørene regner med at 500-1000 mennesker vil delta på festivalen på en eller annen måte, enten som deltakere eller lærere. Gjestelærerne kommer fra England, USA, Sverige, Danmark, Norge, Canada osv. Bak festivalen står PAMP, en tverrkirkelig skandinavisk misjonsorganisasjon med formål å evangelisere og påvirke kulturlivet gjennom scenekunsten. I organisasjonen sitter både kunstnere og menighetsledere.

PAMPs endelige visjon er å opprette et permanent kristent institutt for kristen scenekunst i Norden. Her skal unge gjennom kortere og lengre kurser kunne utdanne seg innen drama, dans, teater, mime og musikk. Disse arbeidsmåtene blir stadig mer sentrale i evangeliseringen av en stadig mer visuell generasjon.

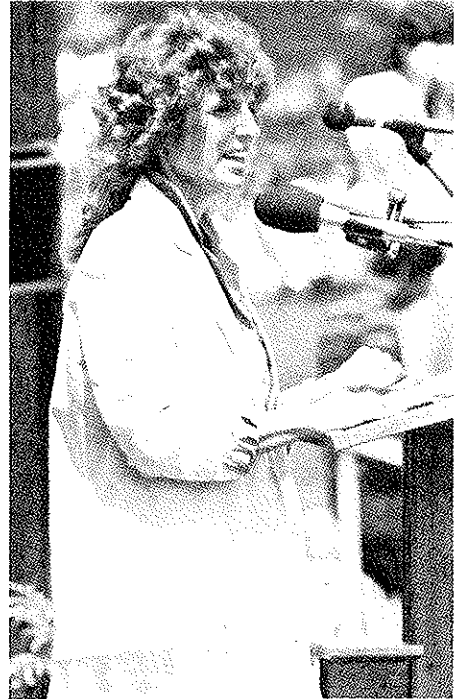
I mellomtiden benytter de alle tilgjengelige midler. I sommer skal de f.eks. opptre på Liseberg, Sveriges største fornøyelsespark, med et timelangt, kristent scenestykke. Dette er bare begynnelsen til en kristen påvirkning av den sekulære underholdningsindustri i Skandinavia.

Hensikten med ACTion 86 er å utruste Guds folk til å kommunisere på en effektiv måte med en fortapt generasjon i informasjonsalderen som får stadig mer av sin informasjon i form av bilder. De ønsker også å inspirere dem som ønsker å benytte nye uttryksformer i gudstjenesten og lovprisningen. Derfor satser arrangørene på et nært samarbeid med ledere for forskjellige menigheter.

Prisen for å delta på hele festivalen er 490 svenske kroner. Denne prisen inkluderer losji og adgang til alle forestillinger, «workshops» og seminarer. Mat må kjøpes utenom, men arrangørene har gjort avtale med et par kafeteriaer om billig mat. Det er også mulig å delta færre dager, da for 100 svenske kroner pr. dag, eller i helgen for kr. 250.

For påmelding eller flere opplysninger kontakt: ACTion 86; Björngårdsvillan; Slottsskogen; 413 08 Göteborg.

Pressemelding fra ACTion 86

Melody Green ber om hjelp

I 1982 ble den kjente kristne sangeren Keith Green, to av hans barn, piloten og en familie på 8 som var på besøk drept da småflyet deres styrtet. Kort tid etter fikk *Last Days Ministries*, arbeidet Keith og hans hustru Melody hadde bygget opp, et erstatningskrav fra de drepte gjestenes familie.

Etter to års drøftinger, rettsmøter og utgifter på 70 000 dollar til saken står de nå overfor et erstatningskrav på 265 000 dollar. De har også måttet ut med 110 000 dollar for det ødelagte flyet. Men fordi forsikringsselskapet deres har gått konkurs i mellomtiden, må *Last Days Ministries* betale erstatningssummen direkte.

Samtidig som de pga. denne saken er i akutt finansiell krise, opplever de at Herren utvider deres visjon for arbeidet de driver. De åpner i disse dager et hjem for vanskeligstilte mødre, et arbeid som vil kreve mange penger. De har også hele tiden fulgt en linje der folk blir oppfordret til å betale etter evne for plater, undervisningskassetter, bladet deres og annen litteratur. På den måten har de vært til hjelp for tusenvis av mennesker som ellers måtte ha greid seg uten dette materiellet.

I den situasjonen de nå opplever, er de mer enn noen gang avhengige av Herrens hjelp for å kunne overleve. Trekker Han sin velsignelse bort nå, er det slutt for *Last Days Ministries*. Melody Green føler seg sikker på at de er i Herrens vilje med sitt arbeid, men ber om forbønn og økonomisk hjelp i denne vanskelige situasjonen.

Om noen ønsker kontakt med *Last Days Ministries* for å oppmuntre dem, støtte dem eller abonnere på bladet deres, er adressen: **Box 40; Lindale; TX 75771-0040; USA.**

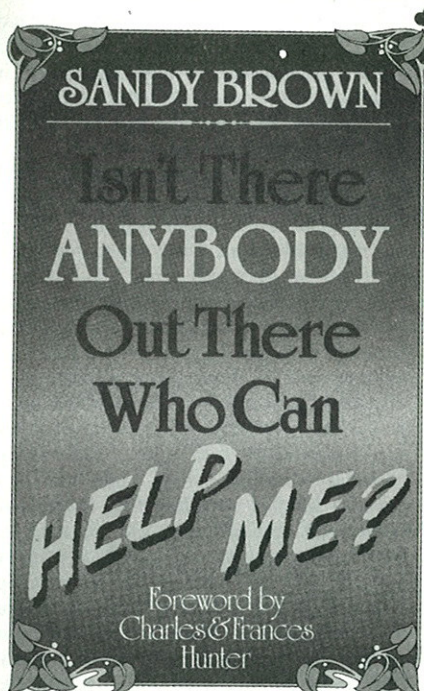
Nyhetsbrev fra *Last Days Ministries*

Rekord for Graham

Ifølge beregninger gjort av Billy Grahams organisasjon har evangelisten nå talt til over 100 millioner mennesker. Han er i så fall den første i verden som har talt for så mange.

Fra Hemmets Vän

Til deg fra Rhema-media endelig på norsk

(Forside bilde er hentet fra den engelske versjonen)

Ved kjøp av 10 stk. **30 %**
50 stk. **50 %**

**Ny fantastisk undervisningskassett
som du MÅ ha.**

EN NY SKAPNING og HVORDAN UTVIKLE DEN NYE SKAPNING

er tittelen på den nyeste undervisningskasset-
tene fra Rhema-media. Det er evangelist Egil
Nærhovde som underviser på kassetten om
de to høyst aktuelle og inntressante emnene
som en hver kristen bør ha inngående kjenn-
skap til. Talene er spilt inn på en kassett og
koster KUN kr. 40,-.

Kr. **35,-**

Fins det ikke noen der ute som kan hjelpe? Sandy Brown's egen livshistorie.

«Fins det ikke noen derute som kan hjelpe meg» er mange menneskers hjerterop
overalt. Iblant blir det uttrykt i ord i en tid av desperat følelsesmessig vån-
de slik tilfelle var med meg, skriver Sandy Brown i denne boken.

Andre ganger er det bare en manns eller kvinnes utilfredstilte begjer der de
fungerer i sine vanlige dagliglivets situasjoner. Men en tomhet finnes der, som intet
arbeide, ingen menneskelig relasjon og ingen materielle eiendeler kan fylle.

Det fins noen derute som kan hjelpe deg, hans navn er JESUS

Når du leser det her levende dramaet kommer du til å plages i sammen med henne,
du kommer til å kjenne smertene, misshandlingen. Uroen og skrekken over livet
selv, du kommer til å kjøre med henne når hun nesten kjørde ut i en mørk evighet.
Du kommer til å rope med henne: «Kunne ikke jeg fått en sjanse i livet?» . . . og
siden kommer du til å reise deg opp med henne til et nytt liv i solskinet, og oppøve at
du har en sjanse i livet og en vei ut av hvilken umulig situasjon som du måtte vere i.

EN FANTASTISK EVANGELISERINGSBOK

FESTSPILLKONFERANSEN I BERGEN

5.-9. juni er det festspillkonferanse i Bergen. Hundrevis av mennesker vil i de
aktuelle dagene delta på møtene for å få del i den oppbyggende og inspirerende
undervisning som der gies. Du kan også få del i dette, ved å bestille kassetserien
fra møtene, med kveldsmøter seminarer, lovsang og det hele. 10 kassetter for kun
kr. 290,- inkl. pen samleperm.

Bestilles fra **RHEMA-MEDIA, Postboks 320, 5001 Bergen**

Tif. (05) 23 56 18 (hele døgnet)

Vekkelsen i Argentina

«Hør meg, Satan, og hør godt etter. Jeg kommer mot deg i Jesu av Nasarets navn, og jeg befaler deg å løse disse sinn og legemer. Forlat dem nå!»

Stedet er Buenos Aires, Argentina. Mannen som går til frontalangrep på djevelen på denne måten, er Carlos Annacondia. Kraften i Jesu navn blir nok en gang manifestert. Det skjer kveld etter kveld året i gjennom under forskjellige møteaksjoner i Buenos Aires-området med sine godt og vel 10 millioner innbyggere, og over hele landet.

Annacondia, en uavhengig evangelist, og andre redskaper Herren har reist opp for «en tid som denne», er en av årsakene til at Argentina i dag opplever en vekkelser landet aldri har sett maken til. Hundretusenvise av liv blir forvandlet. Overslag viser at rundt 500 000 mennesker har tatt et standpunkt for Jesus det siste året.

I løpet av april holdt den argentinskfødte verdens-evangelisten Luis Palau møteserier i seks av landets byer. Det første møtet ble holdt i Buenos Aires, og mer enn 50 000 mennesker hadde møtt fram. Dette var en felles påskegudstjeneste for de fleste av byens menigheter, og de fleste tilstedeværende var kristne. Likevel ga 450 mennesker til kjenne at de ville ta imot Jesus, deriblant to politimenn hadde vært til stede som ordenssvakter. Palau ser det veldige frammøtet som et tegn på den åpenhet for evangeliet som finnes over hele Argentina i dag.

Korstoget fortsatte med møteserier i fem byer. Mer enn 100 000 mennesker hørte ham under korstoget, og 4920 ble registrert som frelsessøkende. Palaus organisasjon samarbeider nå med 470 lokale menigheter for å føre de nyfrelste inn i kristne fellesskap.

Fra Pentecost International Report og pressemelding fra Luis Palau Evangelist Team

Problemer for USAs kristne høyre

USAs kristne høyre har begynt å få problemer. Ledende TV-evangelister som Pat Robertson og Jerry Falwell har måttet si opp flere ansatte og dra inn TV-program. Det blir også stadig vanskeligere å samle inn penger til politiske formål.

Jerry Falwell, leder for Moral Majority, har sagt opp 225 medarbeidere - 10% av staben. Han har også stengt telefonnumme-

ret som folk kunne ringe gratis til fra hele USA. Falwells universitet har økonomiske vanskeligheter, og måtte sist år låne over 100 millioner kroner for å greie seg. Pat Robertson har sagt opp 41 ansatte i CBN i et forsøk på å spare 200 millioner kroner. Han har også stengt selskapets gratis-telefon og tatt en nystartet nyhetssending fra sendeplanen fordi de ikke fikk sponsorer.

Jerry Falwell forklarer de økonomiske vanskelighetene med at den kristne høyrefløyen har lyktes så godt i nå sine mål. De har nå en befestet posisjon i det politiske liv i USA, og «det er vanskeligere å samle inn penger når du ikke er i vanskeligheter» hevder han. En annen årsak er at det finnes så mange organisasjoner som arbeider for samme sak - kaka er omtrent like stor, men den skal deles på stadig flere. Da må det nødvendigvis bli mindre på hver. Men Falwell regner med at en god del av disse gruppene vil dø ut etter hvert.

Utenforstående observatører som f.eks. Newsweek påpeker at tidligere så omstridte emner som abort, bønn i skolene og homoseksualitet ikke lenger har slik appell blant folk. De nye frontsakene som Stjernekrig og hjelp til kontras i Nicaragua har ikke samme klang av rettferdighet og moralsk opprustning som de gamle.

Men det kristne høyre har ikke på noen måte gitt opp. De betrakter 1986 som et slags mellomår for «bevegelsen». I fjor hjalp de Ronald Reagan tilbake til Det hvite hus, neste år er det valg til nasjonalforsamlingen og da vil de igjen ha konkrete saker å kjempe for.

I mellomtiden reorganiserer Jerry Falwell sine tropper. I januar gjorde han det kjent at han nå vil grunnlegge Liberty Federation, en paraply-organisasjon som vil gjøre det mulig å ha et bredere politisk engasjement enn Moral Majority kan romme, f.eks. i saker som Stjernekrig-programmet, den

voksende kommunistiske trusel og utenrikspolitikk i forhold til Sør-Afrika og Mellom-Amerika. Moral Majority blir én av gruppene i Liberty Federation og skal fremdeles kjempe for tradisjonelle, kristne moralverdier. En annen gruppe, Liberty Alliance, vil ha ansvaret for organisasjonens politiske lobby-virksomhet.

Falwell hevder at hans Moral Majority og andre kristne grupper på høyre-siden har vekket den vanlige kirkegjenger til politisk engasjement og ansvar. Det neste skrittet nå blir å oppmuntre dem til aktiv innsats slik at de kan bli valgt inn i styrende organ.

Men ikke alle kristne grupper er like begeistret for de kristnes engasjement på høyresiden i amerikansk politikk. TV-produsenten Norman Lear laget for fem år siden en programserie om TV-kirkene og ble forskrekket over holdninger han så komme til uttrykk. Det som særlig skremte ham var visse predikanter hang til å karakterisere sine motstanderes meninger som ondskap og ubibelsk. Alle hevdet å ha Gud på sin side i politikken, selv om de kanskje stod for motsatte meninger. I et forsøk på å balansere deres budskap, laget han et ettminutts innslag som han fikk kjøpt inn på stasjonene som reklame. Etter hvert ble det flere innslag og så en organisasjon som i dag har 250 000 medlemmer, 60 ansatte og et budsjett på 60 millioner kroner. Økonomisk kan han ikke konkurrere med Falwell og det kristne høyre som hevder å ha en årsinntekt på nærmere 700 millioner kroner. Men hvem som i det lange løp vil ha størst politisk gjennomslag, gjenstår det å se.

Det har vakt forskrekkelse i vide kretser at Falwell dro til Filippinene og uttrykte sin støtte til Marcos regime like før diktatoren ble tvunget ut av landet. Likså har han nettopp vært i Sør-Afrika for å støtte det hvite midretallsstyret der. Det velorienterte kristne bladet *Sojourners* har i en dokumenterende artikkel vist hvordan Falwell med sine siste utspill tar parti for de sterke mot de undertrykte.

Fra svenske Dagen og Christianity Today

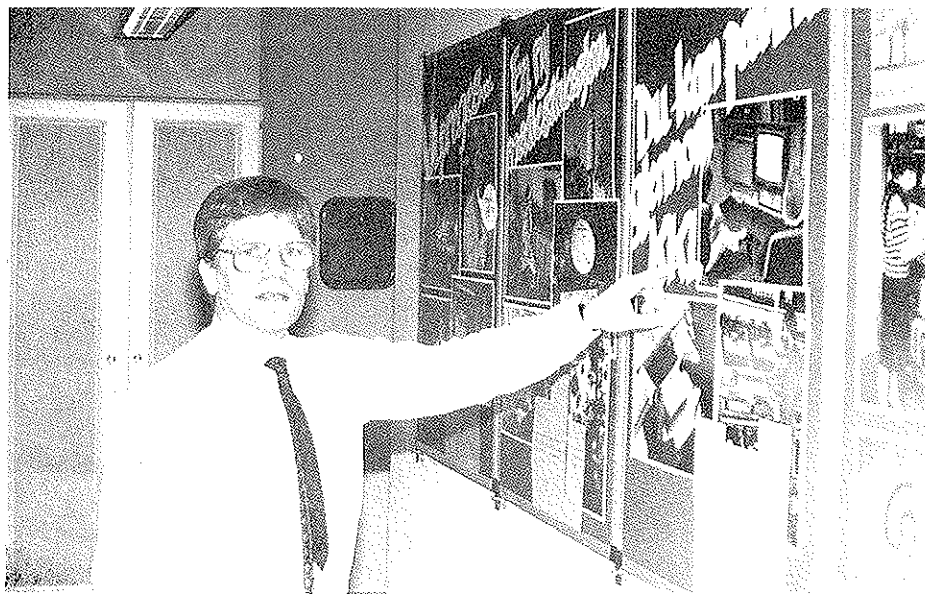
Åpent i Haiti

Forholdene i Haiti var ganske kaotiske den første tiden etter at diktatoren Jean-Claude Duvalier, eller Baby Doc, forlot landet. Misjonærer i landet kan fortelle at den første gledesrusen snart gikk over i plyndring og angrep på angivelige tilhengere av diktatoren.

Nå har imidlertid forholdene stabilisert seg noenlunde - i det minste for en tid. Mange frykter at uroligheter igjen vil bryte ut når landets mange sosiale problemer ikke lar seg løse i en hånd vending eller gjennom demokratiske valg alene.

Misjonærene har hele tiden fått arbeide uhindret, både under Duvalier og under den midlertidige 6-manns juntaen. Haiti blir av enkelte karakterisert som det mest åpne landet på hele den vestlige halvkule. - Når menneskene ser at Jesu makt overgår voodooens, søker de til Ham i store antall. Jeg tror Herren vil bruke den krisen landet nå er inne i til å vinne mange for seg, sier en av misjonærene.

Fra Missionary News Service

KKL 50 år

Kristelig Kringkastingslag, kristenfolkets opinionsorgan overfor NRK, er 50 år i år. Medlemstallet har i flere år nå ligget på 50 000, men organisasjonen ønsker seg flere. - Det er viktig overfor NRK at vi er mange medlemmer, da får vi større tyngde bak våre reaksjoner.

28 kristne organisasjoner, trossamfunn og bevegelser er tilsluttet dette medietilsket. Gavebudsjettet for 1986 er på 2,8 millioner. Men blir deres røst hørt i NRK?

- Ja, jeg mener at våre reaksjoner har stor betydning, hevder KKLs generalsekretær Åge Nevland. - Selv om NRK hevder at vår ris og ros ikke har noen virkning, tror jeg at de innerst inne er glade for at vi sier fra. Han legger til at det er viktig at den enkelte gir reaksjon på programmer de har sett og hørt. - Send innlegg til aviser og direkte til NRK! Si også fra når NRK har gått over streken, oppfordrer han.

- Hvilke andre oppgaver ser KKL som utfordrende i dag?

- Vi deler blant annet ut stipend til de som utdanner seg innen elektroniske medier. KKL vil være med og dyktiggjøre kristne til å gå inn i media-arbeid. Kristenfolket har stått langt framme i utviklingen. Før media-bølgen veltet inn over oss, hadde vi gitt flere personer utdanning i England og USA med tanke på å gå inn i arbeid med radio og TV. Vi har delt ut 250 slike stipender siden 1970. De siste årene har vi også delt ut en pris for beste kristne nærradio-program.

- Vi støtter også prosjekter som analyserer faste programmer som Barne-TV, Her og Nå og Halvsju. Videre driver vi mye kursvirksomhet innen program-produksjon og teknikk og gir konsulenthjelp til blant annet oppbygging av nærradio-studios. Vi ser det også som en viktig oppgave å gjøre kristenfolket mer bevisste på hva de ser og hører på radio og TV. Til dette formålet har vi bl.a. utarbeidet et studie-opplegg på 12 leksjoner, *Media med mening*.

Er du interessert dette kurset eller ønsker å melde deg inn i KKL, er adressen **Rosenkrantzgate 13, 0160 OSLO 1**.

Salg av kirkebilletter?

Det å finansiere driften av norsk kirkeliv har vært årsak til en del hodebry for enkelte politiske partier. Ulike forslag har vært fremmet i diverse fora i årene løp, av større eller mindre genialitet. Hva skal man si om forslaget Rød Valgallianse la fram i Oslo bystyre før jul:

- Bystyret tilrå at kirkens organer får kompensere bortfallet av kommunal støtte ved å innføre egenandelsordning av samme type som som gjelder innenfor flere offentlige sektorer. Det burde være mulig å dekke en stor del av utgiftene ved salg av billetter i de delene av året da tilstrømmingen til kirken er størst, og ved å innføre universal-kort-ordning for storforbrukere. Samtidig bør det være naturlig å innføre en ordning med «grått kort» som gir en viss rabatt for brukere med svak økonomi.

Dessverre - vil nok noen si - fikk ikke forslaget den behandling det nok kunne ha krav på i de kommunale organer. Det ble begravet i en kommunal skuff, hvor det - såvidt vites! - fremdeles ligger.

Hadde det blitt vedtatt, ville det ikke betydd noe revolusjonerende nytt i finansieringen av aktiviteten på det frikirkelige og/eller organisasjonsmessige plan her i landet: Idéen med «egenandeler» er for lengst kne-satt som prinsipp i disse kretser, selv om en riktignok kaller det «offer», «kollekt» eller rett og slett «gaver».

Nils-Petter Enstad

Katolsk synode

Katolske biskoper fra hele verden var tidligere i våres samlet i Roma i anledning 20-års jubileet for det andre vaticankonsil. For første gang var representanter for ikke-katolske kirkesamfunn invitert til å være observatører ved en slik synode.

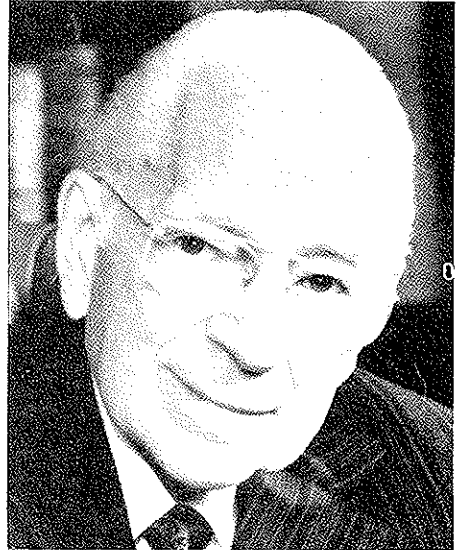
David Russell, generalsekretær for Baptistunionen i Storbritannia og Irland, var en av dem. Russell sier det gjorde dypt inntrykk på ham å lytte til de «opplevelser av Kristus» som en del talere vitnet om. Men det var også flere ting som gjorde ham urolig, bl.a. «den vekt som ble lagt på autoritære prinsipper og den sentrale stilling pavens opphøyethet ble gitt». Han reagerte

også kraftig på at Skriften, tradisjonen og Kirkens beslutninger i lærespørsmål ble gitt samme autoritet.

I sluttdokumentet fra synoden oppfordrer biskopene til større åndelig aktivitet og mer vekt på et hellig liv blant legfolket, og de påpeker at å forkynne evangeliet ved evangelisering og misjon er den «første forpliktelse» for alle kristne.

Observatørene var glade for at synoden la vekt på disse tingene, men mener at dokumentet likevel skiller seg klart fra lignende skriv fra protestantiske kirkemøter. Ikke ett sted i dokumentet blir Bibelen nevnt ved navn, og ordet «kirken» blir brukt langt oftere enn «Gud», «Kristus» eller «Den Hellige Ånd».

Fra Christianity Today

Sekt-leder død

I januar 1985 meldte vi i Speilet at sekten *Guds verdensvide menighet* nå søkte å etablere seg i Norge ved å gi sitt blad *Plain Truth* ut på norsk under tittelen *Den enkle sannhet*.

Da sektens grunnlegger og leder Herbert W. Armstrong overlevde et hjerteattakk i 1977, trodde mange av hans disipler at han var gjenoppstått og ikke ville dø før Jesus kommer tilbake. Men de tok feil. 16. januar 1986 døde Armstrong i sitt hjem i California, 93 år gammel.

En uke før han døde, utpekte han sin etterfølger, den 59 år gamle Joseph Tkach. Han har administrert sekten siden 1980. Tkach vil nå få ansvaret for å lede sektens angivelig 80 000 dømte medlemmer i 56 land, deres virksomhet som omfatter to skoler og en rekke media-tiltak - og disponering av sektens økonomiske midler. I løpet av 1984 skal de ha hatt en inntekt på nærmere en milliard kroner.

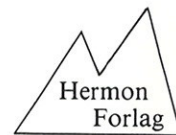
Armstrongs sønn, Garner Ted Armstrong, ble utestengt fra farens sekt i 1978 og startet sin egen gruppe *Guds internasjonale kirke* med en moderert utgave av farens lære. Denne organisasjonen skal nå ha 5000 medlemmer, men Armstrong Jr. melder at han nå vil gå tilbake til den sekt hans far grunnla.

Herbert Armstrong var helt til sine siste år omsust av skandaler i forhold til det annet kjønn og var skilt flere ganger. Dette til tross for at hans samfunn på det sterkeste advarer mot det moralske forfall.

Fra Christianity Today

Gissel

Aktuelt fra
Hermon Forlag

En spennende
evangeliseringsbok

Ingeniøren Fausto Bucheli blir kidnappet under et firmabesøk i El Salvador. Under dramatiske hendelser opplever han å se tilbake på sitt meningsløse liv. 47 døgn i enecelle fører han inn i den virkelige friheten. En sann biografisk skildring som er i samsvar med den tid vi lever i. Enda mer aktuell etter terrormordet på Olof Palme.

Pris kr.
35,-

Et drama fra virkelighetens
El Salvador

Fausto Bucheli og Robin Maxon Hermon forlag

Kjell Sjøberg

Åndelige vikinger

Vikingene utmerket seg ved en uvanlig krigslyst og agressivitet som gjorde Europas folk skrekk slagne.

I dag ønsker Gud å forvandle slappe nordboere til åndelig aggressive vikinger, som drar ut i krig for å utbre hans rike.

Denne boken er skrevet for å gi deg stridslyst! Kjell Sjøberg henter lærdom både fra GT's krigsfortellinger, Joels profeti om Herrens armé, og fra moderne militærpsykologi.

38,-

DU FÅR DEM I BOKHANDELEN
– eller direkte fra Hermon Forlag,
Ordretelefon: 067/88 560,
3577 HOVET

Hvete Kornet

Det store sommernummeret

JULI – AUGUST '86

Vekkelsesild i verdens største møtetelt

40 nordiske forkynnere
besøkte evangeliserings-
konferansen i
Harare, Zimbabwe.

Stor reportasje fra Afrika.

Misjonærevangelisten

Reinhard Bonnke

«← Det kommer et
åndelige gjennom
brudd i Europa»

Eksklusivt intervju med evangelisten
som får se tusener komme til
Kristus.

Sivilstand «enslig»

En viktig artikkel om
de ugiftes stilling i
Guds menighet.

Harry Månsus

har forsket omkring folkereli-
giøsiteten: «Tusener er på vei
hjem til «Faderhuset» – men
menighetenes språkbruk og
virkeform støter dem bort»
skriver den kjente baptistteo-
logen i denne vekkende aktu-
elle artikkel.

Dette og meget mer i vårt sommernummer

HVETEKORNET – et redskap til åndelig fornyelse og vekst

Rumensk sigøynerleder mishandlet

En rumensk kristen, Aurel Florea, er flere ganger blitt sterkt mishandlet under forhør av det rumenske sikkerhetspolitiet, Securitate. Aurel Florea, som er 33 år gammel, er en av lederne i sigøynermenigheten i Rupea, en by i Brasov-distriktet.

Vanskelighetene begynte i januar 1984 da Aurel fikk en bot på 1000 lei (en halv månedslønn) for å ha arrangert et møte. Tre dager senere ble han stygt mishandlet under et forhør. Etter dette ble det stille en tid, men i 1985 ble Aurel på ny tatt med til lange forhør hos sikkerhetspolitiet. Tre ganger ble han igjen sterkt mishandlet. Siste forhør fant sted 15. oktober i fjor, men det fryktes at problemene ikke er over med det.

Fra Åpne Dører

Evangelisering i Spania

Selv om det i mange år nå har gått en sterk vekkelse av Den Hellige Ånd over sigøynerne i Spania, ser det ikke ut til at den evangeliske bevegelse har særlig framgang blant majoriteten av spanjoler. Selv om katolisismens innflytelse er avtagende og full religionsfrihet innført, har ikke den evangeliske kirken i Spania opplevd den kraftige veksten mange håpet. Hvorfor?

På grunn av tidligere tiders forfølgelser har den evangeliske bevegelsen utviklet en svært protestantisk identitet. Innebygd i selve strukturen hos evangeliske grupper og arbeider i Spania ligger et krav om at du må bli protestant for å bli en kristen. For selv den minst religiøse spanjol vil det innebære brudd med familien og delvis fornektelse av egen kultur.

De fleste spanjoler har gått på katolske skoler, eller i det minste har de fått undervisning i den katolske tro på offentlige skoler. For de fleste er disse studiene et dårlig minne, og de har etter hvert utviklet en sterk mistenksomhet mot alle former for organisert religionsutøvelse og en negativ innstilling særlig mot presteskapet. Men denne holdningen er egentlig ikke en avvísning av Gud eller Jesus Kristus - den er en protest mot den hierarkiske oppbygningen av organisert religion.

Et tredje hinder er splittelsen i den evangeliske bevegelsen. Tilsynelatende små, uvesentlige detaljer blir gjort til grunnlag for stridigheter, ofte mellom medlemmer

av samme samfunn. Forsøk på å lage landsomfattende evangeliseringskampanjer strander som oftest på at evangeliske grupper ikke kan bli enige seg i mellom.

Men hva kan gjøres for å nå spanjolene med evangeliet på en mer effektiv måte?

Siden katolisismen for langt de fleste spanjoler (92%) mer representerer en kulturell form enn en personlig tro, burde det være mulig å utvikle en bevegelse for Jesus som gjør det mulig for dem å ta imot Ham, uten at deres avgjørelse dermed innebærer en forkastelse av deres katolske, spanske bakgrunn. Har de evangeliske gruppene tenkt over at den identitet og de arbeidsmetoder de har valgt, har skapt vanskeligheter i arbeidet med å bringe ut evangeliet?

Hvor mye av den form evangeliske kirker i Spania har i dag er bibelsk og hvor mye skyldes kun historie og kultur? Kanskje vil de grupper som tør å gå seg selv etter i sømmene på dette punktet og skille det kulturelle fra det rent bibelske, oppleve en hittil ukjent vekst i Spania. Kanskje Den Hellige Ånd nå vil inspirere til en ny, ikke-protestantisk bevegelse som vil tillate spanjolene å ta imot Jesus samtidig som de forblir spanske, uten at de dermed behøver å gå på kompromiss med evangeliet?

Fra Pulse

Scientologi-kirkens grunnleger død

«Hvis du vil bli mangemillionær, er den sikreste måten å grunnlegge en ny religion.» Dette skal Lafayette Ronald Hubbard en gang ha uttalt. I 1954 gjorde han alvor av sine tanker og grunnla Scientologi-kirken. 24. januar 1986 døde han av slag hjemme på sin ranch i California, 74 år gammel.

L. Ron Hubbard ble først kjent som science-fiction forfatter, og han skrev over 500 bøker i denne generen. Men det er som grunnlegger av Scientologi-kirken han i første rekke har gjort seg bemerket. Dens lære går ut på at mennesket begynte sin historie på Venus for 74 trillioner år siden. Gjennom en uendelig rekke av reinkarnasjoner har det hopet seg opp en rekke «engrammer» eller hukommelsesspor i hvert enkelt menneske, noe lignende undertrykte minner lagret i underbevisstheten.

Men Scientologi-kirken tilbyr kurs som skal løse opp disse «engrammene» - hvis du bare kan betale for deg. En kurstime koster 2000 kr eller mer. I følge kirken er det bare 30 000 mennesker i verden som er ferdig behandlet og fri alle sine «engrammer».

Men takket være disse hukommelsessporene disponerer samfunnet en kapital på 2 milliarder kroner og har en årlig inntekt på 700 000 millioner.

Sektens historie er full av strider og de har vært igjennom en rekke rettssaker, beskyldt bl.a. for skattefusk og for å være et kommersielt foretak som ikke kan dekke seg bak lover som gjelder trossamfunn. Hubbard har ikke bare kommet helskinnet igjennom alle stridighetene, men har også tjent seg styrtrik. Hans advokat kan opplyse at flere titalls millioner dollar er overført til Scientologi-kirken etter at hans hustru og enkelte av barna er rikelig tilgodesett.

Et av barna som neppe fikk noen plass i testamentet, er Hubbards eldste sønn L. Ron Hubbard Jr. Han skiftet navn til Ronald E. DeWolf i 1972 etter at han hadde forlatt Scientologi-kirken. Han mener faren var demon-besatt og skal ha uttalt at han heller ville regjere i helvete enn tjene i himmelen. Hubbard selv hevdet at hans lære var bygget på 30 års forskning, men DeWolf hevder at den ble til i farens fantasi mens han var i narkotika-rus.

Kirken sier selv at de har seks millioner medlemmer i 35 land, men uavhengige kilder mener at Scientologi-kirken nådde toppen for 10 år siden med to millioner. Siden har det gått jevnt tilbake, og i dag er medlemstallet trolig under 700 000.

Fra Christianity Today

Afrikansk og kinesisk vekkelse møtes

To av tidenes største folkevækkelser har gått over Kina og Afrika de siste tiårene. Utviklingen i Afrika har vi åpent kunne følge hele tiden, mens vi først nå er i ferd med å danne oss et bilde av hva som har skjedd i Kina. Hittil har disse to vekkelsesbevegelsene visst lite om hverandre, men nå er de i ferd med å knytte de første kontakter seg imellom.

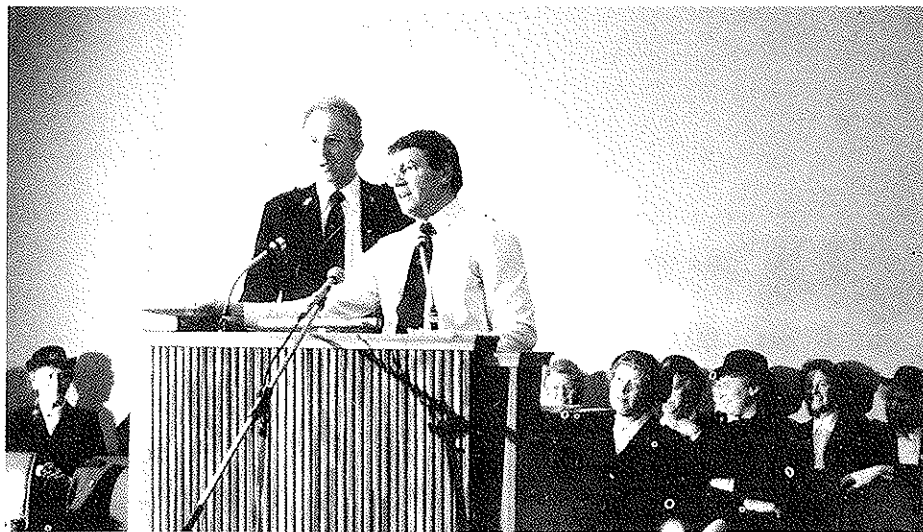
Sist høst dro en gruppe kirke- og misjonsledere fra Afrika for å besøke kinesiske menigheter. Med i gruppen var Sigurd Aske med frue. De har tidligere virket som misjonærer i Kina, men arbeider nå i Etiopia.

Under reisen i Kina fikk de anledning til å delta i vanlige gudstjenester i flere av de store byene. Tilhørernes øyne glødet av interesse da de afrikanske gjestene fortalte om hva Gud gjør i Afrika i dag. En sterk følelse av samhörighet og forståelse så ut til å vokse fram, særlig når gjestene avla sine personlige vitnesbyrd.

Kirken i Kina har i løpet av de ca. 40 årene som har gått siden misjonærene ble kastet ut, utviklet en stadig sterkere kinesisk identitet. Ingen kan med rette lenger hevde at den er et vestlig fremmedelement i kinesisk kultur. I Afrika er kirken inne i den samme prosessen, den ønsker å finne sin afrikanske form uten at det betyr kompromiss med evangeliets sannheter. Slik sett har også den kinesiske og afrikanske kirken mye å tilføre hverandre i form av erfaring og inspirasjon.

Kinesiske kirkeledere er nå invitert til å besøke afrikanske menigheter. Det skal bli spennende å se hva som vil skje når disse to mektige strømmer av Guds Ånd blir knyttet nærmere sammen.

Fra Pulse

Roger Larsen på talerstolen i Fredrikstad sammen med sersjantmajor Leif Skalle, under glimt fra forsamlingen.

Gud gjorde under i Fredrikstad

Det rommelige indremisjonslokalet *Bethel* i Fredrikstad ble fullere og fullere for hver kveld under møteserien med Roger Larsson som Frelsesarméen arrangerte i slutten av april. Under forberedelsen av kampanjen hadde de fått tro for større oppslutning enn deres egne lokaler kunne romme, og de fikk leie *Bethel*. Dette lokalet skulle egentlig ha vært revet en måneds tid tidligere, men som ved en Guds ledelse stod det ennå og kunne ta imot 400-700 mennesker hver kveld under møteserien.

Allerede den første kvelden fikk møtedeltakerne se en krykke gå «vegg-i-mellom» til Herrens ære. En eldre dame begynte å gå uten denne støtten etter at Roger Larsson hadde salvet og bedt for henne. Også flere andre kvelder hendte lignende. Noe av det sterkeste skjedde lørdag kveld. Larsson gikk rett ned til en ung frelsessoldat i forsamlingen, fortalte under Åndens ledelse om den sukkersyke som hadde rammet henne noen måneder tidligere, salvet og ba for henne. Deretter gikk han lengre ned i salen, til en frelsesoffiser som var plaget av astma, profeterte over henne og ba for henne.

Mange møtte Gud på en ny måte i sitt åndelig liv og sin tjeneste. Roger Larsson ba og profeterte over flere om de tjenester Herren ville lede dem inn i i tiden som kommer. Andre ble døpt i Den Hellige Ånd. En av de som opplevde dette, var en

hornmusikant som lenge hadde vært uforstående til dette med den åndelige fornøyelsen. Nå falt han selv under Herrens kraft. Hans frue ble så glad at hun kastet seg ned på gulvet ved siden av ham, og sammen priste de Herren, uten tanke på de som sto omkring dem.

Flere opplevd også å møte Jesus som sin frelser. En av dem var en ung jente som Larsson så lyset over. Men da han snakket med henne, nektet hun å bli bedt for. Etterpå kom hun og ba ham om forbønn likevel, og hun fikk oppleve Jesu tilgivelse og frelse.

Tre og fire timer varte hvert møte. Men hvem kan ikke være med i både tre og fire timer når Gud handler?

Nils Petter Enstad

Hvordan møte parakirkelig virksomhet?

I 1982 satte det svenske misjonsforbundet ned en komité for å se på de parakirkelige bevegelsenes utvikling. Med parakirkelige bevegelse menes organisert, kristen virksomhet utenfor de etablerte kirker, samfunn og organisasjoner. De ønsket den gang å ha representanter for flere samfunn med i komitéen, men fant ingen som var interessert.

I dag har imidlertid de parakirkelige bevegelsene vokst ytterligere, og SMF regner med at det nå vil være lettere å samtale om en felles måte å ta denne utfordringen på. Derfor innbød de nylig til en uformell samt-

ale over emnet i anledning av at rapporten skal utgis i bokform i nærmeste framtid.

15 representanter fra de fleste kirkesamfunn var til stede, unntatt baptistene og pinsevevne. Formålet med samlingen var ikke å lage en felles uttalelse e.l., men å undersøke om det er muligheter for et videre samarbeid på området. Det kan f.eks. skje ved en felles konferanse der saken kan drøftes mer inngående og beslutninger fattes.

- Parakirkelig virksomhet er ikke noe ensidig negativt, sier Fred Nilsson, medlem i komitéen som står bak rapporten. - Det finnes organisasjoner som arbeider på spesialområder og slik utgjør et verdifullt supplement til tradisjonell virksomhet. Men arbeidet i mange andre av disse bevegelsene fører med seg konsekvenser mange ikke tenker på, og som de selv hevder at de ikke ønsker å medvirke til. Et eksempel er de konsekvenser et bibel-syn og kvinne-syn som skiller seg fra det de fleste menigheter står for, vil få på lengre sikt.

Fra svenske Dagen

Uro i Den forente familie

Røster innen Den forente familie i USA retter nå en viss kritikk mot sektens leder Sun Myung Moon. De ber om større frihet i privatlivet, mer demokratisk styring av sekten og justeringer av læren. De som stiller disse kravene er medlemmer som bor utenfor sektens kollektiver, og de representerer dermed det store flertall av sektens medlemmer.

Representanter for ledelsen hevder at de som stiller slike krav, setter seg selv på utsiden av sektens fellesskap og må velge om de vil innordne seg eller forlate Den forente familie.

Christianity Today

Håp om løsning i Uganda?

Misjonærene i Uganda kan rapportere at alt står bra til med dem etter at Den nasjonale frigjøringsbevegelsen overtok makten for noen måneder siden.

Forholdene i hovedstaden Kampala er fredeligere og tryggere enn på lenge, og misjonærene uttrykker beundring for opprørsoldatenes gode disiplin. I andre deler av landet, særlig i nordøst, er ikke forholdene fullt så rolige. Der har regjeringssoldatene samlet seg og forbereder nå nye motoffensiver. Misjonærene i dette distriktet føler en viss usikkerhet, men regner med å få være i fred bare de ligger litt lavt i terrenget.

Opprørsstyrkene under ledelse av Yoweri Museveni har kjempet mot regjeringshæren siden 1980. Den forakt regjeringen viste for menneskerettene skal være årsaken til at de ønsket å styrte den. Mange har håp om at Museveni kan være den rette til å hankses med det krigsherjede Ugandas problemer. Han har tatt oppgjøret med regjeringen på eget initiativ og er ikke løpegutt for noe annet land. De fleste av landets unge og velutdannede slutter opp om ham.

Fra Missionary News Service

RETUR
HVETEKORNET
Postboks 770
3191 HORTEN

Flytter du? Send oss da din gamle,
og nye adresse!

NOE SOM GLEDER

Vis **HVETEKORNET** til en venn

så vil enda fler oppdage bladet som gleder, inspirerer og
informerer kristne i alle leire
– om hva Gud gjør i dag!

**Tro Gud sammen med oss for
2000 nye abonnenter i 1986**